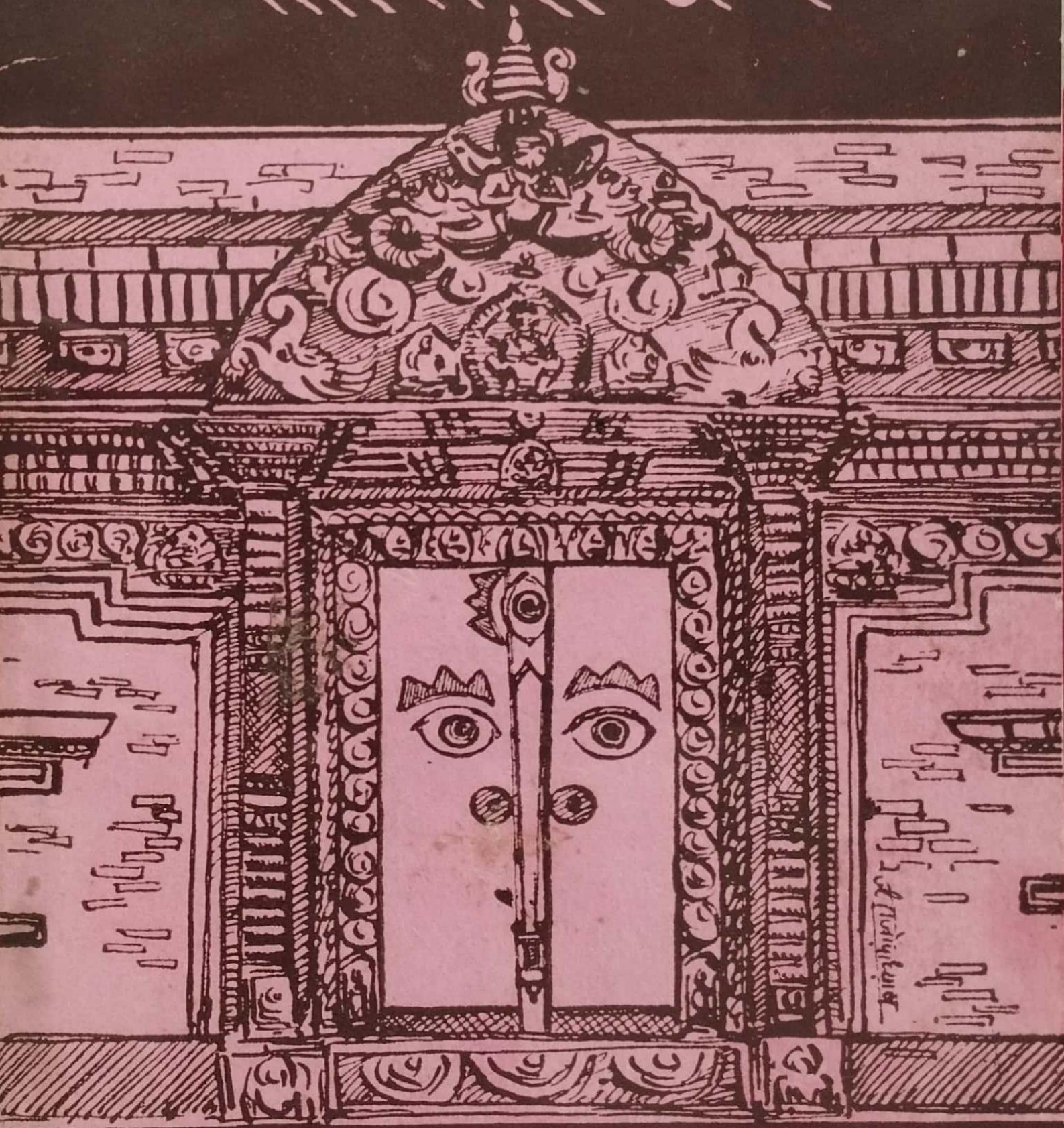

न्यास्या नात्रिक श्रव नात्रिक युज

नेपाःया तान्त्रिक द्यः

व

तान्त्रिक पूजा

चवमिः

बलदेव जुजु

सुरेन्द्रमान श्रेष्ठ

पिकाक :

चवमिपि

ह्लापां : १०००

ने. सं. ११०५

मु. २५

थाकू : हिसि प्रेस, सेतोदरवार, येँ ।

धलः पौ

अवसु	पौ
१. नेपाःया तान्त्रिक द्यःत	१
२. क्षीगु संस्कृतिइ सम्हया महत्त्व	१८
३. छये सगं	३४
४. नेपाःलय् द्यःखः जात्रा	५३
५. खड्ग सुरक्षाया प्रतीक	६६
६. मोहनी	८१
७. स्वन्तिनखः	६०
८. सीकाःभू	६६

जिमिगु खँ

संस्कृति सभ्यताया चीं जूगुलि थुकिया महत्त्व मथूम्ह मनू मनूया तँय् लाइमखु धकाः विद्वान्तय्सं धयाच्चनि । संस्कृति धयागु तःधंगु बौद्धिक मन्थनं पिहां वइगु खः । उकिइ दुने दर्शन हे सुलाच्चंगु दयाच्चनि । अथे जूगुलि दर्शन मदुगु संस्कृति विकृतिया हे रूप काये फु ।

अथे हे झीगु नेपाःगाले दुने च्वंपि नेपाःमिपिसं थःगु धकाः नाला कयातःपि छःत व इमिगु पूजा तय्के, अले इलेव्यले न्यायेका च्वंगु छः जात्रातय्के नं बिचाः याना स्वयेवले तःसकं रहस्य दुगु थःगु हे तालगु मौलिक दर्शन खने दया वः । थ्व दर्शनयात वैदिक शास्त्र (धर्मशास्त्र, पुराण आदि) व तन्त्रशास्त्रया जक लिधंसा कयाः स्वया नं मगाः । अज्ज झीगु गुलि संस्कृतिया खँतय्त इतिहासं नं थथे हे धकाः प्रमाणित याये मफया च्वंगु दु । जवजंस्तीं पुराण, तन्त्र व इतिहासया आधारय् व्याख्या यानाः निर्णय यायेत कुतः यायेगुलि सत्य खँ झन् हे तना वने फु ।

थुगु हे प्रसङ्गय् थनयागु धार्मिक संस्कृतितय्के दुसुलाच्चंगु खँ व जिमिद सीके मास्ति वयाः फक्क मालामिला स्वयाः अध्ययन

यायेगु ज्या यायां वना । दँलें दँ वन नं लुदंक तथ्य खँत लुइके मफु । छखें ला थन थुगु बारे सःसिउपि मनू हे मदये धुंकल खनि । उकीसं झीगु पुलां पुलांगु सफूत नं यक्व हे मदये धुंकल । आधुनिकताया फसं कःपि मनूतय्सं ला उज्वःगु धार्मिक ज्यातय्त अन्धविश्वास धकाः वान्छ्वयेगु हे बिचाः याना हये धुंकल । अथे जूगुलि आः नं झीसं थनयागु संस्कृतिया महत्त्व सकसितं थुइके बिइ मफुत धाःसा ला झीगु संस्कृतित अर्थे हे लोप जुया वनिगु अवस्था वइ । उकि गुलि फत उलि जूसां लुइके फुगु खँ त सकसियां न्ह्यःने ब्वये फुसां चर्चा यायेत त्वहः सां दइ धयागु मनं तुनाः थ्व सफू च्वयेगु साहस यानागु खः । थुकि यानाः “थ्व खँ खः ला कि मखु” धकाः क्वःछिइत विद्वान्तय् दथुइ खँल्हाबला सां जुइ धकाः भाषा याना च्वना ।

थ्व सफू गुलित ज्याख्यले दुगु खः धका निर्णय यायेगु ज्या ब्वमिपिनिगु ल्हातय् लःल्हाना च्वना । ब्वमिपिनिगुपाखें आलोचनात वल धाःसा थःगु हे खँ जक छःने लाकेगु ज्यां मयासे तथ्य खँ पिहाँ वःगुलि लय्तायेगु पक्षय् जिपि च्वंच्वनागु दु । छाय्धाःसा थ्व जिमिगु नःलिगु कुतः खः, उकि द्वंगु खँत यक्व हे दये फु, अज्ञानं जूगु द्वं बिद्वं त पतिचा सुया क्यनाः ब्वमिपिसं सहयोग याना बिइ धकाः आशा याना च्वना । थ्व सफुलि च्यापु च्वखँ त दु, जिपि निह्यसिनं म्हति प्यपु प्यपु च्वयागु खः । अथे जूसां निम्हय्सियां खँ ब्याकाः सल्लाः याना हे च्वयागुलि जिपि निम्ह जूसां विचारय् छम्ह हे धाःसां पाइमखु ।

सफू पिदनेत ग्वाहालि याना दिउपि हनेबहःपि विद्वान्त व पासापित गब्लें हे जिमिसं त्वःमंके फइमखु । नेपालभाषा व साहित्यया सेवाय् ब्याक्कं जीवन पाना दिउम्ह ज्ञानवृद्ध व वयोवृद्ध हनेबहःम्ह प्रेम बहादुर कसाःजुं जिमिगु उत्साहयात यक्व थकया विया दिउगु दु । जिमिगु कुतःयात समर्थन यानाः सफूया बारे थःगु प्रतिक्रिया व मन्तव्य नापं प्वंका विया दिउगुलि वय्कः प्रति जिपि आभारी जुया च्वना ।

अनंलि सफुलि तयेमाःगु वलक त दयेकेत जिमिगु मनं तुनाथें चित्र
दयेकाः ग्वाहालि याम्ह किजा अथवा पासा हे धासां जिउम्ह जीवन
राजोपाध्याययात दुनुगलंनिसें यक्व सुभाय् दु । हिसि प्रेसया थुवाः
पासा पुष्पबहादुर चित्रकारजुं नं सफू छापय् याका दिउगु जक मखुसे
मेमेगु माःगु सल्लाः नापं बिया दियाः यक्व ग्वाहालि यानाः जिमित
तःधंगु गुन याना दिउगु दु, उकिं वय्कयात नं यक्व धन्यवाद बिया
चवना । अनंलि जिमित सफू चवयेत न्ह्यध्वायेगु नापनापं फक्व सामग्री
ताःलाकेत व मेमे कथं नं ग्वाहालि याना दिउपिं यक्व पासापित ला
न्ह्याक्व सुभाय् छाःसां गाइमखु ।

१. च्वसुया नांया न्ह्यःने \square थथे चीं दुगु बलदेव जुजुं, अले
 \triangle थथे चीं दुगु सुरेन्द्रमान श्रेष्ठं च्वःगु खः ।
२. छवः किपातय् च्वंगु देगःया लुखा खङ्ग आकारय् दयेका-
तःगु खः धयागु खँ “खङ्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ दु ।
थ्व च्वसु ने. सं. ११०४ दया “ह्याय्क” वँ पीले नं पिहां
वये धुंकूगु दु ।

— च्वमिपि

जिगु छत्वाःचा

थ्व हे आश्विन ७ गतेयागु खँ खः । श्याम डी. कुम्हाः भाजु-
यागु पौ ज्वनाः मिसा छम्ह जिथाय् वल । मिसा दक्षिण अमरीकाया
उरुग्वे धयागु देशयाम्ह जुया च्वन । व छम्ह पर्यटक । थःगु देशं गिहाँ
वःगु क्षिस्वला दये धुंकल । विभिन्न देश चाःहिला आः नेपालय् थ्यंकः
वःगु । 'ल्हासा गेस्ट हाउस' धाःथाय् च्वंच्वंगु जुया च्वन, वयात
नेपाः न्हूगु हे संसार थें च्वन हँ । अकि संझ्याः दुगु छेय् च्वनाः नेवाः
संस्कृतिया वारे अध्ययन याये मास्ते वल हँ । उकिया निम्ति जि
वयात सहयोग याये माल हँ धाल ।

जिमि मां तस्सकं मफया च्वंगुलि व थन च्यान्हु गुन्हु
जक च्वने तिनि धाःगुलि जि वयागु इच्छा पूवंका बी मफुत । लिपा
स्वला-पिला हे च्वनेगु यानाः वये धयाः व वन । खँ सिधल । तर
नेपाःयात वं न्हूगु संसार भाःपूगु जिगु निम्ति न्हूगु खँ जुल । अमरीका-
यात झीसं न्हूगु संसार धायेगु । थौं अमरीकायाम्ह छम्ह पर्यटकं
नेपाःयात न्हूगु संसार धाल । अद्भुत मखुला थ्व ? तर, मखु ।
छत्ति अद्भुत मखु । न्ह्याथ्याय् वंसां वहे पहयागु छेँ, व हे पहयागु लँ,
व हे पहयापि मनूत, वहे थाय्, व हे चालावाला, व हे थिति-रीति

व विधि व्यवहार स्वया वःम्ह मनुखं नेपालय् फुक्क फुक्क हे पाःगु
 खंबलय् वयात नेपाः न्हूगु संसार थे च्वनीगु स्वाभाविक खः । नेपाः
 याःगु संस्कृति यूरोपयागु संस्कृति नाप आकाश पाताल धयाथे हे पाः ।
 पूर्वीय सभ्यता व संस्कृति लिसे हे नं जोः लाः धाये मजिउ । उकिया
 अर्थ नेपाः अझ नं सिमसिमबाज्याया जमानाय् लिकुनाः थन धोग्गी
 पुलां अवस्था हे तिनि ला ले ? भौतिक क्षेत्रय् लिकुंगु खये फु ।
 तर, सांस्कृतिक क्षेत्रय् ? पैगोडा शैलीयागु देगः व संझ्याः दुगु छेयात
 कयाः वास्तुकलाया विचार यानाः स्वत धाःसा नगुने सन् १९८३ या
 सितम्बर महीनाय् पश्चिम जर्मनीया म्यूनिक शहरय् प्रदर्शनी जूबेलय्
 नेपालकक्षया निर्मित थ्व हे पैगोडा शैलीयागु छे निर्माण जुल ।
 मेमेपिनि नं थःथःगु देशया कक्षया निर्मित थःथःपिनि पहयागु छे
 दयेकूसां प्रदर्शनी ववचायेव फुक्क थुनाछ्वत । तर, नेपाःयागु पैगोडा
 शैलीयागु छे विशेष कलां जाःगु, सुयागु नाप जोःमलागु जूगुलि
 वयात ल्यंका हे तयेगु खँ अनयागु नगर सभासदं कोःछित, प्रदर्शनीया
 आयोजकयाके धेबा पुलाः न्यानाः उकिया संरक्षण याना तल । अथे हे
 स्वीजरलैण्डया जूरिचय् जूगु प्रदर्शनीइ 'नेवार चोक' धकाः नेवाःतय्गु
 चुक थे दयेकाः व्वया तःगु हे दकले सकले आकर्षकगु वस्तु जुल ।
 जापानय् थौंकल्लय् गुगु एकसपो - ८५ प्रदर्शन जुया च्वन उकियागु
 नेपाल कक्ष दयेकेत व छायेपेत नेपालंनिसें कालीगरत व कलाकारत
 वंगु दु । थ्वनं गुम्बा पह वइगुलि मेमेगु देशयागु स्वयाः अवश्य पाई
 धयागु विश्वास दु । थुकथं नेपाःयागु वास्तुकला खनीबेलय् विदेशी-
 तय्सं विशेष यानाः यूरोपी कलाःविद्वत्तय्सं न्हूगु संसारय् बया च्वना
 थे तायेकल धाःसा छुं अद्भुत मखु । अथे हे जुयाः जुइमाः नेपाली
 पनाः क्यँनेत श्री ५ या सरकारं नं न्हूगु छे दयेके बेलय् पैगोडा शैली
 वयेक पो तयेमाः धकाः नियम दयेका व्यूगु । १३०० दँ न्ह्यो जग हे
 मतसे दयेका तःगु मरुसतलय् श्री जुजु वीरेन्द्र बीर विक्रम शाह देव
 मालिङ्गसया राष्ट्रपतियात स्वागत यानाः श्रीगु वास्तुकलाया कदर

यायेमाः धकाः राष्ट्रिय व अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्र्य ध्यानाकर्षण यानां
विज्यात । हालसालय् तिनि जीर्णोद्धार जूगु थेंबहिली च्वंगु कामरूप
कामाक्षा, ज्वालामाई व दक्खिनकालीया देगल्य् श्री ५ बडा महारानी
ऐश्वर्य राज्यलक्ष्मी देवीं पूजा याना विज्याःगु नं थ्व हे उद्देश्यं जुइमाः ।

थ्व जुल वास्तुकला व स्थापत्य कलायागु खँ, नेपाःगाल्य्
दुहां वये साथं सकसिगुं मिखाया न्ह्योने इवाताहां दनाच्चनीगु वस्तु ।
अथे हे झीसं याना वया च्वनागु आपालं ज्या खँ दु । थुपिं तुरुस्त
खनीगु वस्तु मखु । निन्हू-प्यन्हू थन चाःहिलाः नेवाःत नाप भेल्य्
पुनाः स्वत धायेव तिनि खनीगु वस्तु थुपिं खः । झीगु धितिरीति व
व्यवहारया हे खँ काये का । याका वया च्वन । याना वया च्वन ।
याकूम्हसिनं छाया याका धकाः धाये फुगु मखु । न याःम्हसिनं छाया
याना धकाः धाये फु । याका च्वनागु व याना च्वनागुया महत्त्व थूगु
मखु । भौ कुनाः श्राद्ध यायेगु धाःथे न्हापांनिसे याना वया च्वंगुलि
याना धायेगु बाहेक मेगु धाये फुगु मखु । अबु-आजापिसं याना च्वंगु
झीसं मचांनिसे खं । तःधी जुल कि उकियागु हे नवकल यानाः झीसं
नं यायेगु जुल । उकियागु रहस्य व महत्त्व धाःसा झीसं स्यूगु मखु ।
सत्तीम्ह द्योया वास्ता मरु धाःथे थम्हं याना च्वनागु ज्याखँया
वास्ता झीत मरु । छाया यानागु धकाः सीकेगु च्यूताः झीसं भ्याः हे
मयाना । तर, पिने वःम्ह पर्यटकं खँनीबेल्य् बरा अद्भुतगु वस्तु
खं थें जुया च्वनी । थुकियागु रहस्य सीकेत व उत्सुक जुई । अनुसन्धान
याये मास्ते वयेकी, याई । वं अनुसन्धान यानाः पिकयातःगु सफू
व्वनाः झीगु धितिरीति व विधि-व्यवहारया खँ झीसं सी । झीसं
छुं मस्यू, इमिसं फुक्क फुक्क हे स्यू धकाः ल्हाः पुइकी, सन्तोषया
सासः ल्हाई । तर थथे सन्तोष यायेगु झीगु निम्ति तःधंगु शरमया खँ
मखु ला ? थःत थम्हं म्हमसिल, म्हसीकेगु कुतः नं मयात । फल-
स्वरूप झीपिं न्हियान्हित्थं गाल्य् कुतुवँन, धोपय् तुँन । ह्याउंमचा
बेलय्निसे थः मचातय्त थःगु भाय् मस्यंसे कतः भाय् स्यनेगुली

गर्वं ताडिपि, मचांनिसं च्यो-बुद्धि बीगु व चरित्र हत्या यायेगुली न्हाय्
तप्पुकीपि नेवाःतय्गु छु खँ ल्हाये !

थ्व हे खँ वाःचायेकाः बलदेव जुजु व सुरेन्द्रमान श्रेष्ठ
भाजुपि निम्हसिनं नेवाःतय्गु संस्कृतिया बारे वात्तुवालाः स्वयेगु व
सीकेगु कुतः याना दीगु तस्सकं सराहनीय व प्रशंसनीय जू । अथे ला
मेपि विदेशीतय्सं नं झीगु संस्कृतिया अनुसन्धान व अन्वेषण यानाः
उकियागु रहस्य व महत्वयात सकस्यां न्ह्योने व्वया बीगु व उला बीगु
बांमलाःगु खँ मखु । झीगु मिखा चायेका व्यूगुली इमित झीसं न्ह्याक्को
धन्यवाद व्यूसां मगाः । अथे नं थ्व पुस्तकज्ञान व न्यनाज्ञान जक जुल ।
झीसं हे यात धाःसा व्यावहारिक ज्ञान हे जुई । छाया धाःसा झी
थःपिसं हे याना वया च्वनागु झीगु हे खँ थ्व खः ।

थ्व सफुली वय्कःपिस च्याता वस्तुया अनुसन्धान याना
दीगु दु । च्यात्तां झीगु मिखां खना च्वनागु व झीसं भोग हे नं याना
च्वनागु खः । खयाः नं झीत छु नि छु थें जुया च्वन । रहस्य व
भेद मस्यूगुलिं झी नेवाःतय्सं हे थ्वयात न्हंका छ्वयेगु, तंका छ्वयेगु
कुतः याना च्वन । विदेशी वस्तुया विदेशी ज्या-खँया अनुकरण यायेगुली
हे तःधंछु चाया च्वन, थःगु संस्कृतिया कुं खिनाः कुंचय् लाकमं
प्यंका च्वन । थुलि अप्पो दुःखया खँ छु दई ! वास्तवय् नेपालयागु
प्राचीन व परम्परागत संस्कृतिया विरोध याइपित झीसं छगू कथं
भराष्ट्रिय तत्व धाःसां जिउ । कारण, थ्व संस्कृति हे पर्यटन उद्योगया
मूल लगानी खः, नेपाःयागु आर्थिक उन्नतिया छगू दुकुलुगु स्रोत अथवा
मुहान् खः ।

आः बलदेव जुजु व सुरेन्द्रमान भाजुपिसं याना दीगु अनु-
सन्धानया विषययात संक्षेपं वाला स्वये । 'नेपाःया तान्त्रिक द्यःत'
धाःगु लेखय् 'महाद्यः व नाराद्यःथें ज्याःपि पौराणिक द्यःत स्वयाः
आगंद्यः व दिगुद्यःथें ज्याःपि तान्त्रिक द्यःत जीवननाप अप्पो सत्ती'

ध्यातः गु दु । श्व खं अवश्य खः । बुसेनिसं मसीतले ज्ञीसं यानां
 च्वनागु थितिरीति गुलि दु फुकक तान्त्रिक विधि-विधानय् आधारित
 जुया च्वंगु दु । पौराणिक द्यो जुइमा वाय् तान्त्रिक द्यो जुइमा
 फुकक द्यो वास्तवय् काल्पनिक व प्रतीकात्मक द्यो खः । विभिन्न ऋषि
 मुनि, तपस्वी व सिद्धिपिन्सं थःपिनिगु ज्ञानं खं थें द्योपिनिगु रूप, रंग
 व ध्यान दयेकाः द्योपि सृष्टि यानातः गु खः । द्यो वहे जूसां द्योया रूप
 पानाः वयात स्वयेगु दृष्टिकोण पाई व हे माथं वयात यायेगु
 व्यवहार पाई । व्यवहार अनुसार हे देवं नं वरदान भी । नासः द्यो
 अर्थात् नृत्यनाथ धाःसां, विश्वकर्मा धाःसां, भैरव धाःसां व हे महाद्यो
 खः । अये हे अष्टमातृका, नवदुर्गा, दशमहाविद्या न्ह्यागु धाःसां व हे
 महाद्योया कलाः महादेवी खः । वैष्णवतय् निर्मित गनेद्यो लड्डु व लें
 जक नइम्ह जूसा तान्त्रिकतय् निर्मित व हिफः द्यो जुयाः स्वाः हि घुतुघुतु
 त्वनौम्ह खः । भगवान् बुद्ध हे नं तान्त्रिक मतानुसारं अथवा महायानी
 मतानुसारं समन्तभद्रयागु रूपय् शक्ति सहितम्ह जूवनी । आं हां यानाः
 चचा हालाः पूजा याइ वेलय् गुलुपातय् नं ला, न्या व ख्ये तयाः नई ।
 उलि जक मखु, अहिंसा व शान्तिवादी द्योपिनिगु पूजा पञ्चामृतं याये
 धुंकाः लयसिवा जोलं धकाः मोहनि स्वनाः ला व अय्ला तयाः
 सम्हय् जोलनं पुज्याये माःगु थिति नेपाः यागु बीद्ध समाजय् दु । नारां
 द्योया अवतार धाःम्ह नरसिंह द्योयाथाय् ला तयाः मलःजा नकीगु व
 खतय् तयाः वयागु जात्रा याइगु, वयात जीववलि बीगु नं तान्त्रिक
 मतं हे मखुला ? द्योपि फुककसित सृष्टि यानातःम्ह मनू हे ला खः नि ।
 वया यत्थे । तांन्वःथाय् च्वंम्हं लें व लड्डु नकूसा चिकुथाय् च्वंम्हस्यां
 सम्हय् नकल । थः छु नल द्योयात नं वहे नकल । न्ह्यागु नकूसां देवं
 क्वाप्प क्वाप्प याना च्वंगु दु । श्व यः श्व मयः धकाः भेदभाव याइम्ह
 ला व ख हे मखु । थुकथं द्यो धयाम्ह प्रतीक स्वरूप दया च्वंम्ह ज्ञानया
 मूर्ति जूगुलि वयागु ध्यान बांलाक सीकाः वयागु भाव-भक्ति यायेमाः
 राष्ट्रिय झण्डा, पार्टी झण्डा धयागु राष्ट्रया व पार्टी सिद्धान्तया प्रतीक

खः । न्हात्थे ज्याःम्ह मूर्तिविरोधीं नं थःगु राष्ट्रया झण्डायात, थःगु पार्टीया झण्डायात हनाबना याना च्वंगु दु । क्रिस्तानतय्सं क्राइस्टयागु क्रस चिन्हयात, मुस्मांतय्सं शुक्लपक्षया न्हूगु तिमिलायात तस्सकं मान्यता बिउ । अकिं थःथःगु विश्वास अनुसार प्रतीक रूपी मूर्तियात पूजा यायेगु मुनासिब हे जू । वरु गुगु मूर्तियात थम्हं पुज्यायेगु खः उगु मूर्तिया वारे गाक्क ज्ञान थःके दयेमाः । अन्धश्रद्धा व अन्धविश्वास यात ज्ञीसं हाकुतिना छ्वयेमाः ।

आः वई खँ सम्हय् यागु । सम्हय् धाये मात्रं धाला व लम्पिचा झीगु न्ह्योते च्वःवई । गथे नैवेद्य धायेवेलय् बजिया द्योने घ्यः व साखः च्वनी, अथे हे सम्हय् धाल कि स्याबजिया द्योने मुस्या-पालु व ला च्वनी । धाला व लम्पिचा गबले हे बाइ मखु । शैव जुइमा बाय् बौद्ध, निखलःयातं तान्त्रिक मतं छगू हे यानातःगु दु । छम्हसिनं नमो शिवाय धाःसा मेम्हसिनं नमो बुद्धाय धाई । पञ्चम-कारया सूत्रं हनाः निम्हसितं छम्ह हे यानातःगु दु । अकिं सम्हय् नेवाः मात्रया हिनूहिनुली न्ह्याना च्वंगु दु । यँयाः ला सम्हय् नखः हे जुल । हाथु द्यःयाथाय् जक मखु कि छेँखा पतिं सम्हय् बियाः थो हायेके माः । “ला छकू वयेक सम्हय् बजि” धयाः सम्हय् पर्वः वनेगु चलन हे झी दु । पाहाँचःहे वेलय् खः जात्रा याई । अवेलय् हे नं द्योयात पूजा याये धुंकाः सम्हय् बी थो हायेकी । थुकथं सम्हचं नेवाःतय्गु जीवनय् पलाः पतिं, हूचा पतिं थाय् कया च्वंगु दु । अकिं श्रेष्ठ भाजुं झीगु तन्त्रय् सम्हय्या गुलि तक महत्त्व दु धयागु खँ झी पूर्वजपिसं सम्हय्या विधि पूजा यानाः अष्टसिद्धि तक प्राप्त याना वंगुलि कयना च्वंगु दु धयादीगु खःगु हे खँ खः । जंला गाः ३ कुन्हु वसुन्धराया धलं दँनी पञ्चामृत तयाः पालं याइ वेलय् नं सात्त्विक भोजन हे याई । कन्हय् कुन्हु बिजं धकाः वसुन्धरा वतंया विसर्जन याये धुंकाः सम्हय् तया कुमार पूजा याई, ला व अय्ला भक्ष याई ।

नेपाःयात कुमारीया देः धाई । अकिं हे मखा न्ह्यागु तःधंगु पूजाय् नं कुमारीयात विशेष महत्व बियाः पूजा मयासे मगाः व हे सम्हय्जोल तयाः । कुमारीया ल्हातं झी जुजुं सिंहः तिना बिज्याइगु नं थ्वहे कारणं मखु ला ? थ्व का सम्हय्यागु महत्व । थ्व हे याइम्हसित धाई नेवाः । थ्वहे नेवाःतय्गु संस्कृतियात धाइगु खः नेपाल संस्कृति ।

थुकथं हे 'ख्येसंग' 'नेपालय् छःखः जात्रा', खड्ग सुरक्षाया प्रतीक', 'मोहनी', स्वन्ति नखः' व 'सीकाःभू' यात नं वय्कः जुजु व श्रेष्ठ भाजुपिसं दुग्ययेक वालाः सांगाय् ससि ल्यये थें ल्ययाः अनु-सन्धान याना दीगु दु । थ्व वय्कःपिसं पुस्तक ज्ञानं जक खंकाः च्वया दीगु मखु कि थःपिसं भुक्तमान याना च्वनागु खंयात वालाः मालाः सीका, थुइकाः च्वया दीगु खः । वय्कःपि थःपि हे खः, कपिं मखु । थःपिनिगु खं थःपिसं हे मालाः लुइका दीगु विशेषकथं महत्वपूर्ण जू । वय्कःपिनिगु थ्व ज्यायात झीसं अवश्य कदर यायेमाः । छोनें छोनें लाल काइपि, छांच्वय् च्वनाः न्या बच्छि काइपि थन यक्कों दु । वय्कःपि अज्याःपि मखु । तन, मन व धन बियाः वय्कःपिसं थ्व ज्या याना च्वना दीगु दु । वय्कःपि आपालं आपालं धन्यवादया पात्र खः ।

छगू खँ । झी नेवातय् छ्वय्लाभू धयागु छगू थिति दु । लत्या, खुला, दकिला, बिचाः गुथि, सनागुथि व सी गुथि थें ज्याःगु सिक सम्बन्धी मभिगु ज्या अले ज्याः जंको, थकालि लुइगु, सिलाःभू, मांसाःभू व दीक्षा कर्मथें ज्याःगु तःतःधंगु भिगु ज्या आदि मोहनि स्वनाः सम्हय्जोल नं पुज्याये माःगु न्ह्यागु ज्याय् नं छन्हु न्ह्यो छोय्लाभू यायेगु दस्तूर दु । छोय्लाभू धाये मात्रं छोय्ला दइगु ला जु हे जुल, छोय्लाया नापनापं थों नं दई । थ्व छोय्लाभू धयागु मू ज्याया छन्हु न्ह्यो बहनी याइगु खः । साधारण कथं जक यायेगु व भव्य रूपं अर्थात् तस्सकं हे यायेगु तःधंगु खँ मखु । तःधंगु खँ ला छोय्ला व थों मदयेक

मगाःगु खँ खः । अले थ्व छोयलाभू यायेगुया अर्थं छु ले ? थुकिया अर्थं खः शुद्धीकरण । थौंकन्ह्य् एकछाके धायेगुया रूप्य तान्त्रिक विधि-कथं छोयलाभू यानातःगु खः । छेँ छखां वँ इलाः, नीसी यानाः लुसि ध्यनाः, सँ खानाः, मोः लहुयाः बहनी छोयलाभू याई । छोयलाभू याये धुनेवं छुं नयेमजिउ । अर्कि थ्वयात अन्तिम शुद्धीकरण धाये माल । एकछाके धयागु नेवाःतय्गु चलन मखु, भासं हे नं थ्व नवकल जक यानातःगु खः धयागु सीदु । झीगु चलन ला छोयलाभू हे खः । थुकथं ला नयाः थोँ त्वनाः यायेगु शुद्धीकरण गज्याःगु धकाः मनूतय्सं धाये फु । तर, छगू खँ बिचाः याये माःगु छु धाःसा थ्व नेपाःयागु खँ खः, अर्कि नेपाःयागु मिखां हे थ्वयात स्वयेमाः । हिन्दूस्तानी अथवा बनारसी मिखां व चश्मां स्वयां बांलाक खनी मखु ।

वज्राचार्य धयापि बौद्धतय् पुरोहित खः । बौद्धतय्सं हिन्दू द्योयात मानय् याइमखु धयागु मनूतय् धारणा । तर, नेपाःयापि बौद्धत वरो विचित्र । कालभैरव व श्वेतभैरव अले शोभाभगवतीया जक मखु कि पलांचो भगवती, नःक्वाः भगवती व मनकामनाया पूजारीनं वज्राचार्य-पि । शंकराचार्य नेपालय् वये न्ह्यो पशुपतिया पूजारी नं वज्राचार्य हे । महाकाःद्योया पूजारी व पाःलाः जक मखु कि संस्थापक समेत वज्राचार्य । अथे हे लुमहि अजिमा थें ज्याःम्ह पीठ अजिमाया संस्थापक नं वज्राचार्य । विघ्नान्तक भैरव व म्ह्यपि अजिमाया संस्थापक नं वज्राचार्यपि हे । अले थ्वहे वज्राचार्यपि खः लयसिवा जोलं पुज्याइपि व कुमारी पूजा यानाः वसुन्धरा व्रतया कन्ह्य् कुन्हु ला नयाः अय्ला त्वने जीकिपि । थुकथं नेपालय् सम्हय्यागु तःधंगु महत्व दु । मद्य, मांस, मीन, मुद्रा व मैथुनया प्रतिनिधि स्वरूप थ्व सम्हय् तान्त्रिकताया छपाः न्हायकं खः । वज्राचार्यपिसं तारा, वसुन्धरा व लोकेश्वरथे ज्याःपि शान्तिवादी द्योपित पुज्याइबेलय् पञ्चामृतं पुज्याः सा आजु, अजिमा व कुमारीपित पुज्याइबेलय् पञ्चमकारं पुज्याई ।

अकि छेँसगं बी न्हो धौसगं वियाः पञ्चामृतं नि ह्लापालाक पुज्यायेगु
चलन जुया च्वंगु । थुकथं नेपाःयापि बौद्धत पञ्चामृत व पञ्चमकार
नितां ग्रहण यानाः समन्वयवादी नीति ज्वना च्वंपि खः कट्टरवादी
मखु ।

थये जूगुलि झीसं झीत म्हसीके माल । झी थौं तना च्वंगु
दु, फुना वना च्वंगु दु । सि हे मसीकं छत्थुं कुंखिनेगु व बहिष्कार
यायेगु बांमलाः । थःपिनिगु विशेषता थःपिके दु । थःपिनिगु हे दयेक
दयेकं सुयाके न्ययेकाः जुइ माःगु मरु । ह्लापालाक तना वना च्वंगु
तुइके माल । फुना वना च्वंगु मफुके माल । छु छु दयेके माल, छु
छु भिके माल धकाः बिचाः यायेगु खँ अले तिनि दई । धन हे जक
सकतां मखु । थ्व छगू भौतिक पदार्थ खः । भौतिक पदार्थ धयागु
थौं दयाः कल्लय् मदये नं फु । अकि धनया नापनापं मन नं
दयेमाः । भौतिक पदार्थयात मानसिक अर्थात् आध्यात्मिक दृष्टि
स्वयाः भिगु ज्याय् भिगु खँय् छचलाः जगतोहिताय यायेमाः ।
मां बी मदय्कं मचाखाचा दइ मखु । प्राचीनता मदयेकं आधुनिकता
दइ मखु । छु वैज्ञानिक खः, छु अवैज्ञानिक खः बिचाः यानाः
स्वत धायेव तिनि सी दई । वा पाकय् जुयाः स्वः स्वःथाय्
म्हासुते च्वनीगु बखतय् पृथ्वीया प्रतीक स्वरूप वसुन्धराया धलं बंला
गाः तृतिया कुन्हु दनेगु यानातःगु वैज्ञानिक ला कि अवैज्ञानिक ? वा
लया हयाः सकस्यां छेचँ अन्नया भकारी जायेत्यनीगु बखतय् अन्नया द्यो
अन्नपूर्णाया जात्रा यानाः हर्षवराइँ यायेगु यानातःगु वैज्ञानिक लाकि
अवैज्ञानिक ? झी उलिमछि नखः चखः, यितिरीति दु । फुक्क थये हे
खः । बांलाक वालाः बिचाः यानाः स्वत धाःसा तोह मदयेक, कारण
मदयेक यानातःगु छुं खनी थें मच्चं ।

मुख्य खँ, - मथुइक मसीकं सुयातं हेला यायेगु, नागःतुगः
यायेगु बांमलाः । आञ्जु व अजिमाया देशय् च्वंच्वँनापि दीसं आञ्जु

व अजिमायात पुज्याना च्वेनागु नं दु, हनाबना याना च्वेनागु नं दु ।
इमि सन्तान श्री जूगुलि इमिसं याना वंगु ज्याया रहस्य श्रीसं सीकेनु ।
इमिगु ज्या थौयात मत्वः थे च्वेन धाःसा उगु अवस्थाय् तिनि वांलाक
बिचार यानाः माःगु सुधार श्रीसं याये, संशोधन याये अथवा हिलाबुला
याये । आधुनिकता धाधां मिखा तिसिनाः कर्पिनिगु नक्कल मयाये ।

प्रेमबहादुर कसाः

२०४२-६-२३-४

नेपाःया तान्त्रिक छःत □

थ्व विश्वय् छक्वः मिखा व्वयेका स्वत धाःसा थी थी धर्म व संस्कृति हना दयाच्चवंपि थी थी हे मनूत खने दइ । ल्ह्यागु हे धर्मय् जूसां फुक्कसिनं थःथःगु धर्म, जात व समाजयात ल्वयेक छः मानेयानाः थःथःगु संस्कृतिया परिचय विया वयाच्चवंगु दु । धात्थें हे धायेगु खःसा “छः धयाहा द हे मद्, थ्व अन्धविश्वास जक खः” धकाः हालजुइपि आधुनिकतावादी धका थःत ल्हयव्वयेत कुतः याइपि मनूतसें नापं सी धुंकूपि तःधंपि मनूतय्गु “बुलि हनेगु” धकाः दलद्वः धेवा फुकाः समारोह यासें किपाय् स्वांमाः ववखायेकाः जात्रा यानाः छः पूजाया रूपयात स्वीकार याना चवंगु दु । थते छः मानेयायेगुलि नं थःथःगु संस्कृति दु, अले व हे संस्कृतिकथं छः पुज्यायेगु पहः नं थी थी हे दु ।

मनूतय् जीवनय् संस्कृति धयागु खँ तच्चकं तः धँ । विचार-वान् मनूतसें संस्कृतियागु ख्वाःपाः स्वयाःहे मनूतय्गु सभ्यताया जाः (स्तर) सीका कयाच्चनि । उकिंला विद्वान्तसें संस्कृतियात सभ्यताया ख्वाःपाः धका धाइगु । संस्कृतिइ मनूतय्गु सामाजिक किपा, व्यक्तित्व व गौरव दयाच्चनि । संस्कृति धयागु मचातय् हिते थें अर्थे दयेका तःगु मखु, उकिइ दार्शनिकतापूर्ण रहस्यं जाःगु अर्थ सुलाच्चवंगु

दयाच्च्वनि । अथे जूगुलि स्वाभिमानी मनूत थःगु गौरवपूर्णं संस्कृतिया रक्षा यायेत मालावन धाःसा थःगु ज्यान तकं पायेत लिच्चिलि मखु, नये हे मखंसा नं थःगु संस्कृति त्वःति मखु ।

झीगु नेपाः गाले नं छः हनेगु खँय् थःगु हे रीति व परंपरा दु । थुकी तच्च्वकं सीकेवःगु रहस्यं जायाच्च्वंगु खँत भतिचा वालास्वयेवं हे खने दया वः । थौंक विश्वया मिखाय् नेपाः देःया गौरव च्वल्लयाना च्वंगु थ्व हे थःगु तालगु संस्कृति यानाः खः, थ्व हे संस्कृति यानाः सुलिसे ज्वःमलाःगु अस्तित्व दया च्वन । आः थन नेपाःमि-पिसं हनातःपिं छःतय् बारे साँस्कृतिक मिखां स्वयाः चर्चा याये ।

नेपाः गालय् पौराणिक छःतय् सिकं तान्त्रिक छःतय् यक्व महत्त्व खनेदु । खजा महाद्यः, नारानद्यः आदि पौराणिक छःतय् पूजा हे मयागु ला मखु, एकादशी खुन्हु अबसं च्वनाः पशुपति दर्शन यायेगु चलन दुथे नारानद्यःया मन्दिरय् घनाः छः पुज्याना च्वंपि नं यक्व दु । अथे जूसां नेपाःमितय् जीवनय् तान्त्रिक छःत गुलि सत्ती उलि नारानद्यः महाद्यः मजू । आगंछः, दिग्छः, थुज्वःपिं तान्त्रिक छः तय् पूजा यायेगु अनिवार्य हे जुया च्वंगु दु । धाये माल धाःसा थनया ततःधंगु नखः चखः फुक्कं तान्त्रिक छः तय् जात्रा वा पूजा लिसे स्वाना च्वंगु दु । तान्त्रिक छःतय्गु पूजाया प्रसाद कया तिनि भव्य नयाः नखः हनेगु जूगुलि तान्त्रिक छःतय् पूजा मयासे हे मगाः । झीसं खना च्वनागु दु पाहाँचहेवले कंग, न्यतमरु, लुंमरि आदि अजिमां छः तय् बलि बियाः पुज्यानाः थःथःगु लागा-लागाय् च्वंपि मनूतय्सं प्रसाद कयाः नखः हना च्वनि, अथे हे यँया, मोहनीबले नं त्वाः-त्वालय् च्वंपि छःतय् पुज्यानाः अले छेँ-छेँ नं तान्त्रिक छःत स्थापना यानाः बलि बियाः वा सहाय् जक छायाःसां विशेष पूजा याइ, अले उकिया हे प्रसाद कयाः ह्वय् नयाः नखः हनि । दिगु पूजा नं थन च्वंपि मनूतय् मयासे मगाः । न्हूहा भौनचा व न्हूपि

मचातयत् दिगु द्यःया थाय् दुत्यंके माः । अथे जूगुलि तान्त्रिक द्यः
पुज्यायेगु अनिवार्यं जुयाच्चंगु दु । महाद्यः, नारानद्यःया पूजा
अनिवार्यं मजूसे इच्छाधीन जुया च्वन ।

राजनीतिया मिखां स्वयेवले नं नेपाः देःयात तान्त्रिकद्यः
कुमारीया राज्य धाइ । यँलागा चौथी (आश्विन कृष्ण चतुर्थी) खुन्ह
श्री ५ महाराजाधिराजं वसन्तपुरय् च्वंहा स्वाःद्य कुमारीया ल्हातं
तिका कायेमाःगु चलन छचलाःहे वयाच्चंगु दु । छुं दँ ह्यः (महा
लेखापरीक्षण कार्यालय दये ह्यः) फुकक सरकारी कार्यालयया ल्याः
स्वइगु “कुमारी चोक” धयागु कार्यालय दुगु खः । थुकिं नं सी दु, थन
कुमारीद्यःया नामं शासन जुया च्वंगु खः । थते हे झिनिदँय् छक्वः
तान्त्रिक द्यः भद्रकालीया स्वाःपाः पुयाः द्यः जुयाच्चंगु मनूया ल्हातं
सिद्द दुवातय्, अथे हे झिनिदय् छक्वः पचलिभैलः द्यः या स्वाःपाः
पुयाः द्यः जुया च्वंहा मनूया ल्हातं भुतिसलय् जुजुं खङ्ग हिला कयाः
सिद्धि कायेमाः । वंशावलीइ च्वयातः कथं लिच्छवि जुजु गुणकामदेवं
तान्त्रिक द्यः महालक्ष्मीं ह्यगसय् आज्ञा जूकथं खङ्ग आकारय् च्याहा
अजिमा द्यःपि स्थापना यानाः ये देः दयेकूगु खः ॥ व हे अजिमा द्यःत
व आजु द्यःयात देःया रक्षा याकेया लागि स्थापना याना तःगुलि नेपाः
मिपिसं विशेष श्रद्धा तयाः इमित पुज्याना च्वन । नेपाः गाले गुलि नं
सी गुथि त दु, उकिइ नं गुथियारतय् पालंपाः यानाः दँय्दँसकं उज्वः-
पि तान्त्रिक द्यःत हे विधिपूर्वक पुज्यानाः फुकक मुनाः उकिया प्रसाद
कयाः सीकाःभु यानाः गुथि हना च्वनि । थते नेपाःमितय् जीवन लिसे
फायेमफइकथं स्वापु दयाच्चंगुपि जूगुलि थन तान्त्रिक द्यःतय् तःधंगु
महत्त्व दुगु खः । थ्व नेपाः देः यागु हे विशेषता खः । पशुपतिइ महास्नान
खुन्ह नं पशुपति महाद्यः यात जा थुयाः सात्त्विक भोग छायाः पुज्या-
येगु नापनापं उकिया हे छगु अंगया रूपय् दक्षिणपाखे च्वंहा भैलः द्यः

✽ “खङ्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

(कीर्तिमुख भैरव) यात म्ये व दुगु स्यानाःहे पुज्यायेमाः । थ्व फुक्कं खं सीदु, नेपाःगाले तान्त्रिक छःपिनि प्रधानता दु । आः थ्व तान्त्रिक छःतय् बारे छक्कः अध्ययन याना स्वयाः छुं भति सीके फुगु खँत थन न्ह्यव्वयेगु ज्या याये ।

दक्कव सिवे ह्लापां थुमिगु नांया बारे विचाः याना स्वयेबले छु खनेदु धाःसा थुमित शास्त्रीय नां मतसे गुलिसितं थाय्यात कयाः गुलिसितं छःया प्रकृतियात कयाः नेपाल भाषां हे नां छुना तःगु दु । पासिक्व अजिमा, फिक्व अजिमा पिनिगु नां थाय् यात कयाः छुनातःगु दु धाःसा थ्वं हायेकिह्य छः जूगुलि हाथु छः, देगः या गालय् म्येछ्यो-या क्छं तँ तँ याना तयेमाःगु चलन दुहा जूगुलि व छःयात न्यतमरू अजिमा धका छःया प्रकृतियात कयाः नां छुनातःगु खनेदु । गुह्यसिया धाःसा नामकरण लिसे किम्बदन्ती नं त्वाकज्याना च्वंगु दु । लुमरि अजिमा, लुति अजिमा, लुचुमरू अजिमातय् नामय् चल्युया च्वंगु किम्बदन्ती त लुं लिसे हे सम्बन्धित जुयाच्च्वंगु दु । अथे हे नै अजिमा, मरूगनेछः तय्गु नामय् उज्वःगु हे किम्बदन्ती त दु । कंग, कुलाय्मरू, असंमरू, ह्यपि, फुसि, पोर्पा, तखती आदि येँया नांजाःपि तान्त्रिक अजिमाछः पिनिगु नांया धाःसा अर्थ हे सिइके मफये धुंकल । थते शास्त्रीय छःतय् नालिसे छुं सम्बन्ध मदयेक थःगु हे पहलं नां छुनाः छःत स्थापना यानाः पुज्याना तयेगु नेपाःमितय्गु विशेषता हे धायेमाः । आः थते नां छाया छूगु ले धायेबले थुकिइ छुं रहस्य दुगु खँ अवश्य तायेकेमाः, अले अनुसन्धान यानाः सीकेगु कुतः नं यायेमाः ।

थते शास्त्रय् मदुगु नां छुइगुया छगु अभिप्राय ला पिनेयापि मनूतय्त सिइके मबिउसे गोप्य तयातयेगु खः । देः रक्षा याकेत स्थापना यानातःपि जूगुलि थन च्वंपि नेपाःमितय्सं सिवे मेपिसं ह्यसिके मफयेकेत थते नां छुना तःगु ख । थुकथं छःयात ह्यसिके मफुत धायेवं शत्रुतसे थः पाखे पुइका कया देः ह्लातय् लाके फइमखु । वंशावली स्वये-

बले द्यःयात वशय् कयाः थःगु ज्या सिद्ध याना वंगु यक्व किंवदन्ती त खने
 दु । स्वर्गया रक्षा यानाच्चंह्य तलेजु द्यःयात लंकाया जुजु रावणया काय्
 मेघनादं लिं लिं नरबलि वीगु पाफयाः द्यःयात थःपाखे पुइका काल,
 अले उकीया हे शक्ति इन्द्रयात त्याकाः इन्द्रजित् धकाः नां जाहेर जुल^१,
 अथे हे नेपाःया धर्मागत देव जुजुया पाले विक्रमादित्य वयाः बज्र-
 योगिनीया कराइल्य् दायेकातःगु चिकनय् व्हाला व्हाला नंस्वाःगु
 मसला ह्यय् वुयाः थःगु ह्य चिकनय् पाख यात, अले योगिनी गणपिन्त
 साक्क मांस भोजन याके धुंका पारसमणि ह्लातय् लाकाः जुजु धर्मागत
 देवयात हिस्स जुइका बिल । उकिया हे चीं धकाः थौतक मं अन तः-
 ग्वःगु कराइ भ्वपुइका तःगु झीसं सक्वय् स्वयेफु^१ । उकीं झीसं धायेफु,
 शत्रुत पाखें देः यात रक्षा याकेया लागि हे थन च्वंपि द्यःतय्त गोप्य
 तयेगु क्रमय् थते थःगु पहलं नां छुनातःगु खः ।

मेगु खँ थन छु दु धाःसा थते द्यःतय्त छुनातःगु अजुगति
 चायापुगु नामय् तान्त्रिकता नं दु । थ्व कूटभाषां ना छुना तःगु
 खनेदु । गथे देगःया त्वनासिं तयातःगु अश्लील मूर्तिया अर्थ मलः जुइ
 मफयेकेगु धका प्रचारय् धया तःसां दुने गोप्यरूपं बीज मन्त्रया चिं याना
 तःगु खः धका तन्त्रशास्त्रया विद्वानतय्सं धया च्वंगु दु^२, अथे हे थ्व
 नामय् नं उज्वःगु हे तान्त्रिक मिखां स्वत धाःसा उज्वःगु हे रहस्य खने
 दई धयागु खं पत्याः यायेवः जू । उदाहरणया लागि लुँमरि अजिमाया
 नां यात कयाः स्वयेफु । भद्रकाली अजिमायात लुँया मधि बिइ धकाः
 ह्ययेका तन्त्रशास्त्रय् निपुण जुयाच्चंह्य सबल बहाःया शाश्वत बज्राचार्यं
 हःगु धकाः वंशावलीइ च्वयातःगु दु^३ । थन बिचाः यायेमाःगु खँ छु
 धाःसा लुँया मधि बिइ धायेवं अजिमाद्यः छाया प्रसन्न जुयाः वल जुइ ?
 लुँया मधि नये जिउगु नं मखु वा तिसा यानाः तियेजिउगु नं मखु ।
 बरू लुँया तिसा बिइ वा लुँया देगः हे दना बिइ धाःसा द्यः लय्ताइगु
 स्वाभाविक जू । उकीं थ्व स्पष्ट जू, लुँया मधि बिइ धाःगु धात्थें

लुंयागु हे मधि दयेकाः छायेगु धाःगु अवश्य हे मखु, विशेष महत्त्वपूर्ण जुयाच्चंगु गुप्तपूजा यानातये धाःगु खः । थते विचाः यानाः स्वयावन धाःसा मेमेपि तान्त्रिकद्यः तय्गु नामय् नं थते हे तान्त्रिक अर्थ दइ । उकि दन्त्यकथा थुज्वःगु किबदन्तीतय्त असत्य धकाः ध्याकुने वान्छवयेगु स्वया थुकी छु रहस्य दु धकाः दुवाला स्वयेगु हे बाँलाःगु ज्या जुइ ।

थीं कन्हे उज्वःपि द्यःतय्त शास्त्रीय नालिसे पाय्छि जुइ- कथं नां दयेकाः छुइगु याना हःगु खने दु । न्यतमरु अजिमायात नरदेवी, कुलाय्मरु अजिमायात रक्तकाली, पालाःद्यःयात संकटा, असंमरु अजिमायात अन्नपूर्णा, अले मरुगनेद्यःयात काठमाडौं गणेश, अथे हे वंगल्य् च्वंहा आजुद्यःयात आकाश भैरव आदि नां छुनाः पुलांगु नांयात म्हुया छ्वयेगु ज्या जुयाच्चंगु दु । धात्थे हे थुकि यानाः पुलांगु नां त बुलुहुँ बुलुहुँ तनावनिगु अवस्था खने दयावये नं धुंकल । गुलि द्यः तय् पुलांगु नां झीसं मसी नं धुंकल । अथे जूगुलि झीसं थते न्हूगु नां छुनाः नेपालभाषां छुनातःगु पुलांगु नां न्हंका छ्वयेगु कुतः गुब्ले हे याये मजिउ । सुना नं यात धाःसा झीगु संस्कृतियात आक्रमण याःगु थुइकाः थुकियात पनाः तान्त्रिकतां जाःगु पुलांगु नांयात म्वाकातयेगु हे कुतः याना च्वनेमाः ।

थ्व खँ छगु नं झीसं चायेका च्वनागु दु कि उज्वःपि तान्त्रिक द्यः पिनि आपासिया मूर्ति नं मदु । ल्वहँ ग्वाराचा जक तथा तःगुलि द्यःया रूप ध्यान छुं हे सिइमदु । थ्व नं गोप्य तयेगु थःगु हे पहःगु कला खः हानं गुलि द्यःतय् मूर्ति दयाःनं मुख्य द्यः मूर्ति मजुसे मूर्तिइदुने च्वंगु कलश जुयाच्चंगु दु । गथे कि बुंगद्यः, पालाः द्यः तय् मूर्ति क्यने त जक खः, धात्थेयाह्य द्यःला मूर्तिइ दुने तथातःगु कलश खः । अथे हे हाथुद्यःया ख्वाःपाः नं क्यनेत जक खः, धात्थेयाह्य द्यः वया लिउने च्वंगु त्यप खः । थते द्यःया मूर्ति मदुगु खँय् नं तस्सकं सीके

बःगु दाशंनिकता दु ।

नेपाः गालय् आपाः यानाः तान्त्रिक द्यः त काल्पनिक रूप दुपि
मखुसे मनू हे अथवा मनुतय्गु जीवनय् छयलातःगु वस्तु हे जुयाच्वंगु
दु । गुलिखे पुरुसार्थी मनूत द्यः जुयावंगु खँ न्यने दु । मखंत्वाःयाह्य छह्य
राजोपाध्याय (द्यः बाज्या) या म्हाय् आकाशय् व्वयावनाः विज्यासः द्यः
जुयावंगु खँ न्यंकभनं प्रसिद्ध जुया च्वंगु दु^१ । लुति, लुमरि, व कंग
अजिमापि ह्लापा तता केहे थका धाइगु किबदन्ती नं इपि ह्लापा मनू हे
खः धयागु सिद्ध याः । पचलि भैलः द्यवं कलाः तयातःह्य मिसा लिपा
नैअजिमा जुयावंगु खँ नं पुलापि मनुतसे कनाच्वंगु दु । किराती जुजु
यलम्बर आजुद्यः जुयावंगु खँ वंगलय् च्वंह्य आजुद्यवं कयना हे च्वंगु दु ।
अथे हे जामनः गुभाजु व गुरुमां सिद्ध जुया वंगु चि धकाः कुमारी द्यः
छेया न्ह्यःने लैय् वैया तःलय् लानाच्वंगु देगःया गजुजक जूसां सकसिनं
खना हे च्वंगु दु । अथे हे मिखा व्वयेकाः स्वयावन धाःसा आपालं
तान्त्रिक द्यः त ह्लापा मनू जुया च्वंगु खँ यक्व हे लुया वइ । आः थौंकन्हे
नं यँयाःवलय् खतय् तयाः सालाह इपि गनेद्यः, भैलःद्य व कुमारी द्यः
मनूहे खःनि । अनं ख्वाःपाः पुयाः इले व्यले द्यः जुयाः पिहाँ वयाः
पूजा फइपि अजिमा द्यः व आजुद्यः त नं मनू हे खः । मोहनीबले स्वाँ
क्वकाइखुन्हु (चालं खुन्हु) खङ्ग ज्वनाः जिगिजिगि खाखां मनु हे
पायाः द्यः जुया पिहाँ वइगु नं झीसं दैय्दसं स्वया हे च्वनागु खः ।
अथे हे ह्य पुजा खुन्हु थःत द्यः भाःपियाः पुज्याना च्वनागु खं नं मनू हे
द्यः खः धयागु खँ कयना च्वंगु दु ।

अनंलि वस्तुयात द्यः भाःपिया तःगु नं यक्व दु । यँयाःबले
थ्वे तयातःगु थ्यपयात हाथु द्यः धकाः थाय् थासय् खः दयेका तयातःगु
झीसं स्वयेफु । यँयाः पुत्तिखुन्हु दलूचा च्याकाः उकियात द्यः भाःपियाः
पुज्याइ । मोहनीबले खङ्गयात हे आगंद्यः भाःपियाः द्यः छे पत्तिकं व
मनूतय् छे छे व आगमय् नापं पुज्याइ । योमधिपुत्तिखुन्हु नं अन्नयात

द्यः भाःपियाः कू पुज्याइ । अथे हे तान्त्रिकमतं पुज्याइबले नं सहाय्
 थार्पि धाल्चा स्वनाः द्यः धकाः पुज्याइ । थुकिं छु सीदत धाःसा नेपाः-
 मितय् मनू हे द्यःजुइगु या नापनापं थःत जीवन हनेत माःगु वस्तुयात
 नं द्यः भाःपिइगु तःसकं बांलागु, सीके वःगु व दार्शनिकतां जाःगु
 चलन खः ।

मेगु छगु ल्वः मंके मजिउगु खँ छता छु दु धाःसा देशय्
 रक्षा याइहा धकाः उलि महत्त्व वियाः स्थापना यानातःपि गुलिखे
 द्यः तय् देगः तकं मदयेकाः देशं पिने अर्थे वान्छवयातःपि थें यानातःगु
 दु, थ्व नं द्यः तय्के शत्रुतय् मिखा मलाकाः गोप्य यायेगु छगु तरीका
 हे धायेमाः ।

थ्व च्वय् यानागु विवेचनां छगु तच्चकं महत्त्वं जायाच्चवंगु
 खँयात उला कयं । व छु धाःसा नारानद्यः थुज्वःह्य पौराणिक द्यःया
 पूजा भक्ति यायेगु धयागु थः असमर्थ जुयाः विघ्नवाधालिसे ल्वाये
 मफयाः द्यःया शरणय् वनेगु खः । उकिं भक्तजन तय्गु प्रार्थनाय् द्यः
 स्वयं अनेगु रूपय् अवतार कयाः रक्षा याः वयेमाः । भक्तजनत ह्लाः
 पेपुंकाः सुंक च्वनाच्चनि । पुराणय् उल्लेख यानातः कथं नारानद्यःया
 झिगु अवतारं नं थ्व हे खँ कयं । तर नेपा गालय् च्वंपि तान्त्रिक द्यःतय्
 पूजा यायेगुया सिद्धान्त शरणवाद मजुसे संघर्षवाद खः । द्यःयात पूजा
 यायेगु शक्ति प्राप्ति या लागि खः । अले वहे शक्तिया लिधँसाय् जीवनय्
 वइगु पंगः त लिसे संघर्ष यायेत झी न्ह्यचिलेमाः । थुकि या दसिया
 रूपय् मोहनीया पायाःयात कायेफु । मोहनी ज्वःछि आगमय् दुने
 तान्त्रिक विधि पुज्यानाः शक्ति प्राप्त यायेधुंकाः दुष्टतय् नाश यायेत
 जिगिजिगि खाखां पायाः धकाः पुजारित हे खड्ग ज्वनाः पिहां वइ ।
 थते हे गुलिखे तान्त्रिक मनूतसें थःगु तन्त्रशक्ति अनेः अनेःगु पुरुषार्थ
 कयनाः थः हे तुं द्यःजुया वंगु दु । उलिजक मखु, थःगु शक्ति द्यःतय्
 नापं वशय् तयावंगु यक्व न्यने दु । शाश्वत वज्राचार्य आकाशय् व्वया

वया च्वंहा महाकाःद्यःयात मन्त्रशक्ति चिनाः तिख्यसिथे स्थापना
यानातःगु झीसं न्यना तयागु हे खः । भूमिइ दुसुनाः बिसिउँ वने त्यंहा
भैलःद्यःया छचों ध्यनाः ख्वपय् स्थापना यानात हा छचों जवहा भैल
द्यःयात दँय्दसँ ख्वपदेःया जात्राबले स्वया हे च्वनागु खः । अथे हे
बन्धुदत्त आचार्यं तन्त्र साधना यानाः वुंगद्यःयात भम्बःबा रूपय् सालाः
कलशय् दुने कुनाः नेपाः हःगु खँ झीके त्वः ममंनि । झंगया रूप कयाः
व्वया च्वंहा सक्वया बज्रयोगिनीयात अग्निधर बज्राचार्यं मन्त्रशक्ति
सालाः स्थापना याःगु खँ नं न्यना हे तयागु खः । थ्व फुकक खँतय्सं
नेपाः गाःया धार्मिक पूजाया सिद्धान्त शरणवाद मखु धयागु तप्यंक हे
क्यना च्वंगु दु । उकिंला मेमेगु देशय् द्यःतय् पूजा यायेगु खँ धार्मिक
जुगुलि राजनीतिपाखें तापाक्क तयातःगु दु । झीथाय् नेपालय् धाःसा
राजनीति धर्मलिसे हे स्वापु तयाच्वंगु दु । झीगु देःया जुजुं झिनिदँय्
छक्कः लुमरि अजिमापाखें अले छक्कः पचली भैलःद्यः पाखें खड्गसिद्धि
कायेमाःगु खं नेपालय् राजनीति व धार्मिकताया दथुइ सत्तिगु स्वापु दु
धयागु स्पष्ट याः । जुजुं नापं देशय् च्वंपि जनताया रक्षा यायेत व हे
तान्त्रिक द्यः तय् पाखें शक्ति कायेमाःगु खँ धातथें हे रहस्यं जाःगु व
लुमंके बःगु खः ।

थुपि फुकक खँतय्सं नेपाःगालय् द्यः तय्गु पूजाया भूमिका
ची धं मजूसे तःधंगु महत्त्वं जायाच्वंगु दु धकाः कयं । उकिं थुकियात
सित्तिकं वंगु, ग्रन्धविश्वास व वान्छ्वयेमाःगु धकाः थुइकेगु झीगु तःधंगु
द्वं जुइ, वया नापं नेपाः देःया थःगु हे पहःगु अस्तित्व दयाच्वंगु खँय्
नं पा वायेगु जुइ ।

तिवः सफूत

१. भाषा वंशावली भाग १
२. कामकलारहस्य—रथी धनशम्शेर ज. व. रा.
३. लुमधि अजिमाया वंशावली—वद्रीरत्न बज्राचार्य
४. भाषा वंशावली भाग २

श्रीगु संस्कृतिइ सम्हय्या महत्त्व △

नेपाःदेशय् नेवाःत आदिकालंनिसे हे बौद्धिक विकास याना वया च्वंपि जाति खः । नेवाःतय् थःगु हे पहलं जाःगु सभ्यता दु, गुगुया थौतक अन्तर्राष्ट्रिय खलय् नापं विशेषता दया च्वंगु दु । थ्व हे संस्कृति थौं संपूर्ण नेपाःमितय्गु ह्याय् विश्वया न्ह्याने च्वना च्वंगु दु । धायेमाल धाःसा थ्व नेवाःतय्गु संस्कृतियात छे तयाः स्वल धाःसा उलि थःगु पहलं जाःगु संस्कृति मेगु लुइमखु । थते विशेषतां जाःगु श्रीगु संस्कृतिमध्ये सह्याय् थनाः द्यात छायेगु अले सह्याय् नयेगु श्रीगु तःधंगु छगु संस्कृति खः । थन थ्वहे सह्याय्या महत्त्वबारे चर्चा याये ।

सम्हय् द्यात मछाःपि सम्हय् मनःपि सुं नेवाःत दइमखु । आदिकालं निसे द्यः पुज्यानाः सम्हय् छायेगु अले नयेगु याना वया च्वंगु खः । आजुद्यः अजिमाद्यः आगद्यः यात पुज्यायेत सम्हय् मदयेकं हे मगाः । गनेद्यः जक पुज्याःसा नं सम्हय् छायेमाः । महाद्यः पुज्यायेगु खःसा नं लुक्कमाः द्यात सम्हय् तयाः हे पुज्याना च्वंगु दु । नखः चखः, मचाबू व्यंकेगु, मचा बुन्हा बुन्हीजंक्व, जन्मह्ति, कय्तापूजा, इहिपाः आदि ज्याखँय् नं सम्हय् मदयेकं हे मगाः । सुं मनूत सीसा घःसु याइ-खुन्हु सम्हय् बिया हे व्यंकेमाः । सीगुथिइ नं म्हु सम्हय् नयेगु धकाः

म्हू म्हू बजि, स्याबजि तया: सम्हय् नयेमा: । छ्वय्लाभू धका: पुच:
 पुच: छ्वय्ला तया: सम्हय् नया: छ्वय्लाभू यायेमा: । दिगु पूजाय् नं
 छ्वय्लाभू यायेमा: । यँया:बले ला झन् सम्हय्यात हे अप्व: महत्त्व
 बिया त:गु दु । यँया पुत्तिखून्हु सम्हय् बिया:, सम्हय् नयेगु याना:
 हे नख: न्यायेके माय्का: त:गु दु । त:धँ, चीधँ छुं च्यूता मतसे मनूत
 मुना: छेँ छेँ वना: “ला छकु वयेक सम्हय् बजि” धका: हाला:
 सम्हय् बजि पवना: नया: थ्व नख: न्हयइपुक्क हना वया च्वंगु दु ।
 यँया पुत्तिया नख:यात “स्याबजि नख:” नं धा: । ल्हापा ला जुजु
 पिसनं लाय्कुलि सम्हय् इना: हाथु हायेका: यँया:या नख: झ: झ:
 धायेका च्वंगु ख: । झीथाय् लाय्कुलि च्वंम्ह हाथुद्य: जुजु जयप्रताप
 मल्ल जुं स्वना: दँय्दसँ यागु पूजाया लागि आपलं आयस्ता तया:
 थ:गु कीर्तिया लागि सरकारी गुथि नापं तया थकूगु दु । थौं
 कन्हे गुथिसंस्थानं थ्व ज्याया भाला कया च्वंगु दु । सम्हय् कया:
 नयेमा:, हाथु हाय्मा:, प्वा: स्या:गु त्वय् लाइ धयागु मनूतय्
 आत्मविश्वास दु । उकिं द्य:याके सद्भावना तया: सम्हय् कया:
 नया: हाथु हा: जुइपिं आ: नं उत्तिकं हे दु ।

आगमे पूजा यायेमा:पिनि लि लि सम्हय् थना: हे
 पुज्यायेमा: । थते सम्हय् द्य:यात छाय् छायेमा:गु ख: थुकिया अर्थ
 छु ख:, झी आपा:सिनं मसिया: मथुया च्वंगु दु । न्यनेगु बखतय्
 नं कनिपिं मदु । कनेफुपिं नं मदये धुंकल धा:सा नं जिल । गुलि-
 सिनं ला धाये मजिउ धयाथें मधा: ।

सम्हय् द्य:यात छायेगु तन्त्रया खँ ख: । मन्त्रसाधन याना:
 सम्हय् द्य:यात छायेमा:, छाना नं च्वंगु दु । थौंया वैज्ञानिक इले
 तन्त्रमन्त्रया खँ धाये मजिउ धका: अप्व: नुग: चीधंकाच्चने नं
 मजिउ । छुं खँ कना: मबुथें जुइगु ख:साला थुज्व.गु खँ त कने नं मजिउ,
 मसीका हे तयेमा: । कने जिउगु खँ त कना: सीके बिया तयेमा: ।

छाय्धाःसा गुलि नं झीगु पुलां पुलांगु खँ त तना हे वने धुंकल । थते जुया च्वन धाःसा झी आज्जुपिसं दुःख सियाः तया थकूगु खँ त अथे ह्ना वनाः आज्जुपिनिगु नां तनाहे वनि । थ्व विचाः याये माःगु दु ।

द्यःयात सम्हय् छायेगुलि तान्त्रिकता दु । तान्त्रिक पूजाय् सम्हय् छाये हे माः, म छासे मजिउ । सम्हय्या विधि पूजा याना मनूतय्स तान्त्रिक शक्ति व सिद्धि प्राप्त याना च्वंगु दु । उकीं झीथाय् तान्त्रिक शक्ति व सिद्धि दुपिं मनूत यक्व हे दु । छम्हथे छम्ह तान्त्रिकताय् उत्तिकं जाः । ह्नापा ह्नापा व हे तन्त्रमन्त्रं भय्बिना झीगु देः यक्व च्वन्ह्याना च्वंगु नं खः । थौतक्क नं धःस्वाना च्वंगु पुलांपिनिगु शातिपुः आगंछेँ, लाय्कुलि हनुमान् द्यःया च्वसं मल्लजुजु पिनिगु स्वतपीया आगंछेँ, त्वाः त्वाः पत्तिकं धयाथेँ दुगु आगंछेँत, देगः देगः या त्वनासिइ गुप्त आखलं च्वयातःगु तन्त्रमन्त्रया पूजाविधि, झीके दुगु पुलां पुलांगु तन्त्रमन्त्रया सफूत, अले आःतक नं मन्त्रसाधन यानाः द्यःतय्त पुज्याना च्वंगु खँत थ्व खँया दसु खः ।

थन न्ह्यागु ज्या खँ नं तन्त्र मन्त्रं हे यायेमाः, याना च्वंगु नं दु । कलिगत ३८२५ दँस जुजु गुणकामदेवं कान्तिपुर नां छुना न्हुगुदेः छयाबलेनं तान्त्रिकमतं अजिमाद्यःया खड्ग आकार वयेकाः अजिमा द्यःत स्वनाः देः छयात । थन गुलिनं अजिमाद्यःत दु तन्त्रसाधन याना हे स्वना तःगु खः । उकिं उज्वःपिं तान्त्रिक द्यःतय्त तान्त्रिक मतं हे पुज्याये मायेका तःगु दु, सिउपिसं याना नं च्वन तिनि । थते झी नये, त्वने, पुनेगु तकनं तन्त्रविधिखतं हे जुया च्वंगु दु । उकिं थन तन्त्रया आपाः महत्त्व दु ।

तन्त्रया पूजाय् जीवबलि भोग बिइमाः । तान्त्रिक शक्ति व सिद्धिया लागि तान्त्रिक तय्सँ नरबलि तक नं बियावंगु खँत न्यने मदुगु मखु । थते खःसां नं ह्नापा मनूतय्सं जीव स्याना बलि भोग बिइगु

❀ “खड्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

पाप खः धकाः योनि जन्म काःपि जीवत स्याना बलि भोग बिइगु
मयाः, मन्त्रसाधन याना सह्ययनं अयोनिज जीव सृष्टियाना जक बलि
भोग बियाः अहिंसा महाबलि पूजा यायेगु याना च्वंगु खः । लिपा
अयोनिज जीव सृष्टि याये मफु पिसं नं जीव बलिया रूपय् हे सह्यय
थनाः छायेगु याना च्वन । उकि तान्त्रिक विधिया सह्यय जीवबलिया
प्रतीक खः । जीवबलि बिया यायेगु पूजाय् जीवया पल्सा सह्यय छानाः
द्यः तय्त संतुस्त याये फुगु झीगु थःगु पहःगु तान्त्रिकताया विशेषता खः ।

तान्त्रिक मतया सह्यय पञ्चतत्त्वया प्रतीक खः । तान्त्रिक
मतया सह्यय ज्वलं स्यावजि (बजिनापं) हाकुमुस्या, पालु, छ्वय्ला व
अय्लाः न्याता जक खः । स्यावजिइ (बजि) आकाशतत्त्व, हाकुमुस्याय्
वायुतत्त्व, पालुइ जलतत्त्व, छ्वय्लाय् पृथ्वीतत्त्व अले अय्लाखे तेज-
तत्त्वया गुण दु । तान्त्रिक तय्सं थ्वहे भावं सह्यय थने त स्यावजि
(ह्लापा सह्ययले वजि तये म्वाः), हाकुमुस्या, पालु, छ्वय्ला (ह्लापा
छ्वय्लाया पल्सा संन्या तइगु खः) तया सह्यय तये धुंका उकिइ
अय्लाः लुइ, कि मखुसा सह्यय छाये धुंका द्यःयात अय्ला लुइ । पञ्च-
तत्त्वया प्रतीक जूगुलि सह्यय थने त ज्वलं न्याता हे तयेमाः गु खः ।
उकिइ छुं छता जक मदयेक सह्यय छाये मजिउ, उगुकथं सम्हय्
छायेगुया अर्थं नं मदु । सम्हय् थनेत ओः, न्या, ख्ये नं माः धका तयाः
सम्हय् तइपि नं दु । थते तयाः सम्हय् छायेमाःगु पूजा त नं दु । द्यः
यात ख्येसगं बिया पुज्याये माःगु पूजाय्जक सम्हय्नापं ओः, न्या,
ख्ये तइगु खः, मेबले तयेम्वाः । नखःचखः बले छे ज्वरये जुया
च्वंगुलि सह्ययले ओः, भुति नं तइगु अले गुथि न्याइबले चतांमरि
छुइमाःगुलि चतांमरि नं तयेगु याः । थ्व मेगु हे खँ जुल । थौंकन्हे द्यः
द्यःया थासय् सह्यय व्वइबले सह्ययले आलुवाला तुकंवाला नं तःगु खनेदु ।
थ्व कयनेगुया लागि जक खः । मेबले सह्यय ज्वलं न्याताजक हे तया
च्वंगु दु । द्यःया थाय् बलिभोग बिइगु याना तयातःपि जीव त नं

पञ्चतत्त्वया जीवात्मा खः । जीवात्मा म्वायेत पञ्चतत्त्व हे माः, छुं
छता जक तत्त्व मदुसां नं प्राणी त म्वाये फइमखु । अथे हे सहाय्
ज्वलंया छताजक मदयेकं सहाय् धनेगुया अर्थ मदुगु खः ।

तान्त्रिक विधि जीवबलिया प्रतीक सहाय् थनाः छायेगु अप्र-
त्यक्ष जीवबलिभोग बिइगु खः । जीव हे स्यानाः बलिभोग बिइगु प्रत्यक्ष
बलिभोग खः । उकिं मन्त्रसाधन यानाः जीवया प्रतीक सहाय् छाःसां
नं जीव हे स्यानाः बलिभोग बिइगु भावं खः । तान्त्रिक मतं सहाय्
छानाः जीवबलि भोगया फल कयाः तन्त्रसिद्धि कया च्वंपिं ह्यापा यक्व
हे दु । अहिंसा महाबलि पूजा यानावंपिं शान्तिकर आचार्यं, बन्धुदत्त
आचार्यं, गुणाकराचार्यं, गुणदत्ताचार्यं, अभयकराचार्यं आदि नेपाःया
महान् तान्त्रिक त खः^२ । ह्यापा शान्तिपुः भागंछें गुप्तपूजा याः वनि-
बले छः तय्त माः माः गु जीव त सहाय्ज्वलनं सृष्टियानाः अयोनिज
जीवतय्गु बलिभोग बियाः अहिंसाबलि पूजा याइगु ऐतिहासिक धापु
मदुगु मखु । उकिं सिउपिसं छःयात सहाय् जीवबलिया प्रतीकय् छाइगु
याना च्वनि, मसिउपिसं सहाय् छायेमाः धकाः भव्य ब्व छाये थें यानाः
छानाचनंगु दु ।

थोंकन्हे घाःसा जीव हे बलि बिइगु चलन जुयावल । छाग-
बलि, मेषबलि, महिषबलि, हंसबलि, कुक्कुटबलि बिइगु धकाः पशुपंछी
तय्गु गःकिया म्वाःहि छः तय्त म्हुकाः बलि बिया च्वंगु दु । खला
थन पशुबलि भोग बिइगु चलन शंकराचार्यं थःगु मत प्रचार यायेगुया
लागि सक्वदेशय् बज्रयोगिनी छःया थाय्, गुह्येश्वरी छःयाथाय्, थते
हे मे मे थासय् नं छ्यला थकूगु खः^२ । ख्वपदेशय् जुजु हरिसिंहदेवजुं
तलेजु छःयात म्यें बलिभोग बिया वंसेलि छःया थाय् पशुबलि बिया
पूजा याःसा नं छुं दोष दइमखु धयागु खं यानाः लिपा झीगु तान्त्रिक
पूजाय् नं पशु, पंछी त भोग बिइगु याना हःगु खः^२ । थोंकन्हे पशुपंछी
बलिभोग बिउसां नं सहाय्या थिति तना वंगु मदु । पशुबलि बिइबले नं

सह्यम् मछासे मगायेका तः गु दु । बलि विइ धुंका व वस्तुया गःचाः-
या ला सह्यम्ले तयाः मूबलि धकाः द्यः यात छाये हे माःगु चलन याना
तःगु दु । सिउपिसं थते हे याना वया च्वंगु दु । द्यःयात वाँ स्याना
सह्यम् जक नःसा नं व्वय् सह्यम्या द्यःने वाँया गःचाःया ला बाला
तयाः नयेगु याना च्वंगु दु । चवाँ ख्येँ जक स्याःसा नं ख्येँ छकु छकु
सह्यम् व्वय् तयेमाः । परम्परानिसें थते तयाः सह्यम् छायेगु व नयेगु
याना च्वंगु खं सह्यम् व बलि वस्तु छता हे खः धकाः क्यं ।

थौंकन्हे द्यःयात जीव हे बलिभोग विइगु चलन जुइ धुंकूगु
खःसा नं नरबलि विइगु ला थौंया समाजया कानूनं बिउगु खँ मखु,
उकिसनं योनि जन्मजूपि जीवतय्गु हिंसा यायेगु पाप खः धकाः ह्लापां-
निसे जीव हिंसाया पलेसा सह्यम् थना हे द्यःतय्त बलिपूजा याना वया
च्वंगु खँ बालाक्क हे खने दु । अजिमा द्यःतय्गु व आगँ-आगमे नित्य-
पूजा यायेत अले तान्त्रिक गुप्तपूजाय् नं जीव हे बलि मबिउसे सह्यम्
जक छायेगु याना च्वंगु दु । लाय्कुलि दुने “दुमाजु” द्यःया थाय् थते हे
याना च्वंगु झीसं स्वये फु^३ । अथे हे ह्लापा तलेजु द्यःया नित्यपूजाय् नं
जीव हे बलिभोग विइमाःगुलि वस्तु मदया म्येँ बलि बिउगु खँ
वंशावलीइ उल्लेख दु^४ । तर थौंकन्हे थन तलेजु द्यःया नित्यपूजाय् ह्लि
ह्लि जीवबलि बिया च्वंगु मदु सां नं थनयागु ह्लापांलिसे यागु चलन-
कथं जीवबलि विइम्वाय्क सह्यम् थनाःहे पूजा यायेगु याना तःगु दु ।
पशुबलि विइगु चलन वये धुंकूगुलि तः तः धंगु दिने जक जीवबलि
बिइगु याना च्वंगु दु ।

अथे हे द्यःयाथाय् पात्र ख्वला थनाः पुज्यायेगु नं जीवबलि-
भोगया प्रतीक खः । झीगु तान्त्रिक मतं पात्रख्वला थने त पञ्चतत्त्वया
प्रतीक सम्ह्य् ज्वलं न्याता तयेमाः, कि मखुसा पञ्चमकारया ख्येँसगं
ज्वलं तयेमाः । ततःधंगु ग्रहदशा फायेकेत पात्रख्वला थनाः भैलःद्यःयात
तान्त्रिक पूजा यायेगु झीगु चलन दु । जनसेवा दुने च्वंम्ह महालक्ष्मी

अजिमाद्यः, कालभैलः द्यः आदि द्यःतय्सं जवगु ल्हातं पात्रख्वला
ज्वनाः देपा ल्हातं ज्याना च्वंगु मुद्रा प्वःसः कायेत ज्याङ्गु मुद्रा खः ।
द्यः प्याखने द्यःतय्सं पात्रख्वला त्वनेत थ्वहे मुद्रा ॐ ज्याना च्वंगु दु ।
झी आगमय् वा गनं तान्त्रिक द्यःयाथाय् पूजा सिधयेकाः सम्हय् नयेवले नं
दीक्षा दुपि मनूतय्सं ल्हातय् सम्हय् निगः चा व अय्लाः ख्वला ज्वनाः
थ्वहे मुद्रा ज्यानाः माःगु विधि सिधयेकाः तिनि नयेगु याना च्वंगु दु ।

झीगु तान्त्रिक पूजातय्के सहाय् यात द्यःया प्रतीक स्वनाः
सहाय्ज्वलं यात हे पूजा यायेमाःगु पूजा त नं दु^५ । थ्व पूजा थः थः गु
परम्पराकथं हे याना च्वंगु दु । गुलिसिनं अय्लाः थल व थ्वथल स्वनाः
द्यछापातय् छ्वय्ला व्वयाः आजुद्यः व अजिमाद्यःया रूपय् पुज्याना च्वंगु
दु । गुलिसिमं सम्हय् ज्वलं न्यातायात पञ्चबुद्धया प्रतीक कयाः
पुज्याना च्वंगु दु । थपि स्वनाः सहाय् नाप भुति, पःमाय्, ओ, न्या,
ख्ये^६ तया अष्टमातृका द्यःतय्गु प्रतीक यानाः पुज्याना च्वंगु नं दु । थ्व
फुक्कं झीगु तन्त्रया विशेषता खः । तन्त्रशक्ति नं अद्भुत हे खः । थ्व हे
शक्ति तान्त्रिकतय्सं द्यःतय्त थ्यंक वशय् तये फु । थुकिया दसिया
रूपय् तान्त्रिक शाश्वत वज्र वज्राचार्य^७ थःगु मन्त्रशक्ति सालाः स्वना
थकूह्य महाकाःद्य यात झीसं पुज्याना च्वनागु हे दु । अथे हे यल देःया
वुंगद्यः, ख्वपदेःया भैलःद्यः, सक्वया वज्रयोगिनी आदि द्यःत उज्वःपि
तान्त्रिकतय्सं हे थःगु शक्ति स्वना थकूगु खः ॥^८ । बन्धुदत्त आचार्य^९ थःगु
तन्त्रशक्ति छपु स्यावजिया द्वःछिह्य फै, छगः हाकुमुस्याया द्वःछिह्य दुगु,
छगः माय्या द्वःछिह्य म्ये सृष्टियाना जुजु यक्षराज यात उपहार बिउगु
खँ न्यने मदुगु मखु । झीगु तन्त्रय् सहाय्या गुलिजक महत्त्व दु धयागु
खँ झी पूर्वजपिसं सहाय्या विधि पूजा याना अष्टसिद्धि ॐ तक प्राप्त

ॐ थ्व मुद्राया चित्र “ख्येसंगं” च्वसुइ स्वयादिसं,

॥ “नेपाःया तान्त्रिक द्यः त” च्वसुइ स्वयादिसं ।

ॐ अणिमा महिमा चैव गरिमा लघिमा तथा ।

प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्टसिद्धयः ॥

जात्रा लिसै हे नखः त स्वानाच्चंगु दु । गां गामे नं ह्य गांया जात्रा
धकाः स्थानीय छःतय्गु खः जात्रा लिसै हे नखः न्यायेका च्वंगु दु ।

ध्व खःजात्रा त ह्लापा परंपरांनिसें गथे न्यायेका वया च्वंगु
खः अथे हे थौंतक नं न्यायेका हे च्वंगु दु, वास्तव्य अथे हे न्यायेका
च्वनेनंमाः । छायाःसा पुलांनि पुखातय्सं गुज्वःगु अभिप्राय कयाः थते
खः जात्रा न्यायेकेगु याःगु खः, व थुइके मफुतले उकिइ छुं भतिचा
पाकेगु तकं बां लाइमखु । हानं शीथाय् नेपाःदेशय् विशेषयानाः नेवाःतय्
गु गुलि नं संस्कृति त दु, व अभिप्राय मदयेकं सित्तिकं वंगु गुगुं नं
मखु । विज्ञानया प्रभावय् दुबिना च्वंनि थौंकन्हेया मनूतय्सं अन्ध-
विश्वासया खँ धकाः न्ह्याक्व आलोचना याना च्वंसां नं ध्व संस्कृति त
सित्तिकं वंगु मखुसे तःधंगु अभिप्राय जायाच्चंगु खः धकाः मधासैं मगाः,
खालि शीसं सीके मफुगु जक खः । छुं खँया मतलव थुइके मफयेवं
ज्याखयले मदुगु धकाः वान्छ्वयेगु मूर्खता जक खः । अथे जूगुलि ध्व
संस्कृतितय्त भतिचा हे मस्यंकुसे ह्लापाथें तुं हनावना च्वनेगुलि हे शी
नेपाःमि तय्त भि जुइ । थुज्वःगु थःगु पहः दुगु संस्कृति विश्वया
मिखाय् तकं नेपाःदेया अस्तित्व थःगु हे पहलं दयाच्चनि । बरु व
संस्कृतिइ दुने सुलाच्चंगु रहस्यं जाःगु अभिप्राय त थुइकेत फक्क कुतः
यायेमाः, अनुसन्धान यानाः मात्तुमालाः सुलाच्चंगु रहस्य पित हयेगु,
अले उकिइ छचाःखेरं मिखा व्वयेकाः विवेचना यायेगु थौंया ईयात
तःसकं ल्वःगु ज्या जुइ ।

आः नेपाःगाले दुने इलेव्यले न्यायेका च्वंगु खःजात्रातय्गु
बारे छुं भति अनुसन्धान व अध्ययन यानाः थुइके फुगु खँत न्ह्यव्वयेगु
ज्या याये ।

ह्लापां ला ध्व जात्रा त छाया न्यायेकेगु धयागु न्ह्यसःहे शीगु
न्ह्यःने दं वइ । थुकिया अःपुकथं लिसः छु वयेफु धाःसा धर्मयायेगुया
नापनापं न्ह्यइ नं पुकेगु ध्व खःजात्रातय् उद्देश्य खः, छायाःसा

धुगुइले ह्लापां सुथे पाखे होम यानाः बलि बियाः (हित्वनिह्य द्यःयात प्रत्यक्षबलि अले हिमत्वनिह्यसित भप्रत्यक्ष बलि बिया) पूज्याइ, अले ह्तिने पाखे इयाइ इयाइ बाजं यानाः उत्सव यानाः द्यःयात खतय् तइ, अनंलि खतय् हे तान्त्रिकविधि पूज्याइ, अनं लिपा जात्रा न्ह्याकि । लँय् नं थाय् थासे बलि बियाः वा सह्यय्जक छायाःसां मनूतय्सं पूज्यानाः जात्रा हना च्वनि । थ्व फुकक स्वयेबले ह्लापा धयार्थे धर्मया लँपु ज्वनाः न्ह्यइपुकेगु हे उद्देश्यं द्यःखः जात्रा त न्यायेकेगु यानातःगु खने दु । वास्तवय् थ्व न्ह्यःने खने दुगु खँ जक खः । दुनेथ्यंक वाला स्वत धाःसा मेगु हे रहस्यं जाःगु खँत खने दयावइ ।

थन नेपाःगाले दुने जात्रा यायेमाःपिं गुलि द्यःत दु, इपिं गुगुं इले मनूया हे रूपय् जुयाच्चन । उज्वःगु हे पुरुषार्थया ज्या यानाः द्यः जुया वंपिं खः धयागु खँ वंशावली व थन न्यंकं चलय्जुयाच्चंगु किंवदन्तीतय् खनेदु । विज्यासः द्यः मखंत्वाःया राजोपाध्याय ब्राह्मणया ह्याय्मचा आकाशय् व्वयाः द्यः जूगु खँ वंशावलीतय्के न्ह्यथनातःगु^१ दु, उकिया दसिकथं थौतक नं मखँया राजोपाध्यायतय् मचावूसा ग्वय् सिन्हः छायाः कंके छ्वयेगु अले सुं सित धाःसा दुखं क्यन धकाः कंके छ्वयेगु चलन छ्यला हे च्वंगु दनि । मखंछेया द्यः बाज्या पिनि पाखें प्राप्त हस्तलिखित विज्यासः द्यःया वंशावलीइ नं थते उत्लेख जुया च्वंगु दुः-

॥ ॥ सम्बत् २४५ वैशाख सुदि रो ६ थ्व खुन्हू श्री ३ न्हुछेया नायक रत्नराज थकुलत्वं विष्णुमति भद्रमति संगम स्ना बिज्याकवेलस राजनिह्याया शिवभद्र ब्राह्मणया म्हाच छहा उन्मत्ता जुयाव पिब्वाडा व चो ले रत्नराज थकुल खडाव सोया वेलस श्री लुति देवी प्रतक्ष जुयाव आज्ञा दयकाव आम ख आथे मथु आम ब्राह्मणी उयनी जुव मखु आ ब्राह्मणी जि सरीर थुका.....थन नीलपर्वत या चोसं उलसिमा उलगसिमा दस्ये चो ल थ्वया दथुस सुवर्ण केश्वर महादेव

छह दस्ये चोड सुवर्ण चैत्ये छम्ह दसें चोड श्वया दथु स थापना याव
 धकं आजा दयकाव.....” । सिथिद्यः नं लय् मचाया रूप्य
 खयाच्चंहायसित ह्येकाः न्हूगः त्वाःयापि मनूतय्सं छे हयाः तःगु
 लिपा ओः नके त्यंबले द्यः जूगु खँ अन सिथिद्यः लिसे सम्बन्ध दुपि
 मनूतय्सं कना हे च्वंगु दु । अनं लुमरि अजिमा, कंग अजिमा व लुति
 अजिमा स्वह्य तःकेहे नेपाः गाले दुहाँ वःगु खँ आःतक नं मनूतय्सं ल्हाना
 च्वंगु हे दु । गुलिला थौतक नं मनूया हे रूप्य द्यः जुयाच्चंगु द हे दनि ।
 कुमारी जुयाः ग्वाराचिक छ्यने सपःहिना च्वंपि मचात झीसं थाय्
 थासे स्वये हे फुनि । अथे हे मनू त बुहा बुह्लि जुयाः यक्व म्वाना च्वन
 धाःसा द्यःजूह्य धकाः जंक्व याइबले खतय् तयाः सालाहइगु नं झीसं
 इलेव्यले खनाहे च्वनागु दु ।

थते मनू हे द्यःजुया वंपि जूगुलि द्यःतय्त नं मनूया हे
 व्यवहार याना तल । उकिं मनूतय् जन्मह्लि यायेथे छन्हु दिन कयाः
 बुसा दँया रूप्य दँय् छकः जात्रा न्यायेकेगु धकाः गुथि तयाः नखः नापं
 हनाः खःजात्रा यायेगु चलन जूगु खः । जन्मह्लिया रूप्य खःजात्रा यायेगु
 धयागु दसि त गथे खने दु धाःसा जात्रा खुन्हु जात्रा याइह्य द्यःयात
 पुज्यानाः गुथिया पाखें बलि विइगुया नापनापं मेपि पिनेयापि मनू-
 तय्सं नापं बलि बिया पुज्याः वइ । गथे झी मनूतय् नं जन्मह्लिखुन्हु
 ह्लापां थःगु छेँयापाखें ख्येँसगं विइ अले मेपि थः थितितय्सं नापं
 ख्येँसगं विइ । ख्येँसगं धयागु बलिभोग विइगु खः ॥ जन्मह्लिखुन्हु
 छगु दँ पूःवंकाः मेगु दँ कयंगु दिन जूगुलि वंगु दँ सफल जुयाः पूःवंगु
 अले अथे हे न्ह्यःने वःगु दँय् नं वयेफुगु समस्या व जीवनया पाः गयेगु
 ज्याय् सफल जुइ फयेमा धकाः आत्मशक्ति वःलाकेत ख्येँसगं कायेगु
 खः । अथे हे जनतायात रक्षा याइह्य रूप्य च्वंहा द्यःनं देशय् च्वंपि
 जनताया जौवनय् पकाः जुयाः दंवयेफुगु विघ्नत दक्व नाशयाना विउ

✽ “ख्येँसगं” च्वसुइ स्वयादिसँ

धकाः आसिका पवनाः द्यःयात बलि बियाः खतय् तयाः जात्रा न्याये-
किगु खः । अथे जूगुलि स्थानीय मनूतय्सं नं थह्यं फुथे दुगु, फैं, हँय्,
खा आदि बलि बियाः वा चबाहां जक स्यानाः अथवा सह्यय्जक छायाः
सां पुज्यानाः नखः हनि । सह्यय् छायेगु नं बलिभोग बिइगु खः० ।
अनं लिपा वहे पूजाया प्रसाद कयाः छेँ छेँ थः थिति मुनाः भवय् नयेगु
ज्या याइ । थते जन्मह्लिया रूपय् न्यायेकिगु खःजात्राय् क्वबुया यनेगु
खः छ्यलेगु याः । कंग, लुमरि आदि अजिमाद्यः तय्गु व सिथिद्यः,
मरुगनेद्यः तय्गु जात्राय् क्वबुइगु खःहे छ्यला च्वंगु दु ।

थ्वया नापं मेकथं न्यायेकिगु खःजात्रा नं शीथाय् दु । प्यचाः
घःचाः दुगु तःधंगु खतय् द्यः तया मनूतय्सं खिपतं सालाः देः चाः
हिकेगु वा छथासं मे थाय् यंकेगु ज्या याइ । थुगु तालगु जात्राया उद्देश्य
थाय्थासय् च्वंपि मनूतय्त द्यःदर्शन बिइकेगु खः । येँदेशय् जनबाहाः
द्यःया खःजात्रा व यँयाःबलय् गनेद्यः, भैलःद्यः व कुमारीद्यःया खःजात्रा
थुगु हे उद्देश्यं न्यायेकिगु खः । उकिं छन्हु क्वःनेपाखे जूसा मेखुन्हु थःने
पाखे खः साला जात्रा याइ । थुकिं यानाः छेँनं पिहाँ वये मफुपि अशक्त
मनूतय्सं नापं पिनेसं वा इयालं हे द्यः दर्शन याये फया च्वनि । थते हे
यले बुंगद्यःया जात्रा व खवपय् भैलःद्यः, नवींजुया जात्रा नं सकसितं
द्यःदर्शन बिइकेगु उद्देश्यं न्यायेका च्वंगु खः । वंशावली पुइकाः स्वत
धाःसा नं थ्व हे खँ खने दु । जनबाहाद्यः यात जमराजया भय मदये-
केत^२, बुंगद्यःयात अनिकाल मदयेकाः सहकालं हयेत^३ अले कुमारी,
भैलःद्यःतय्त दुष्टनाश जुइमा धकाः दर्शन याये माःगु खः । अथे जूगुलि
क्वबुयाःयंकेगु व सालाः यंकेगु खःजात्राया उद्देश्य छगु हे मखु ।

जनबाहा द्यः थुज्वह्य हिमत्वनिह्य द्यःया खःजात्रा न्ह्याके
न्ह्यः भैलः द्यःया रूपय् च्वंगु घःमा व घःचाले जूसां नेपाः फैं स्यानाः
बलि बिइमाः । थते बलि बिइगुया अर्थ नं न्हापाथें तुं जनताया

○ “शीगु संस्कृतिइ सम्हयया महत्व” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

जीवनय् वयेफुगु अनिष्ट चीका छ्वयेगु खः । गथे मनूत नं गनं तापाक्क मसँ वने माल धाःसा भिगु दिन खुन्हु छ्येँसगं कयाः तापाःलँय् वयेफुगु विघ्न बाधालिसे त्वाये फइगु शक्ति दयेमा धयागु उद्देश्य कयाच्चनि । थ्व छगु झीत कयेफुगु महामारी त्वचं थिइमफयेकेत ह्लापा हे यायेगु सुरक्षात्मक वासः थें हे खः । थते बलि विइगु ज्याय् गनं प्रत्यक्षबलि बियाच्चंगु दु धाःसा गनं अप्रत्यक्ष बलिया रूपय् छ्येँसगं बियाः वा सहायजक छायाःसां पुज्याना च्वंगु दु ।

मेगु छथि जात्रा नं झीथाय् न्यायेका च्वंगु दु । मनू हे द्यः जुयाः न्यासि वयाः चाःहिलिगु जात्रा त नं झीसं खना च्वनागु दु । मोहनीबले पायाः वइगु, अले इलेब्बले स्वाःपाः पुयाः अजिमाद्यः तय् रूप कयाः गनं प्याखं हुलेत वना च्वनिगु जात्रा थुगु पत्ती खः । न्यतमरू अजिमाया प्याखं, भद्रकाली व पचलि भैलःद्यः या प्याखं, देवी प्याखं, सवः भक्कुया प्याखं लँय् अर्थे प्याखं ल्हुल्हुं न्यासि हे वया च्वनि । थुगु जात्रा त दुष्टनाश यायेया लागि अभियानया रूपय् न्यायेकिगु खः । प्याखने दैत्य क्वःथलिगु झीसं खना हे च्वनागु खः । उकि थुगु जात्राय् वाजं दक्क सिबे लिउने च्वनि । खःजात्राय् वाजं द्यःया न्ह्यःने च्वनि । झीगु पुलांगु परंपराया चलनकथं उत्सवय् वाजं न्ह्यःने अले युद्धय् वाजं लिउने च्वनेमाः ।

च्वय् न्ह्यथनागु जात्राया खः दयेकेगुबारे नं थन बिचाः यायेगु बाँलाइ । क्वबुया चाःहिकेगु खःजात्रा द्यः स्थापना जुइ धुंका यक्व लिपातिनि न्यायेकेगु चलन जूगु खः । सुं दातातय्सं जात्राया लागि धकाः मेगु हे प्रतिमा दयेकाः प्रतिष्ठा यानाः द्यःया प्रतिमा तयेया लागि द्यःछेँया नापं वन्दोवस्त याये धुंकुसेलि खः दयेका वहे प्रतिमा खतय् तयाः जात्रा यायेगु याना हःगु खः । नेपाःया इतिहासया पौ पुइकाः स्वयेबले झीसं छु खनि धाःसा लुमरि, कँग, लुति अजिमाद्यः पिनिगु स्थापना लिच्छवि जुजु गुणकामदेवं याःगु अले अमरमल्ल जुजुया

पालेतिनि द्यः खःजात्रा न्यायेकेत गुथि दयेकाः विउगु खः^१ । उकिं प्रतिमा स्थापना याःगु दिन खुन्हु हे वुसादँया रूपय् खःजात्रा न्यायेकेगु याना च्वन । जात्रा यायेत द्यःछेँनं पित हइह्य द्यः मुख्यह्य द्यःया प्रतिमाजक खः, मुख्यह्य द्यः मन्दिरय् हे दया च्वनि । थुगुपत्ति खतय् नो तथाः झिह्य झिनिह्य मनूतय्सं क्ववुयाः जात्रायाये यंकि । थ्व खः देगःया हे रूप कयाः दयेकातःगु दु । गजू दुगु पौया दुने क्वथा दयेकाः उकिइ द्यः तयेगु, व हे खतय् ततःपुगु व ताःहाकःगु निपु नो खिपतं चिना तःगु दइ । थ्व खः नरयानया रूपय् दयेका तःगु खः । अथे हे यँयाःबले जात्रा याइगु गनेद्यः, भैलःद्यः व कुमारी द्यःया खतय् नं गजू दुगु पौया तःले क्वथा दुगु देगःचा रूपगु छेँचा दयेकाः स्वंगः मिखा दुह्य भैरव रूप प्यचाः घःचाः व घःमा नापं दुगु यानय् दथुइ लाक्क तथाः खिपतं चिनाः सालेजीक दयेका तइ । उकिं थुगु खःयात भैरव रूप चक्रयान धकाः धायेफु । येँ देशय् जनवाहाद्यः व यल देशय् बुंग द्यःया खः धाःसा चक्रयान जूसां नं खः मेकथं हे दयेका तःगु दु । तः जाय्क च्वय्थ्यंलिसे चित्याः जुयाः च्वामुइकथं देगः थें दयेकाः उकिइ पौ मतसे क्वथा दयेकाः द्यः दुने तयेगु अले व हे देगः थें च्वंगु खः ह्लापा धयार्थे च्वंगु प्यचाः घःचा व घःमा दुगु चक्रयानया दथुइ लाक्क तथाः दयेका तइ । थुगु खःयात रथ धायेगु चलन दु ।

थते घःचाः तथाः सालाः जात्रा यायेगु खतय् धाःसा मुख्यह्य द्यः हे च्वनि । उकिं जात्राज्वःछि मन्दिरय् शून्य जुयाः तालं हे ग्वया तइ । थुगु जात्राय् प्रतिमाजक मतःसे मूह्य द्यः हे च्वनिगुलि थुकिया महत्त्व मेकथं हे दयाच्वन । क्ववुया चाःहिकेगु खः जात्रा प्रादेशिक जुइ अर्थात् व हे इलाकायापि मनूतय्सं जक झः झः धायेक जात्रा हना च्वनि । कंगद्यःया जात्राय् यत्खा त्वाःया लागाय् च्वंपिसं अले लुमरि अजिमाया जात्राय् वतु त्वाःया लागाय् च्वंपिसं च्वति कया च्वनि । घःचाः दुगु खतय् द्यः तथाः सालेगु जात्राय् देशय् दक्क सक-

सिनं व्वति कयाः हना च्वनि । जनवाहाद्यः, वुंगद्यःया जात्रा सुं छखलः
निखलः या जक मखु, फुक्कसियां मंकाःगु खः ।

थ्व निताजिगु जात्राय् (क्वबुइगु व सालेगु खः जात्राय्) नं
बाजं न्ह्यःने हे च्वनि । बाजं इयाइँ इयाइँ थायेगुया मतलव जात्रा जुया
च्वंगु दु धकाः छेँखाय् दुने च्वंपिं छः दर्शन याये मन दुपित सुचंबियाः
ध्यान सालेगु खः । उकिं बाजं सः तायेव व्वाय् पिने वयाः स्वः बल
धाःसा छः न्ह्यःने सं ध्यनाच्वंगु दइ । थते जात्राबले बाजं थायेगुलि
न्ह्यइपुयानं च्वनि अले छः दर्शन यायेमाः पित सुचं बिइगु नं जुल ।

आः जात्रा सिधयेकाः छःयात देगले वा छःछेँ दुकायेगु
बारेया खँय् छकः नं दुवाला स्वये । छःयात खतं क्व कया लसकुस
यानातिनि दुकायेगु ज्या याइ । थ्व विषय नं तःसकं न्ह्यइपुगु व सीकेबः
जू ।

थन च्वय् नं उल्लेख जुइ धुंकूगु खँ खः, नेपालय् खः जात्रा
यायेमाःपिं गुलि छः त दु, इमिगु पुलांगु किंवदन्तीइ मिखा ब्वयेकाः स्वत
धाःसा गुगुं इले इपिं मनूया रूपय् हे खने दु । अथे जूगुलिं छः तय्त नं
मनूया व्यवहार यायेगु चलन जूगु खः । गथे मनूतय् इहि यानाः भौमचा
नापं तया छेँ दुहां वइबले वा परदेशं लिहां वइबले अथवा छुं विशेष
तःधंगु ज्या यानाः छेँ दुहां वइबले लसकुस यानाः दुकायेगु चलन दु,
अथे हे जात्रा सिधयेकाः देगले वा छःछेँ दुकायेबले नं लसकुस
यायेमाः । ह्लापां पाल्चाय् मि तया ईका पःकां गायेकाः मिइ तयाः कुँ
थनि । थुकिं पिने वःपिं मभिगु तत्त्व त फुक्कं चिलावनि । अले धौसगं
बियाः फलफूल लुयाः, ताय् ह्लाः अनिष्ट छुं मजुइमा धकाः आसिका
फवने धुंकाः ताःचा ज्वंकाः लःधाः नाप छःयात दुने यंकि । थते ताः-
चा ज्वंकेगुया अर्थ नं रक्षा हे खः । ह्लापा ह्लापा तन्त्रया शक्ति दुगु
इले गतं तालं दये माल धाःसा तन्त्रया ताःहे प्रयोग याना च्वनि ।
तन्त्रमन्त्रं वशय् कयाः वा सृष्टियानाः नागयात हे धुकुति पिवा तया

तइ धयागु खँ न्यने मदुगु मखु । नँ यागु ता दयेकाः धुकुति दयेगु तन्त्र-
शक्ति मदुपिनि जक खः । उकि लसकुल याइबले व हे नाग रूपया ताः-
चा ज्वंकाः रक्षाया प्रबन्ध यानाः दुत यंकिगु खः धयागु खँ सीदया वः ।
सिथि नखःया कन्हे खुन्हु सिथिद्यःया जात्रा सिधयेकाः छेँ दुकाइबले,
चंगुनारानद्यःयात तलेजुइ दुकाइबले थते हे लसकुस थौतक नं याना
च्वंगु दनि । अथे हे जनबाहाद्यःया जात्राय् नं जात्रा सिधयेकाः लसकुस
याना हे द्यः दुकया च्वंगु दु । खला द्यः स्वयं हे रक्षायाइहा जूगुलि
उज्वःहा द्यःयात झीसं रक्षाया प्रबन्ध यायेमाःगु आवश्यक मजू थें च्वं,
अथे जूसां नं मनू हे द्यः जुइगु नेपाःमि तय्गु दार्शनिकता कथं थ्व ज्या
यायेगु सिद्धान्त विपरीत अवश्य हे मजू ।

नेवाःतय्गु संस्कृति संबन्धी दर्शन थःगु हे तालगु दु, इमिगु
सिद्धान्तकथं मनू धयाहा थः हे द्यः जुया वनिगु खँया नापनापं द्यःतय्त
थःगु वशय् तया धयाथें यायेगु खँ नं दु । तिनख्यः सिथे च्वंहा महाकाः
द्यः, खवपया भैलःद्यः, यलया बुंगद्यः, अले सक्वया बज्रजोगिनी आदि
द्यःतय्त पुरुषार्थी तान्त्रिकतय्सं वशय् कयाः स्थापना याना तःगु किंव-
दन्ती त झीसं न्यना तयागु हेदुः । थ्व किंवदन्तीत सत्य ला कि
असत्य धयागु खँय् दुवाला स्वयेमाःगु खँ ला द हे दनि, अथे जूसां थुकि
छगु दर्शन छु सीदया वइ धाःसा तान्त्रिकता प्रधान जुयाच्वंगु झीगु नेपाः
देशय् मनू हे द्यः खः, अले द्यः हे मनू खः । उकि नेपाःमितय्गु संस्कृति
तःसकं रहस्यं जायाच्वंगु खः । थुक्कियात तंके मबिइकेया लागि व
उकिर। महत्त्व स्रसितं थुइके बिइया लागि थनयागु छगु छगु सांस्कृतिक
खँया बांलाक्क अध्ययन यायेमाःगु दु ।

संदर्भ सफुत

१. भापावंशावली भाग २ २. जनबाहाद्यःया बाखँ
३. बुंगद्यो नेपाले हःगु खँ- आशाकाजी बज्राचार्य
४. देवमाला वंशावली ५. विज्यासः द्यःया वंशावली-हस्तलिखित

✽ “नेपाःया तान्त्रिक द्यः त” च्वसुइ स्वयादिसं ।

खड्ग, सुरक्षाया प्रतीक □

जीवहत्या यायेगु पाप खः धकाः सकसिनं सिउ । गुगुं देशय्
व समाजय् नं प्राणीतय् ज्यान कायेगु धर्म धकाः धयातःगु मदु, अय्सां
उज्वःगु हे परिस्थिति न्ह्यःने दं वइबले पशुपंछीतय्त जक मखु, मनू-
तय्त नापं हिंसा यायेगु धर्म धकाः भाःपियाः वया च्वंगु दु । गुह्यं
अत्याचारी जुयाः असहाय निर्धापि मनूतय्त जबरजस्ती अन्याः यानाः
दुःख बियाच्चन धाःसा इमित स्यायेगु ज्या यात धाय्वं सुनानं व स्याः-
म्हेसित मभि धाइमखु बरु च्वछायेगु हे याना च्वनि । थते बिचाःयाना
स्वयेबले हिंसाया उद्देश्य निता दयाच्चंगु खने दु । थःगु स्वार्थया लागि
न्ह्यचिलाः सुं प्राणीयात स्यायेगु, थ्व छता जुल । अनं स्वार्थी दुष्टतय्-
पाखें स्वज्ञापि प्राणीतय्त बचये यायेत अर्थात् प्रतिरक्षाया लागि
दुष्टसंहार यायेगु उद्देश्यं हिंसा यायेगु, थ्व छता जुल । थ्व नितामध्ये
ह्लापांगु हिंसायात पाप हे खः धकाः क्वः छिना हे धाये फु । लिपागु
पत्तियात धाःसा पाप ला कि धर्म धकाः थाय् व परिस्थिति स्वया तिनि
धाये फइ । श्रीगु पुराण आदि पुलां बाखने छःतय्सं नं अत्याचारी दैत्य-
तय्त स्याना वना च्वंगु, अले अथे हे तुं थौंकन्हे नं छगू देशं मेगु देशय्
आक्रमण याइबले थःगु देशया अस्तित्व न्हंकाः छ्वयेत कुतः याऽपि

शत्रुतयुत स्यायेगु सुरक्षात्मक हिंसा जूगुलि पाप मखयाः धर्म हे धाये
माः ।

सुरक्षात्मक युद्धय् नं स्वता प्रकारया उपाय छ्यलिगु खने
दु । थःगु देःया पल्टन व ज्यावः यक्व कयनाः शत्रुतयुत ख्याना छ्वयेत
स्वयेगु ह्वापांगु उपाय ख । अनंलिपा युद्धक्षेत्रय् शत्रुतयुत घाःपाः जक
यानाः विसिकः छ्वयेत कुतः यायेगु थ्व दथुइ लाःगु उपाय खः । थ्व
निताजिगु उपायं नं शत्रु लिमचिल धाःसा हिंसा हे यानाः शत्रु निर्मूल
थनेगु ज्या याइ, थ्व दक्वसिवे लिपागु उपाय खः ।

च्वय् उल्लेख जुयावंगु विभिन्न युद्धय् थाय् व ई कथं थीथी
तालगु ज्यावःत छ्यलावना च्वंगु खने दु । थौंकन्हे तुपः, बम आदि
शस्त्र अस्त्र प्रयोग याइ । ह्वापा ह्वापा बलाति, गदा, चुपि, त्रिशूल,
भाला, खड्ग आदि शस्त्र प्रयोग याना च्वंच्वन । थते तःताजिगु शस्त्र
त मध्ये “खड्ग” धयागु ज्यावः साप हे रहस्यं जाःगु अले झी नेपाःमि-
तय्गु थःगु हे सांस्कृतिकता दुगु जुया च्वन । झीथाय् देशय् झिनिदँय्
छक्वः सिंहदुवाते (मखंत्वाले) छः प्याखनय् च्वंहा भद्रकाली अजिमा
छः याके जुजुं खड्ग हिलाः खड्गसिद्धि काइगु अथे हे झिनिदँय् छक्वः
सिसतःया क्वय् नं पचलि भैलः छः जुयाः प्याखं हुलिहा आजुछः
याके खड्ग हिलाः झी जुजुं खड्गसिद्धि काइगु चलन तनावंगु
मखुनि ।

झीसं पुज्याना तइपि अजिमाद्यःपिनिगु व आजुछःयागु मूर्ति
व किपाय् अले अजिमाद्यः व आजुछःया प्याखने छःतय् ह्वातय् नं
खड्ग ज्वना तःगु खने दु । गनं गनंला आजुछः व अजिमाद्यः पिनिगु
प्रतिनिधित्व यानाः खड्ग हे छःया रूपय् पुज्याना तःगु नं दु । नेवाः-
तय्गु आगमय् (पुजाकुथि) स्वःवन धाःसा खड्गयात सिह्लः तिकाः
पुज्यानातःगु झीसं खनि । नेपाःगाले दुने न्यायेका च्वंगु खः जात्राय् नं
गुजुं या पल्टन लिसे हयाः खड्गं जुजुया प्रतिनिधित्व याना च्वंगु चलन

नं थौतक छ्यला हे च्वन तिनि ।

थ्व फुककं विचाः याना स्वयेबले छु सीदत धाःसा नेपालय् खङ्ग धयागु सुरक्षाया चीं खः । छायाःसा अजिमाद्यःतय्सं व आजुद्यः नं सज्जनतय्त दुष्टतय्पाखें सुरक्षा यायेगु लागि हे खङ्ग ज्वना च्वंगु खः । देशय् जुजुं नं सर्व साधारण जनताया रक्षा यायेत हे जनतायात दुःख बिया च्वनिपिं स्वार्थी दुष्टतय्त दण्ड बिङ्गु लागि खङ्ग ज्वना च्वंगु खः । ह्यापा ह्यापायापिं जुजुपिसं नं गनं वने माल धाःसा ह्याय्कं थें ज्वाला ज्वाला थिना च्वंगु खङ्गय् थःगु ख्वाः स्वयाः खङ्ग दर्शन याइ । थते खङ्ग दर्शन याना वन धाःसा शत्रुतय्सं छुं हे याये फइमखु धयागु विश्वास याना च्वनि । आः तक नं भागि याः वइपिं मनूतय्त थाय् व ई स्वयाः ल्वय्क 'खङ्गसिद्धिरस्तु' धकाः आशीयादि बिया च्वनिपिं सःसिउपिं पुलांपिं मनूत दनि । थये स्वयेबले खङ्ग सुरक्षाया चीं खः धयागु खँय् शङ्का यायेगु थाय् हे मदु ।

झीगु नेपाः देशय् निता जिगु खङ्ग खनेदु । छता चीवलाः जुयाः ताःहाकःगु, अले मेगु तः बलाः जुयाः चीहाकःगु, थुकिइ सुरक्षात्मक ज्याय् छ्यलिगु पत्ति खङ्ग व हे तः बलाः जुयाः चीहाकःगु खः । थ्व स्वयं हे ग्यानापुसे च्वंगु खङ्गयात सुरक्षात्मक धकाः छायाः धाःगु धाःसा थ्व शस्त्र चीहाकः जूगुलि न्ह्याःने वनाः आक्रमण यायेत ज्यामछि, सुं न्ह्याःने थ्यंक वयाः आक्रमण याःवल धाःसा शत्रुयात प्रहार यायेगु थ्वयागु उद्देश्य खः । उकिं थुगु खङ्गया संचालन यायेगु ताल हे मेकथं जुया च्वंगु दु । देपाल्हातं धाल ज्वनाः जवल्हातं खङ्ग हीकाः च्वनि-बले शत्रु न्ह्याःने वये फइमखु ।

आःथन खङ्गया सांस्कृतिक महत्वया बारे चर्चा याये । दक्वले ह्यापां ला झीगु देः तान्त्रिकता प्रधान जुया च्वंगु देः जूगुलि तन्त्रशास्त्रय् प्रमुख धकाः हनातःम्ह आजुद्यः (भैलः द्यः) या छगु अङ्गया रूपय् खङ्गयात कया, तःगु दु । आजु द्यःया ग्यानापुसे च्वंगु

म्हुतुं पिहां वया च्वंगु धंवाया रूपय् खङ्ग ज्याना त.गु दु, थ्व खँया
 प्रमाण झीसं गन स्वयेफु धाःसा गनं देगले वा आगमय् बलि बियाः द्यः
 पुज्याइबले फैं, हँय् आदि भोग बिइ न्ह्यः खङ्गया छगु रूप स्याचुपि-

आजुद्यः व आजुद्यःया धंवाया प्रतीक स्याचुपि

यात द्यः भाःपियाः पुज्याना तइ, अले स्याये त्यल धायेवं स्याइह्य मनुखं
क्वय् च्वंगु सिलः ब्वनाः स्याचुपि ल्हातं कयाः भागियाइ । व सिलः
थते खः -

तीक्ष्णदंष्ट्र ! महाकाय ! कल्पान्त दहनोपम !

भैरवाय नमस्तुभ्यं ममाज्ञां दातुमर्हसि^१ ।

थ्व सिलःया धापू छु धाःसा “च्वामुगु वा दुम्ह बा च्वामुगु
वा रूपम्ह, तःधंगु शरीर दुम्ह, कल्पया भन्त्ययागु मिथें च्वंम्ह हे आजु
द्यः (भैलः द्यः) ! छःपि आजुद्यः यात नमस्कार दु, जितः आज्ञा बिया
बिज्याहुं,” थते आजुद्यःया धँवा जूगुलि खङ्गयात आजुद्यः हे धकाः
भाःपियाः पुज्याना तःगु खः । अथे हे तुं द्यःप्याखने प्वःसः काइवले
नं खा, हँय् थुज्वःपित वां हे न्याना प्याखं म्वः द्यःतय्सं हि श्वनि ।
दुगु, फँ, म्येतय्त वां न्याना स्याये मफुगुलि व हे धँवारूप खङ्ग
(च्याचुपि)प्रयोग याइगु याना च्वन । थुलिजक मब्रु, अजिमा द्यः पिनिगु
ल्हातय् नं खङ्ग दुगुलि खङ्गयात अजिमाद्यःपिनिगु रूप भाःपियाः
पुज्याना तःगु नं दु, मोहनीवले आगमय् आगमय् चीहाकःगु, ताःहा-
कःगु, खङ्ग व ख्वना तया आजुद्यः अजिमाद्यः धकाः भाःपियाः
पुज्यानाः स्वां क्वकाइ खुन्हु चालं धकाः खङ्गजात्रा (पायाः) नापं
यानातःगु चलन थौतकनं झीसं स्वया च्वना तिनि ।

अनं मेगु खँ छगु छु दु धाःसा झीगु देशय् देगलय् देगलय्
शिलापत्र तयातःगु दु । उकिइ द्यःयाथाय् दातातय्सं छायातःगु खँया
विवरण च्वयाः कियातःगु दइ । व शिलापत्र नं खङ्ग आकार हे वयेक
दयेका तःगु दइ । व खङ्गरूप जुया च्वंगु शिलापत्रया च्वकापाखे कि
खङ्ग हे कियातःगु दइ कि मखुसा सुं द्यः छम्हय्सिया मूर्ति दइ ।
थुकिया अभिप्राय नं थ्व हे खः कि गुम्हय्सिनं दातातय्सं द्यछायातःगु
वस्वुइ लोभ यात धाःसा थ्व हे खङ्गं नाश याइ धयागु खनेदु । उकि

हे ला शिलापत्र यात नं द्यः भाःपियाः प्रतिष्ठा याइबले जग्गे याना
जगय्याना तइगु । अथे जुगुति खड्ग सुरक्षात्मक द्यःया रूप खः धकाः
झीसं अःपुक्क हे सीका काये फु ।

आः खड्गं गथे यानाः सुरक्षा याइ धायेबले खड्ग संचालन
यानाः शत्रुयात द्यानाः वा प्रहार हे यानाः जनतायात रक्षा याइगु
खं ला दहे दु, उकिसं नं तान्त्रिकता पाखें नं सुरक्षाया प्रबन्ध यानातःगु
खं नं झीगु नेपाः देशय् उत्तिकं हे सीके बःजूः । झीथाय् नेपाः गालय्
च्वंगु तान्त्रिक द्यः तय्गु मन्दिरय् लुखाय् छक्कः विघाः यानाः स्वत
धाःसा अजुगति चाइपुसे च्वंगु रहस्यं जाःगु तान्त्रिकता खने दु । दक्वले
ह्लापां ला लुखा फुसेसं स्वकुंलाःगु तोरण दइ, व तोरणया दथुइ लाक्क
मुख्यह्य द्यःया मूर्ति किया तःगु दइ । अले जव-खव, च्वयक्वय् मेपि
गंछि द्यःतय्गु मूर्ति दइ । अनं खापाय् नं स्वंगः मिखा व दथुइ
स्वापुतिइ खड्ग छपु नं कियातःगु दइ, अनंलि तोरण व लुखा फुक्क
छथाय् तयाः स्वत धाःसा व लुखा हे खड्ग आकारय् दयेकातःगु सी
दया वइ । थते लुखायात खड्ग आकारय् दयेकाः तन्त्रमन्त्रं जगय्-
याना तःगुलि मभिगु मतिइ तयाः वःपि मनूत अनं दुहां हे वने फइमखु,
छुं जुयाः दुहां वन धाःसा नं दुने मभिगु ज्या याये हे फइमखु । थुगु प्रकारं
लुखानिसे हे सुरक्षाया प्रबन्ध याना तःगु दइ । अथे हे द्यःछेका तिकि-
इयाले नं षट्कोण तयाः उकिइ दथुइ लाक्क खड्ग छपु वा मुख्यम्ह
द्यःया मूर्ति तया तइ । उकिया अभिप्राय नं सुरक्षा हे खः । इयालं
तक नं मभिपि तत्त्व त दुहां वने मफयेमा धयागु भावनां उज्वःगु प्रबन्ध
याना तःगु खः । थते तान्त्रिकतां जगय्याना तःगु खड्गाकृति भिमनू-
तय् त रक्षा व मभि मनूतयत नाश यायेगु व्यवस्था याना तःगु खः
धयागु खं अथे हे सीदु । थ्व नेपाःयागु तःसकं रहस्यं जाःगु व तःसकं
महत्त्वपूर्णगु संस्कृति खः । थुकियात अन्धविश्वास धकाः तंका छ्वयेगुला
थःगु विशेषतायात वांछ्वयेगु खः धाःसां पाइमखु ।

धन दक्कसिबे महत्त्वपूर्णं गु खँ छु दु धाःसा झीगु वंशावलीइ
 धयातःथें “जुजु गुणकामदेवं कलिगत ३८२५ दँय् “अजिमा द्यःया खड्ग
 आकार पिकयाः देः दयेकि” धकाः महालक्ष्मी अजिमा द्यःनं म्हगसय्
 म्हंकूगुलि क्षि च्याद्वः छें दयेकाः कान्तिपुर धयागु देः दयेकल,^२” धया-
 तःगु दु, थ्व खड्ग आकारय् च्वंगु कान्तिपुरया (येँ देःया) विस्तार
 वा परिधि गनतक खः धयागु खँ आःतक नं थते हे धकाः मुनानं धाये
 फुगु मखुनि । वास्तवय् थन स्वना तःपि इले व्यले पीठपूजा याःवनि-
 बले लाइपि च्याम्ह अजिमा द्यः पिनिगु (अष्टमातृका धयातःपि) थाय्
 यात ध्वः सालाः स्वानाः स्वत धाःसा उत्तरपाखे च्वका व दक्षिणपाखे
 प्वःका लाःगु खड्ग आकार सिइदयेक हे खने दइ” । उकि जुजु गुण-
 कामदेवं दयेकूगु कान्तिपुरया परिधि थ्व हे खः धकाः झीसं धायेफु ।
 अनंलि व अष्टमातृका धयातःपि अजिमा द्यः तय्गु थाय् गन धकाः
 माला स्वयेत रथी धन शम्शेरं च्वःगु “कामकला रहस्य” धयागु^३
 सफुति क्यनातः कथं व कागाष्टमी (जँलाथ्व अष्टमी) खुन्हु पीगं द्यः
 चाहिउवने बले नं लाः, अनं हानं पुलांगु पूजापाठ यायेगु थ्यासफुति
 नापं च्वया तःकथं नं च्याम्ह अजिमा द्यः त थुकथं जुया च्वन । तीन-
 धारा पाकशालाया लिउने पाखे च्वंम्ह “पासिक्व अजिमा” ब्रह्माणी,
 सिंहदरवारया म्हाःने पाखे च्वंम्ह “लुमरि अजिमा” माहेश्वरी, आर्मी-
 हेडक्वाटरपाखे च्वंम्ह “फिब्व अजिमा” कौमारी, पचलीइ च्वंम्ह “नै
 अजिमा” वैष्णवी, विष्णुमती खुसि सिथे च्वंम्ह कंग अजिमा” वाराही,
 अनं नं उत्तर पाखे विष्णुमतीया हे सिथय् च्वंम्ह “लुति अजिमा”
 इन्द्राणी, थँबहिइ च्वंम्ह “थँवहि अजिमा” चामुण्डा अले नारांहिति
 दरवारय् दुने च्वंम्ह “चन्द्रलखु अजिमा” महालक्ष्मी खः धका धाइ ।
 थिपि च्याम्ह अजिमा द्यःपि छचाः खेरं खड्ग आकार वयेक स्थापना
 याना जुजु गुणकामदेवं कान्तिपुर (येँ देः) दयेकूगु खः धकाः झीसं
 सीकेफु । छाय्धाःसा खड्ग आकार ज्यायेत कि पःखा दनेमाः कि
 मखुसा की ताना सां चि तयेमाः; मखुसा सिथंनिसें खड्ग आकार पिहां

धइकथं छे दना हयेमा: विचा: याना स्वयेवले छू हे चि खनेमदु । उकिं
 द्य: तय्गु पीठ हे स्थापना याना: खड्ग आकार पिका:गु जुइ धका:
 मधासे मगा: ।

थन छगु शङ्का पिहाँ वड्गु खँ नं दु । व हे वंशावलीइ जुजु
 गुणकामदेवं येदे देयेके धुंका:लि भद्रकाली, कङ्केश्वरी व लुति पीठया
 स्थापना यात^२ धका: उल्लेख याना त:गु दु । थथे धायेवले येदे:
 दयेके धुंका: तिनि इपि स्वम्ह द्य: स्थापना या:गु खनेदु । अथे जूसां नं
 छगु महत्त्वपूर्ण व त्व:मंके मजिउगु खँ छता छु दु धा:सा व हे वंशावलीइ
 मेपि अजिमा द्य: पिनिगु उल्लेख छाय् मजुल ? थुकिं सीदया वल कि
 च्याम्हं अजिमा द्य:पि (अष्टमातृका) ह्लापा हे खड्ग आकारय् स्थापना
 या:गु ख:, अनलिपा येदे: दयेके धुंका: च्वय् नां कयापि स्वम्ह
 अजिमा द्य: मेथासं हया: तने ह:पि ख: । उकिं व स्वंगु पीठय् स्व:वन
 धा:सा मेथासे स्वया: अप्व: द्य:त खनेदु । माहेश्वरी पीठय् भद्रकाली,
 बाराही पीठय् कंकेश्वरी, अले इन्द्राणी पीठय् मेम्ह हानं इन्द्राणी हे
 तना: स्थापना याये ह:गु ख: धका: सीके फु ।

थते खड्ग आकारय् दे: दयेकूगुया अभिप्राय नं सुरक्षाया
 प्रबन्ध हे ख: । गथे देगले खड्ग आकारय् दयेका: तन्त्रमन्त्रं जग्ययाना
 त:गु लुखां रक्षा याइगु ख:, अथे हे देशय् दुने च्वंपि जनतायात नं रक्षा
 यायेगु ज्या तान्त्रिक विधि स्थापना याना त:पि खड्ग आकारय् च्वना
 च्वंपि अजिमा द्य:पिसं याना च्वनेमा धयागु खँ बांलाक हे थुइके फु ।
 सायद उत्तरपाखे थ:ने वा च्वय्, अले दक्षिणपाखे क्व:ने वा क्वय् धका:
 धागु नं थ्वहे खड्गया च्वका व प्व:काया ल्याखं जुइमा: । थ्व साप हे
 बिचा: याना: सीके मा:गु खँ त ख:, गुगुलि याना: झीगु नेपा:देया थ:गु
 हे तालगु संस्कृतिया महत्वं दे:यागु हे महत्त्व विश्वया मिखाय्
 च्वन्ह्याना च्वनि ।

तिवः सफुत

१. पूजापद्धतिया थ्यासफू
२. भाषा वंशावली भाग २
३. कामकला रहस्य- धनशम्शेर ज. व. रा.
४. Kathmandu & Patan Nepal Traveller
नक्सा-

मोहनी Δ

प्राणीमध्ये ज्ञां दुपि मनूत हे खः । अय्सां नं फुकसिया
 स्वभाव छगु मजू । गुलि मनूयाके साधु सन्तया स्वभाव दुसा गुलिसिके
 जङ्गली हिंस्रक पशुया स्वभाव दया च्वनि, पशुया स्वभाव दुपि मनूत-
 य्सं 'श्व याये त्यः श्व याये मत्यः,' धयागु छुं खँया विचाः मयासे
 म्वा मदुगु कुकर्म यांनाः दुःख बिया च्वनि । उकियांना साधारण
 मनूतय्सं जीवनय् चितासुः मदयाः दुःख सिया च्वनि । ह्लापा नं
 थुज्वःगु स्वभाव दुपि दानवतय्सं कुकर्म यांनाः मर्त्यमण्डलय् मनूतय्त
 व स्वर्गलोकय् द्यःतय्त नापं अति दुःखं बिया च्वन । द्यःतय्के हे
 फवनाः कयातःगु वरदानं यांनाः दानव त बःलाना च्वंगुलि थुमित सुनां
 छुं याये मफु । अले द्यःत हे दानव त खनाः ग्यानाः विसिउं जुया
 जुइ माल । अय्सां हे ग्यानाः सुला सुला च्वंपि द्यः तय्त मात्तु मालाः
 दुःख विइगु त्वःतुगु मखु । थते सकसितं दुःख बिया जूगुया कारण छु
 धाःसा लोकय् मेमेपिनिगु धर्म, कला, कीर्ति व संस्कृति म्हुया छ्वयेगु
 अले थःगु कीर्ति तयाः द्यःत हे द्यः धायेकेगु दानवतय् सिद्धान्त जुया
 च्वन । उकि द्यःतय्त द्यः धायेगु, द्यः पूजा यायेगु सुइतं हे मबिउ ।
 गनं होम याःगु खन, सिल धाःसा याके मबिइगु, ऋषिमुनितय्गु तपस्या

भङ्ग यायेगु, ऋषिमुनितय्गु हत्या यायेगु, द्यःया मन्दिर स्यंका बिइगु
 आदि यानाः अतिहे अन्यायी' अत्याचारी जुयाः सवस्तित दुःख बिया-
 च्वन । न्ह्यागु हे याःसा नं स्वयाः हे सहयाना च्वने माल । अथे जूसां
 नं मनूतय्सं सुलाः सुलाः थःगु कुलधर्म, साहित्य, कला, संस्कृति मत्वः-
 तुसे म्वाकाः हे तय्त कुतःयाना च्वन । दानवतय्सं अति हे यासेलि
 सह यानां याये मफयाः द्यःत महाभारत पर्वतया उत्तर खण्डय् नेपाःया
 हिमालय पर्वतय् वयाः महाद्यःया शरण काःवल, उगु थासय् लावक
 द्यःत सकलें क्रोधित जुल, अले फुक्क द्यः तय्गु शक्ति एकत्रित जुयाः
 (छथाय् मुनाः) अत्याचारी दानव त संहार यायेया लागि संपूर्ण शक्ति
 सम्पन्न जुया देवी प्रकट जुल । व हे देवीं दानवत लिसे घनघोर संघर्ष
 बानाः दानवत व इमि नायः महिषासुरयात स्यानाः संघर्षय्
 विजय यात^१ ।

आः थन दानव धयापि तस्वीरय् कयना तःथे स्वये स्याना-
 पुसे च्वंक च्वामुगु न्यकु दुपि, ततः पुगु धँवा दुपि, सँ फंफं तथा जुइपि,
 भाजं थे हाकुपि प्राणी त मखु, मनू स्याना ला नयाः हि त्वनाः जुइपि
 नं मखु, इपि नं झी हे थुज्वःपि मनूत खः । थुज्वःगु स्वभाव कयाः
 याये मत्यःगु ज्या याना जुयाः, मेमेपिनिगु कला, कीर्ति, साहित्य,
 संस्कृति ध्वस्त यायेगु कुतः याना दुःख बिइपि जूगुलि इमित दानव,
 दैत्य, राक्षस आदि धाःगु खः । गथे झीमचा त नं आपाः हारां जुल
 धाय्वं इमित लाखे धायेगु झीगु चलन दु, अथे हे कतःपिनिगु संस्कृति
 स्यंकाः म्हुया छ्वयेत कुतः याइपि न्ह्याम्ह मनूत नं दानव खः ।

थुज्वःपि दानव तय्सं ह्लापा ह्लापा जक दुःख बिया च्वंगु
 मखु । इतिहास पुइकाः स्वल धाःसा दानवया रूप कयाः दुष्ट
 मनूतय्सं बखतय् बखतय् विध्वंस यायेगु ज्या याना वंगु दु । शकराचार्य
 धयाह्य मनूखं दानवया रूपय् नेपाः देशय् वयाः अम्बर बाडा थुज्वःह्य
 विद्वान् पुरुष व मे मे पि आपलं विद्वान्तय्गु हत्या याःगु दु, प्राचीन

हस्तलिखित ततः धंगु तन्त्रया ग्रन्थ त आहुति याना दुःख विया वंगु
दु ।^२ अथे हे छगु थ्यासफुलि नं थते उल्लेख जुया च्वंगु दुः— “सं. २२२
कासि नं श्रीसंकराचार्य वया ओ.....चावहिरया वदे द्वरछि स्याक
ब्राह्मण्या शास्त्र चलय याकल^३” सुल्तान शमसुद्दिनं वंगालं यक्व फौज
ज्वना वयाः नेपाल संवत् ४७० मागं शुक्ल दशमी वृहस्पतिवारया दिनय्
आकाशाय् हमला यानाः नेपाः देःया नगर च्याकाः झीगु कला, कीर्ति,
साहित्य, व संस्कृति ध्वस्त याःगु स्वयंभू अभिलेखय् उल्लेख दु । यल
पिबहाःया ने. सं. ४७७ या अभिलेखय् नं थ्व खँ यात न्ह्यथना तया-
तःगु दुः— “सुल्तान श्याम सुद्दिनो यवनाधिराजो नेपाल सर्वं नगरं भस्मी-
करोति” अथे हे बहि बहि, बाहाः, बाहाःतकनं ध्वस्त यायेगु ज्या याना
स्यंगु छःया चैत्य, मे मेगु बौद्ध व महाद्यःया मूर्ति त तछ्यायेगु, त्वाःथलेगु
ज्या याना वन । पशुपतिमहाद्यः स्वत्वाः थःगु आदिखँ गोपाल राज-
वंशावलीइ उल्लेख जुयाच्वंगु दु ।^४ स्वसः दं ह्लयः नं क्रिश्चियन धर्मं
प्रचारया अभियानय् झीगु आपालं साहित्य, कला व संस्कृति ध्वस्त
याना वन ।^५ थुमिसं देः त्याकाः राज यायेगु मति तयाः थुज्वःगु
कुकर्म्म याःगु मखु, नेपाःदेःया साहित्य, कला व संस्कृतिया अस्तित्व
मदयेका छ्वयेगु नियतं याःगु जक खः । छायाःसा थुमिसं यायेमाःगु
कुकर्म्म यायेधुंकाः थन मच्चंसे लिहाँ तुं वन । थते नेपाःदेःया पुलां
पुलांगु तन्त्रया यक्व शास्त्रत कालभैलःछःया लिउने तयाः छ्वयेकूगु
सिउपि मनूत दनि । पवित्रगु तन्त्रशास्त्रया सफूत छ्वयेकूगु थासय्
न्हुइमत्यः धकाः सिउपि मनूतय्सं थीतलें कालभैलः छःयात चाःहुलेगु
मयाः । चाःहे हुलेमाःसाँनं कालभैलःछःया लिउने प्रतापमल्ल जुजुया
सालिकया थाय् लाकाः वनाःजक चाःहिला च्वंगु दु । थते देःया
संस्कृतियात लोप याना छ्वइपि अवश्य दानवत खः ।

थौं कन्हे नं उज्वःपि दानव त मदुगु मखु । नेपाः देया-
पुलां-पुलांपि छःत खुयाः यंकाच्वंगु हे दु । ध्यवाँ काये मदुगु पुलां-पुलांगु

अमूल्यगु सफूत देशं पिनेयापि मनूतय्गु ह्लाते लाना च्वंगु मसिउगु खँ
मखु । गुलि कला, कीर्तित भग्न अवस्थाय् लाना च्वंगु दु, उकियात
दयेकाः संरक्षण यायेगु या पलेसा न्हंकाः हे छ्वयेगु कुतः जुया च्वंगु दु ।
गुलि छःतय्त झीगु संस्कृति कथं रहस्यं जाःगु अभिप्राय कयाः नेपाल-
भापां छुना तःगु नाँ त थौं नेपाःमिपिसं हे त्वःमंका हये धुंकल ।
सीक सीकं हे बराय् चायाः कुलाय्मरु अजिमा, पालाः छः, न्यतमरु
आदि छः तय्त इमिगु पुलांगु नाँ मकासे रक्तकाली, संकटा, नरदेवी
धकाः नाँ कया च्वनिगु याना च्वन । थते यायेगु थःगु संस्कृतियात
थम्हं हे न्हंकेगु खः । उकिं थुज्वःगु ज्यायात नं दानवतय्गु ज्या
धायेमा : । थुज्वःपि दानवत इले व्यले पिहाँ वया देःयागु महत्त्वपूर्णगु
संस्कृतित न्हंका छ्वयेत कुतः याना हे च्वनि ।

ह्लापा ह्लापा नं महिषासुर दानव वयाः अथे हे देःयागु
संस्कृति म्हुया छ्वयेत याये जिउगुं मजिउगुं कर्तव्य त यानाः जनता,
तय्त दुःख विया जूगु खः, लिपा संघर्ष जुयाः व दानवया नाश जुल ।
उकिया हे छगु रूप झीगु मोहनीया पायाः खः । आःतले पायाःपिहाँ
वइबले गुलिसिनं युद्धय् फीगु सिद्धःया लं फिनाः नँया तपुलि पुयाः
धाल ज्वनाः वयाच्वंगु दनि । युद्धया बाजं थाकाः मनूतय्सं लाय्
बुइकाः सःजक न्यनेवं शत्रु त तापाकं हे ग्यानाः विसिउँ वने मालिगु
कथं पायाः पिहाँ वया च्वंगु दु । मोहनीसिंहः तिनाः, ह्याउँक क्वखा
क्वखानाः, स्वाँछुनाः तान्त्रिक विधिविधानं थःथयाके अजिमाद्यः,
आजुद्यःत दुबिकाः जिगिजिगि खानाः खड्ग ज्वनाः छह्य छह्य शत्रु त
दत्तले मात्त मालाः चन्नं पाले धकाः महिषासुर दैत्यया प्रतीक
भुयुफसि पालाः कयना च्वंगु दु । थुज्वःगु झीगु तान्त्रिक व दैवी
शक्तिं यानाः शत्रुत शक्तिहीन जुयाः नाश जूगुया प्रतीक जूगुलि थ्व
पायाःत स्वये त बुहा बुही, ल्यासे, ल्याय्हा, मचा त ग्वाः ग्वाः मुनाः
यें, यल, ख्वपया लाय्कू पायाः, तेबाहा, वतुः, महावू, यतखा, क्वहिति,
थवहि, असं, कयपू व थथे हे मे मेगु पायाः त स्वःजुइ ।

श्री म्वायेत शत्रु त लिसे संघर्ष याना च्वनेमाःगु दु । शत्रु
नाप संघर्ष याना विजयी जुइत संघर्ष यायेगु आत्मवल व आत्मशक्ति
श्रीके दयेमाः । थ्य हे बल व शक्ति प्राप्त याना देः व देशय् च्वंप्पि
मनूतय्त रक्षा यायेत श्रीगु नेपाःदेशय् अजिमा द्यःत स्थापना याना
तःगु खः । अजिमा द्यःत पूजा यानाः इमिगु शक्ति श्रीके प्राप्त यायेगुया
लागि मोहनीवले आगं आगमे व हे अजिमा द्यःतय्गु पूजा याना
च्वनागु खः । अजिमा द्यःया प्रतीक खङ्ग ख्वना त स्वनाः पुज्यानाः
शत्रुसंहार यायेगु व जीवनय् वये फुगु भय आदि मुक्त जुइ फयेकेत
द्यःयापाखें खङ्गसिद्धि कायेगु मोहनी पूजाया उद्देश्य खः । थते
खङ्गसिद्धि कयाः पायाः पिहाँ वःगु खँ या प्रमाण त थ्यासफुलि नं
खने दु । “संवत् ८०३ आश्विन शुक्ल ॥ प्रतिपदा हस्ता नक्षत्र अंगार
वार थ्व खुन्हुया बेला घटि १६ बेडा व घटि २१ ध्वतेन ह्ला नवरात्र
स्वडा ॥ सप्तमी प्र अष्टमीया बेला घटि २१ बेडाव घटि २५ ध्वतेन
ह्ला केतुदले मकरलग्नस खङ्ग स्वडा ... दशमी बेला घटि X बेडाव
घटि ७ ध्वतेन ह्ला चारन याडा^६ ... ”

जयस्थिति मल्ल जुजुया पाले लाय्कु छें भाइ भारादार
पिसंनं खङ्ग स्वनेत हःगु अले खङ्गसिद्धि कयाः पायाः पिहाँ वःगु
उल्लेख जुया च्वंगु दु ।

आश्विन शुक्ल पक्षया पारू खुन्हु छें छें आगं आगमय्
नःला स्वनाः अष्टमी खुन्हु खङ्ग व थाप्पि स्वनाः मोहनी पूजा याइ ।
अले चालं खुन्हु स्वाँ क्वकयाः छें छेंया नायःनं आगंद्यःया रूपय् च्वनाः
तन्त्रसाधन याना तःगु खङ्ग थःगु खलःया सकसितं लःल्हानाः खङ्ग-
सिद्धि विइ, अनं लिपा खङ्गसिद्धि काये धुंकाः व हे तन्त्रशक्ति
दुगु खङ्ग ज्वनाः पायाः पिहाँ वइ । थ्व पायाः यात राष्ट्रिय रूपय्
विशेष महत्व बियातःगु दु । पायाः पिहाँ वयेगु थिति त्वःते धुंकू
पिसं नं खङ्गसिद्धि कायेगु रूपय् खङ्ग ल्हातय् कया भागि जक याना
साँ च्वंगु दु । मिसातय्त नं मोहनीपूजाया प्रसाद बियाः खङ्गसिद्धिया

सुवाःसाँ विङ्गु याः । खङ्गसिद्धि कायेगुलि शत्रुविजय यायेगु दैवीशक्ति प्राप्त जुइ, अले झीगु जीवनय् वया च्वनिगु दानव रूपया भय आदि न फाला वनाः झीगु आत्मरक्षा जुइगु भाःपिया तःगु दु । झीत सुवा बिइबले "खङ्गसिद्धिरस्तु" धकाः धाइपि नं दु, थथे सुवाःबिउगु शत्रु छुं हे यायेमफयेक अजिमा द्यःनं रक्षा यायेमा धाःगु खः । झी जुजु नं लाय्कु पायाःनाप तया हङ्गु जुजुयागु खङ्ग ज्वनाः झिनिदय् छक्कः मखंत्वाले सिंह दुवातय् लुमरि अजिमा यागु खङ्ग नाप, अथे हे झिनिदय् छक्कः मरुसतः न्ह्यःने भ्यलुपाते पचलि भैलः द्यःयागु खङ्ग नाप खङ्ग हिलाः खङ्गसिद्धि काइ । अले उकिया हे शक्ति देः व देशय् च्वंपि मनूतय्गु रक्षा याना च्वंगु दु । थ्व भ्यलुपाः पचलि भैलःद्यः साधन यानाः तयातःगु खः ।

न्हापा द्यः तय्सं नं देवी (अजिमाद्यः) या के खङ्गसिद्धि कयाः दैत्य त संहार यानाः स्वर्ग लोकय् व मर्त्यमण्डलय् फुकसिगु रक्षा याःगु दु, न्यतमरु अजिमाया द्यःप्याखं चण्डेश्वरीया चण्डासुर दैत्य लिसे संघर्ष जूगुया रूप खः । चण्डासुर दैत्य दुःख बिया च्वंबले चण्डेश्वरी देवी संघर्ष यानाः दैत्ययात स्यानाः द्यःतय्त रक्षा याःगु खः । थ्व हे खँयात कयाः न्यतमरु अजिमाया द्यः प्याखं थौं तक नं इलेब्यले हुइका च्वंगु दु । उकिइ चण्डासुर दैत्य क्वःथलेत कुमारीद्यवं चण्डेश्वरीया रूप कयाः अजिमा द्यःया खङ्ग नाप थःगु खङ्ग हिलाः खङ्गसिद्धि कया च्वंगु दु । थुगु किसिमं न्हापा कुमारी चण्डासुर दैत्य यात स्याःगु थाय् कुमारी द्यःछेँया न्ह्यःने खः । चण्डासुर दैत्य स्यानाः थुंगु थाय् नं थन हे खः धाइ । थौं कन्हे थ्व थासय् दबु दयेका तःगु दु, थुकियात थिइमजिउगु दबु धकाः झीसं धया च्वना । थ्व दबुया प्यखेरं त्वहँ पोले कियातःगु मनूया ल्हाःपा, तुतिपालि, छ्यं त चण्डासुर दैत्य यागु खः धकाः नं धाः ।

झिनिदय् छक्कः कुमारी द्यः छेँया न्ह्यःने न्यतमरु अजि-

मायां द्यःप्याखं हुइकाः चण्डासुर दैत्य क्वःथला च्वंगु दु । थीमजिउगु
दबुलि हे द्यः प्याखं हुइके माःगुलि थीकन्हे अन महुइकुसे नापसं च्वंगु
कुमारीद्यःछे क्वसं च्वंगु मेगु दबुलि हुइका च्वंगु दु । प्रजातन्त्र वये
न्ह्यः तक यँयाः बले क्वःनेयाः खुन्हु थ्व थीमजिउगु दबुलि जुजुया लुँया
गदि तयाः जुजुया खङ्ग तयेगु याना च्वंगु खः । मल्ल जुजुपिनि पाले
जुजुपि थ्वखुन्हु गदिइ च्वनाः कुमारीया ल्हातं सिन्हः तिइगु याइ धका
धाइ । कुमारी जात्रा खुन्हु कुमारी यात सा दान यायेमाः, थ्व थिति
थौतक नं तनावंगु मखु नि । उकिं खङ्ग झीगु लिधंसा खः । खङ्ग
ज्वना हे शत्रुनाश यायेगु व देशयं, सुख शान्ति स्थापना यायेगु
खः ✽ ।

शुभ साइतय् खङ्ग स्वनाः जीवबलि भोग बियाः तान्त्रिक
विधि पूजा याये फुगु घरि खङ्गसिद्धि दइ धयागु तन्त्रया सफुलि
च्वयातःगु दु । उकिं झीसं मोहनी बले साइत स्वयाः शुभ साइतय्
लाकाः आगमय् खङ्ग स्वनाः सिद्धिया लागि जीवबलिभोग बियाः
पूजा यायेमाः । थ्व खँ थ्यासफुलि उल्लेख जुया च्वंगु दुः—

“ सं ७६७ आश्विन सुद्धि ॥ पारु कुन्हु नवरात्र स्वडा ...
... अष्टमी कुन्हुया रात्रिस खङ्ग स्वडा जुरो ॥ अष्टमी अन्तर घनका
नवमी सं भोग बिया... ”

गुलि गुलि आगमय् जीवबलि भोगया प्रतीक पञ्चमकार
बलिपूजा यायेगु नं याना च्वंगु दु ✽ । अजिमा द्यःया रूपय् खङ्ग त
स्थापना यानाः जीवबलि भोग बियाः मोहनीपूजा यानाः देवी याके
खङ्गसिद्धि प्राप्त यानाः इन्द्रं वृत्रासुरयात, महाद्यवं त्रिपुरासुरयात,
नाराद्यवं मधु धयाम्ह दैत्ययात स्याःगु खः । रामचन्द्रं न देवीयागु

✽ “ खङ्ग सुरक्षा प्रतीक ” च्वसुइ स्वया दिसं ।

✽ “ छ्येसंगं ” च्वसुइ स्वया दिसं ।

नवरथ वर्त च्वनाः जीवबलिभोग वियाः खड्गसिद्धि कयाः लंकाया
जुजु रावणयात स्याःगु खः । उकिं शक्ति विइपि तान्त्रिक द्यः तयत् पूजा
यायेत शीसं तन्त्रयुक्त यानाः सम्हय् तयाः पञ्चमकारया ख्येसगं वियाः
पूजा यायेमाः वा जीवबलि भोग हे विइमाः ।

जीवबलि भोगं आत्मशक्ति बःलाना शक्ति उत्तेजित जुइ
धयागु थुकिया अभिप्राय खः । उकिं थ्वहे शक्ति शत्रु तय्गु संहार याये
फइ । मोहनीबले पायाः पिहां वयेत नं जीवबलि भोगया प्रतीक
ख्येसगं काये धुंकातिनि वइ । न्हापा महिपासुर दैत्ययात स्यायेत पात्र
खवला त्वना तिनि (ख्येसगं कया तिनि) देवीं दैत्ययात स्याःगु खः ।
संघर्ष यायेवले आत्मशक्ति बःलाका शक्ति उत्तेजित याना च्वनेत
बराबर जीवया म्वाःहि त्वना च्वनेमाःगु व पात्रखवला त्वनाः ख्येसगं
कया च्वनेमाः । देवीभागवतय् नं थ्व खँया उल्लेख दु ।

ततः क्रुद्धा जगन्माता चण्डिका पानमुत्तमम् ।

पपौ पुनः पुनश्चैव जहासारुणलोचना ॥

थुकिया अर्थः— तं पिकया च्वंम्ह जगन्माता चण्डिका देवीं
बारंबार पात्र खवला त्वनाः मिखा ह्याउँका^५ न्हिल । अथे हे न्यतमरु
अजिमाया द्यः प्याखनय कुमारीं नं बारंबार म्वाःहि त्वंगु व पात्रखवला
त्वना च्वंगु दु । द्यः छेनं पिहां वयेन्हाः कुमारी, वाराही, अजिमा द्यः
व भैलः द्यः नं नेपाःफैया हिंसा यानाः म्वाःहि त्वनाः पिहां वइ ।
अनंलि न्यतदुवातय् थ्यंकाः गाछें दुने च्वनाः कुमारी व अजिमा द्यः
निम्हय्सिनं तान्त्रिक मतं पात्र खवला त्वनि । प्याखं दबुलि नं चाप्वःसः
कायेगु धकाः जीवया म्वाःहि त्वनि । अथे हे दैत्य क्वःथलेत नं दबुलि
हे गाछें दुने च्वनाः कुमारीं तान्त्रिक मतं पात्र खवला त्वनाः शक्ति
उत्तेजित याइ । अले लिपा तिनि चण्डेश्वरीया रूप कया च्वंम्ह कुमारीं
चण्डासुर दैत्य यात क्वः थलि । थ्व शीसं स्वया हे च्वनागु खं खः ।

उकिं शीसं शक्तिया लागि आगं आगमय् मोहनीबले जीव-
 वलि बियाः, जीव बलिया प्रतीक ख्येसगं तयाः पूजा याना च्वनागु
 खः । मोहनीपूजा दच्छिया दुने प्यक्वः यायेगु उल्लेख याना तःगु नं
 गनं गनं दु । न्हापा न्हापा नेपाः देशय् नं वसन्त ऋतुया चैत्रमासय्
 मोहनी नखः न्यायेकेगु याना तःगु खः, थौं कन्हे थ्व नखः शरद ऋतुया
 आश्विन मासय् न्यायेकेगु याना च्वन । न्हापां निसे चैत्र मासय् न्यायेका
 च्वंगु मोहनी नखः यात स्वल्प यानाः आश्विन मासय् तःधंक मोहनी
 मानय् यायेगु थिति लिपातिनि याःगु खः^१ । मोहनी नखः राष्ट्रिय नखः
 खः । राष्ट्रं मानय्याःगु बखतय् फुकसिनं थ्व नखः मानय् यायेमाः ।
 पुलां मोहनी धकाः चैत्र शुक्ल पक्षया अष्टमी खुन्हु साधारण खतं जूसां
 नं शीसं मोहनी मानय्याना च्वनागु दु । लाय्कू मूचुकय् तः धंगु मोहनी-
 बले थें म्ये व दुगु स्यानाः पुज्याना च्वंगु दु ।

थते मोहनी बले नःला स्वनाः कलश तयाः नवरथ ज्वःछि
 पूजा यायेगु चलन नेपाः देशय् तलेजु छः हयाः तसेलि याना हःगु
 धयागु खँ दु । ऋतुया ल्याखं स्वयेबले चैत्र मासय् नःला स्वाँ बांलाफ
 बुइगु ऋतु मखु । नवरथ व्रत च्वनिपिनि घटस्थापना यानाः गुन्हुतक
 देवी पूजा यायेगु खँ थाय्थासय् उल्लेख याना तःगु दु । थौं कन्हे
 मोहनी पूजा गुन्हुतक जुइगु खःसां नं मुख्यगु पूजा ला कूछिभ्वय् नये
 खुन्हु, स्याक्व त्याक्व खुन्हु व चोलंखुन्हु यानाः स्वन्हु जक जुइगु खः ।
 लाय्कू मूचुकय् नं मोहनीया मुख्य पूजा स्वन्हु जक हे जुइगु खः ।
 सप्तमी खुन्हु तलेजु छः क्वहाँ विज्याकाः अष्टमी, नवमी घ दशमी स्वन्हु
 मुख्यगु पूजा यानाः लाय्कू पायाः पिहाँ वइगु खः । थ्वखँ थ्यासफुलि
 उल्लेख याना तः गुनंदुः-

“सँ ८२७ आश्विन शुक्ल ॥ प्रतिपदास नवरात्र स्वडा
 धनु लग्नस तृतीयावधि थ्वगुली दस ॥ सप्तमी घटि २१ प्र
 अष्टमी वय्काव कुंभ लग्नस खण्ड स्वडा देव कोहा विज्याका ॥

नवमी घटि २६ वेतका ओ दशमी वयतुनुं मीन लग्नस चारन
याडा देव थहां विज्यातक चान्हस सम्बत
८०० आश्विन शुक्ल ॥ दशमी ... चारण याडा जुरो दिन
पूर्व याडा, पायात थहांवया जुरो ॥

ह्लापा मल्ल जुजुपि नं खड्ग ज्वनाः लाय्कू छें पायाः वइगु
खः । थौं कन्हें जुजुया प्रतिनिधिया रूपय् लाय्कूपायाः न्ह्यःने जुजुया
खड्ग तयाः हयेगु याना तःगु दु ।

थुगुकथं आश्विन मासय् व चैत्र मासय् मोहनी पूजा यायेगु
खःसा नं चैत्र मासय् मोहनी पूजा यायेगु व आश्विन मासय् मोहनी
पूजा यायेगु या उद्देश्य पाः । छाया धाःसा महिपासुर स्यायेत देवी
चैत्र शुक्ल अष्टमी खुन्हु उत्पत्ति जूगु खः । थ्व खँ पत्राय् नं च्वया
तःगु दु । महिपासुर दैत्ययात स्यानाः देवी विजयी जूगु दिन आश्विन
शुक्ल पक्षया दशमी धकाः देवीभागवतय् च्वया तःगु दु । थ्व दिन
यात झीसं नं “ विजया दशमी ” धकाः मानय् याना वया च्वनागु दु ।
देवी उत्पत्ति जुसेलि देवीयात पूजा यानाः जीवबलि भोग बियाः शक्ति
या पूजा यानाः दानव त लिसे संघर्ष यायेत तयार जुयाः संघर्ष ख्यले
न्ह्य ज्यायेगु खः । थ्व हे परंपरा देवी उत्पत्ति जूखुन्हु देवीया प्रतीक
खड्ग व थापि स्वनाः मोहनी पूजायानाः कूछिभवय् नया च्वंगु खः ।
स्याक्व त्याक्व खुन्हु जीवबलि भोग बियाः पूजा यानाः चालखुन्हु
खड्ग सिद्धि कयाः पायाः पिहां वयाः मोहनी नखः हनावया च्वंगु
खः । अजिमाद्यः याके शक्ति कयाः सगुणया ख्येसंगं कयाः दानव त
लिसें यते बसन्त ऋतु निसें शरद ऋतु मवःतले झीगु जीवनय् वया
च्वनिगु लः, मि, फय्या भय, चलः वनाः सीगु महामारी रोग आदि
रूप दानवतय् भय (यम दँष्ट्राया भय०) नाप नं संघर्ष यायेत

○ “ स्वन्ति नखः ” च्वसुइ स्वयादिसं ।

तयार जुयाः आत्मरक्षाया लागि रणक्षेत्र्य न्हज्यायेगु खः ।

आश्विन मासय् मोहनी मानय् यायेगु संघर्षय् विजय जूगु लसताय् अजिमा छः यात छ्येसगंया प्रतीक जीवबलि भोग बियाः पूजा यायेगु धकाः स्याक्व त्याक्व खुन्हु आगमय् स्याःम्ह जीवया छद्य-या सी कयाः “ सीकाभू ” याना च्वंगु खः । थते अजिमा छः या प्याखनय् नं दैत्य क्वःथःगु लसताय् छ्येसगंया प्रतीक न्हिप्वःसः धकाः कया च्वंगु दृ ।

मोहनी नेपाःमितय् तःधंगु नखः खः । दाजु, किजा, फुकि व थःथिति फुकक मुनाः मोहनी नखः न्यायेका नयेमाःगु खः । न्हापा दानव त लिसे संघर्ष यायेमाः बले फुकक नापं मुनाः देवीयात मोहनी-पूजा याःगु खः, अले वहे देवीया शक्ति विजय नं जूगु खः । थौं कन्हे नं कला, कीर्ति, साहित्य व संस्कृति स्यंकेत कुतःयाना जुइपिं दानव रूपया शत्रुत लिसे संघर्ष याना च्वने मागुःलि संघर्ष यायेत तयार दु धकाः ताताःपाकनिसें मनूत छेँवयाः मोहनी नखः हना च्वंगु खः । नापं च्वनाः मोहनी पूजा यानाः छेँछेँया थकालि आगं आगमय् फुककसितं सिन्हः तिकाः प्रसाद बियाः खड्गसिद्धि बिइमाः । फुकसिनं थकालिया ल्हार्ति सिन्ह फयाः खड्गसिद्धि काये नं माः । थुकि थःत व देशय् नं सुख शान्ति जुइ । थुज्वःगु मोहनी सिन्हः फयेगु व खड्ग सिद्धि कायेगु तन्त्रयुक्तगु ज्ञीगु संस्कृतियात अन्धविश्वास धकाः विश्वास मयाये म-जिउ, तःसकं महत्वं जाया च्वंगु अभिप्राय दुगु ज्ञीगु मोहनी नखः यात चीधंक जूसां नं फुर्थे याना हना च्वनेमाः, त्वःता छ्वये मजिउ,

तिवः सफूत

१. सप्तशती चण्डी.
२. देवमाला वंशावली.
३. नेपाल भाषा साहित्यया जातः— चित्रधर हृदय
४. “ सम्शुद्धिन इलियासको नेपाल आक्रमण ” गोबर्धन शर्मा ‘तन्नेरी’
पत्रिका वर्ष १ अङ्क २.
५. न्हाय्कौ दौपौ ११००.
६. हनुमान ढोका राजदरवार—गौतम बज्र बज्राचार्य.
७. ‘चालन’ दशैंको एक प्रमुख अङ्ग— धन बज्र बज्राचार्य

‘ यति ’ पत्रिका

८. देवी भागवत
९. भाषा वंशावली भाग १

स्वन्ति नखः □

मनूतय्गु जीवनय् नखःचखः या आवश्यकता छाय् जुल धयागु न्हयसःया लिसः बिइ अःपु मजू । मनूतय्त आनन्द सुख भोगया न्हयवःसा त गाक्क न्हयच्याकातःसां नं समाजया ज्या खँय् ब्वति काये मखन धाःसा, समाजय् दुने च्वंप्पि मनूत लिसे तापाक्क बायाः च्वने माल धाःसा व मनुखं नुगले दुने शान्ति काये मफयाः मानसिक पीडां फाता फाता पुला च्वनि । बरु समाजय् दुने च्वने बले अनेःगु समस्या व पंगः त लिसे न्ह्याब्लें ल्वाना च्वने माःसां नं समाजय् दुने च्वंप्पि थः थिति त लिसे सुख दुःखया खँ ब्याकाः शान्ति व संतोषया अनुभव याना च्वनि । उर्कि मनूतय् लागि समाज मदयेकं मगाः । समाजय् फुक्क लिसे स्वापु तयाः भ्यले पुना च्वने फइगु हे जीवनया सफलता भाःपिया तःगु दु ।

थुगु हे संदर्भय् समाजय् दुने च्वंप्पि मनूत लिसे सत्तिकेया लागि, अले समाजया नीति व मनूतय् सामाजिक जीवन पद्धति थुइके बिइया लागि सभ्यता धयागु थ्व खः धकाः ह्यसीकेगु लक्ष्य तयाः पुलांप्पि विद्वान्तय्सं इलेब्यले थी थी नखः त हनेगु याना वयाच्चंगु खः । झीथाय् नेपाःगाले तालतालगु यक्व नखः त न्यायेकेगु चलन

दु । आपाः यानाः व नखः त थुइके हे मफइकथं रहस्यं त्वपुया तःगुलि
उकिया अभिप्राय थते हे धकाः धाये थाकुइगु रूपय् च्वना च्वंगुदु ।
आः थन नेपाः देःया यक्व नखः त मध्ये स्वन्ति नखःया बारे थुइका
काये फुगु खें त न्हचब्बयेगु कुतः याये ।

दक्वले न्हापां स्वन्तिनखःया विशेषताया बारे विवेचना
यायेगु बाँलाइ ताया । थ्व नखःया सामाजिकता पाके मिखा व्वयेकाः
स्वयेवले छु खनेदु धाःसा नेपाःमितय्सं व्यक्तिवादयात गुब्ले हे थाय्
म बिउ । परिवारया दुने च्वंपि व्याक्कं सदस्य त छें छें मुनाः स्वन्ति-
नखः हनेगु ज्याय् न्हचचिला च्वनि, अले भात पिथाय् वना च्वंपि तता-
केहेपि नापं थःछें वयाः नखः हं वया च्वनि । थः याकःचिया जक
स्वार्थसिद्ध यानाः आनन्द कायेगु व्यक्तिवादी प्रवृत्तिया भ्याः भतिचा
जक नं थनयागु समाजय् किना च्वंगु खने मदु । सकसिया भीं जुइमा
धकाः, सुख जूसां इना काये, दुःख जूसां इना काये धयार्थे सकलें मुनाः
न्हचइपुक्क सामाजिक ज्याय् व्वति कया च्वनिगु थनयागु समाजया
सिद्धान्त जुया च्वन । उकिला भिगु ज्याय् नं थःथिति सकलें लय्तायाः
व्वति काः वया च्वनि धाःसा मभिगु दुःखया इले नं बिचाः वयाः दुःख
इना कया च्वनि । थ्व थन नेपाःमितय्गु सामाजिकताया विशेषता हे
खः ।

अनंलि स्वन्तिनखःया धार्मिक पक्ष नं उलि हे रहस्यं जाया
च्वंगु गु । थ्व नं तःसकं सीकेबःजू । धर्म धयागु हे थौंया इले विवादा-
स्पद जुया च्वंगु दु, उकि विश्वय् सलं सः धर्म त खने दया च्वंगु दु ।
तर उज्वःगु धार्मिकतायात थन निविवाद यानाः व्यापक रूपं सफल
जुइकाः थ्व नखः या धार्मिक ज्यायात छचलातःगु दु । न्हचाथिन्याहाय्
सिया छें नं सकसिनं लय्तायाः स्वन्तिनखः हना च्वनि, अन
सु नास्तिक, सु आस्तिक धयागु न्हचसः हे दइमखु, संपूर्ण नेपाःमित छगु
हे समाजय् दुने लाः ला धयार्थे खने दयेक याना तःगु दु । अनंलि

हानं स्वन्ति नखः बले द्यःतय्गु मूर्ति तथाः पुज्यायेगु नं मयाः । लक्ष्मी-
 पूजा खुन्हु ध्यवायात, ह्यपूजा खुन्हु थःत हे भले किजापूजा खुन्हु तता
 केहे पिसं दाजु किजायात पूजा याई । थुगु तालं काल्पनिक द्यःया
 मूर्तियात थाय् मबिउसे मनू हे बा मनूया जीवनय् छ्यलातःगु वस्तुयात
 हे द्यः भाःपिया पूजा यायेगु नेपाः मितय्गु थःगु हे मौलिकता दुगु व
 व्यवहार लिसे स्वापु दुगु दर्शन खः ॥ मे मेगु धार्मिक ज्यात यायेबले
 झोगु सामाजिक व्यवहारं फछि फत्तले तापाक्क च्वनेमाः । सुं मनू
 वर्त च्वन धाःसा थःगु हे ला, हि जुया च्वंपि मचा त थ्यंकां लिसे
 छ्वास्मिस् मयासे स्वयंपाख यानाः गुलिफत उलि समाजया व्यवहार
 त्वःताः द्यःयाके हे तन मन फुक्कं दुबिकाः उपासना यायेमाः । तर
 स्वन्तिनखः बले थःगु परिवारय् छम्ह छम्ह दत्तले मबाःसे नापं च्वनाः
 हे पूजा यायेमाः । थ्व सिद्धान्त स्वन्तिनखः ले जक मखु थनयागु
 थःगु हे पहः दुगु न्ह्यागु नखःले नं दुथ्याना च्वंगु दु । पाहाँ चह्ले,
 यँयाः पुह्ली, मोहनी आदि नखः व दिगु पुजाय् नं सकसिनं मुना हे ब्वति-
 कायेमाः । सिलाचह्ले, कृष्णाष्टमी थुज्वःगु धार्मिक नखःयात उलि
 व्यापक रूपं नेपाःमितय्सं हना च्वंगु दइमखु, खालि इच्छा दुपिसं जक
 सदा तथाः हना च्वनि । तर स्वन्ति थुःज्वगु थःगु हे मौलिकता दुगु
 नखः तय्त धर्मया छुं भेदभाव मतःसे न्ह्यागु धर्मावलम्बी तय्सं नं
 थःगु हे धकाः नालाकया च्वंगु दु । पीगंद्यः, दिगुद्यःत पूजा यावनि
 बले नं मन्दिरय् थी जिउ, थी मजिउ धयागु भेदभाव छुं हे दइमखु ।
 अनंलि हानं स्वन्तिनखःबले पूजा यायेगु ज्याय् नं स्वतन्त्रता दु ।
 मन्त्र वा स्तोत्रया सिलः ब्वने हे माः धयागु नं मदु, थःगु कुलया थिति
 कथं पूजा याना च्वनि । अन पुरोहित नं म्वाः, आचाःजु नं म्वाः ।
 धाय्माल धाःसा पुजारि नं थः हे द्यः नं थःहे, थ्व साप हे थुइके माःगु
 रहस्यया खँ खः । थुकिं यानाः झोगु नखः या धार्मिक खँयात अन्ध-

* “नेपाःया तान्त्रिक द्यःत” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

विश्वास धकाः सुनानं धाये फइ मखु । छाये धाःसा काल्पनिक शक्ति-
 शाली छःयात मानय्मयाइपि, अले धर्माधिकारीतय्(पुरोहित, पुजारीतय्)
 शोषणया विरोध याना जुयाः थःत नास्तिक धकाः न्हयव्वयेत कुतः
 याना जुइपि मनूतय्सं नापं थ्व नखःया धार्मिकताय् कुंखिनेगु थाय्
 लुइके फइमखु । तःधंगु पुरुषार्थ कयनाः वने फत धाःसा मनू हे छः जुइ-
 फइ धयागु सिद्धान्त ह्यपूजा थुज्वःगु नखः नं कयना च्वंगु दु । उकि थः
 त छः भाःपियाः पुज्यायेगु अले तःधंगु पुरुषार्थ कयने फइगु शक्ति
 प्राप्त यायेत लं कयनिगु थ्व स्वन्तिनखःयात महत्त्व विइगु खँय् सु
 मनुखं गथे विरोध याये फइ, थुगु प्रकारं स्वन्ति नखः या धार्मिक पक्ष
 साप हे बाँलाः धकाः धाये हे माः ।

थ्व स्वन्ति नखःया ज्या खँय् मिखा व्वयेकाः स्वत धाःसा
 तःसकं महत्वं जाया च्वंगु थःगु हे तालगु छगु मौलिक दर्शन लुयावइ ।
 थ्व दर्शनयात झीसं व्यवहारवादी दर्शन धायेफु । थीतक विश्वय्
 गुलि दर्शनत पिहाँ वल, उकिइ अप्वः यानाः आदर्शवादी जुयाः
 सामाजिक व्यवहारपाखें व्यागलं च्वने माःगु खँ हे दुध्याना च्वंगु खने
 दु । अध्यात्मवादी दर्शन त फुक्कं हे सांसारिक माया मोहं (व्यवहारं)
 तापाक्क च्वनाः परब्रह्मया ध्यान यायेगु खँय् हे केन्द्रित जुया च्वन ।
 मेगु अनात्मवादी दर्शन त नं गुलि राजनीति लिसे, गुलि अर्थनीतिलिसे
 हे विशेष केन्द्रित जुया च्वंगु दु । तर नेपाः यागु स्वन्ति थुज्वःगु नखः
 नं कयना च्वंगु सिद्धान्त गुज्वःगु व्यवहारवादी दर्शन उलाः कयं धाःसा
 मनूतय्सं सामाजिक व्यवहारय् हे दुने च्वनाः उकिया ज्याखँया अभि-
 प्राय थुइकाः ज्या पूःवंका वने फत धाःसा झीके थुज्वःगु शक्ति प्राप्त
 जुइ कि व शक्ति झी मनूत हे छः जुया वनेफइ । गथे कि मोहनौबले
 गुन्हुतक आगमय् दुने सामाजिक व्यवहारय् स्वापु दुपि परिवारया
 सदस्य त व छः खलःया सदस्य त फुक्कं नाप च्वनाः पूजायानाः झिन्हु
 खुन्हु शक्ति प्राप्त याते धुंकाः पुजारि त हे पायाः छः जुयाः जिगि जिगि

खा खां पिहां वइ । अथे हे स्वन्तिबले नं म्हपूजा खुन्हु थः हे छः जुयाः पूजा फइ अले किजा पूजा खुन्हु नं तताकेहे पिसं याःगु पूजा फया च्वनि । जामनः गुभाजु, बन्धुदत्त आचार्य^१ थुज्वःपि तान्त्रिक त ऋषि-मुनित थें समाज त्वःताः वनय् मवंसे सामाजिक व्यवहारय् हे दुने च्वनाः सिद्ध जुयाः छः जुयावन । उकिं थ्वयात चीधंगु दार्शनिकता धाये फइमखु ।

आः स्वन्ति नखः गुज्वःगु अभिप्राय कयाः न्यायेकेगु याना तःगु खः धयागु वारे छक्वः मिखा व्वयेके । कार्तिकबले थ्व नखः हुनेगुलि प्राकृतिक कारण दुथ्याःगु खने दु । छाया धाःसा वसन्तऋतु (चैत्रमास) कयने वं अनेःगु दैवी प्रकोपं प्राणीतय्त लिइगु याना हइ । गुब्ले वाफय्, ग्वःफय्, गुब्ले महामारी ल्वय् अले गुब्ले खुसिबाः वइगु, चलः वनिगु आदि ज्यान संकष्ट जुइगु जक मखु ज्यान हे वने फुगु दैवी विपत्ति त झीगु जीवनय् वया च्वनि । उकिं उज्वःगु विपत्तितलिसे संघर्षं याना हे झीसं स्वायेगु कुत याना च्वनेमाः । उकिया हे प्रतीकया रूपय् गुब्ले गथांमुगः वायेगु, गुब्ले भूतप्रेत शान्ति यायेत बौ वायेगु ज्या याना च्वनि । अथे हे महिषासुर आदि दैत्य त लिसे संघर्षं यायेगु प्रतीकया रूपय् मोहनीबले पायाःपिहाँ वइगु ज्या जुया च्वंगु खः । थ्व फुक्कं विपत्तित वसन्तऋतु आरम्भ जुयाः शरदऋतुइ सिधइ । उकिं व ई यात यमदँष्ट्रा धाई ।^२ उकिया धापु छु धाःसा थुगु समय दुने मनूतय् जीवन यमराजया धँवाय् लाना च्वंगु दु । उगु इले मनूत सीगु यक्व हे संभावना दु । थुज्वःगु ग्यानापुगु ईया विपत्तियात त्याकाः थुगु दँ पूःवंके धुन धकाः कार्तिक कृष्ण ग्रामै खुन्हु साल तमाम यानाः कन्हेखुन्हु अर्थात् कार्तिक शुक्ल पारूखुन्हु न्हूदँ कयंगु दि धकाः पूःवंगु दँय् विजय प्राप्त याःथें आः न्ह्याने दं वःगु दँय् नं विपत्तितय्त त्याके फयेमा धका आसिका यानाः म्हपूजा यायेगु याना तःगु खः । वया कन्हे द्वितीया खुन्हु तता केहे पिसं दाजु किजापि त अथे हे भितुना

यानाः पुज्याइ । थ्व छगु सार्वजनिक जन्मन्हिथे खः । गथे मनूतय् व्यक्तिगत जन्मन्हिबले नं वंगु दँय् विजय यानाः पूः वंकु थें न्ह्यःने वःगु दँ नं सफल जुयाः पूःवनेमा धकाः भितुना यानाः ह्लापां थःगु छेँयागु ख्येँसगं काइ, अथे हे म्हपूजा खुन्हु नं थःगु छेँयागु सगं कयाः पूजा फइ । अनंलि जन्मन्हि खुन्हु थःगु छेँयागु सगं काये सिधये धुकाः थः थिति म्हचाय्मचात पाखें नं सगं काइथें ह्यपूजाया कन्हेखुन्हु तताकेहेपिसं दाजुकिजापित ख्येँसगं बियाः पुज्याइ । उकिं ह्यपूजा मयात धाःसा किजापूजा यायेगुया छुं अर्थं मदु धकाः मनूतय्सं धया च्वनि । वास्तव्य थ्व खँयात नातिकुति धकाः हेस्याये मजिउ ।

आः कार्तिक तिमिलाया पार्यात न्हूदँया ह्लापांगु दिन धकाः छु आधारय् मानय् याःगु धयागुवारे बिचाः यायेबले छता खँ छु सीदया वः धाःसा न्हूदँया ह्लापांगु दिन मानय् यायेगुया कारण निगु जुइफु । गुगुं महत्त्वपूर्णगु त्वःमंके मफइगु घटनायात कयाः संबत् नापं छचलाः व हे संबत्या ह्लापांगु दिन न्हूदँ आरम्भ जुइगु धकाः मानय् याना तइ, अथवा भेगु कारण प्रकृति हे जुइ । विक्रम संबत्या ह्लापांगु दिन वैशाख १ गते मानय् याःगुया कारण विक्रमादित्य धयाह्य जुजुया जीवनया घटनालिसे संबन्धित जुया च्वंगु दु । अथे हे ईस्वी संबत्या ह्लापांगु दिन जनवरी १ तारीख मानय् यायेगुलि ईसामसीहया जीवनया घटनालिसे सम्बन्धित जुयाच्वन । तर नेपालय् आर्थिक वर्षया श्रावण १ गते अले शैक्षिक वर्षया फागुन १ गते ह्लापांगु दिन मानय् यायेगुलि छुं घटना लिसे सम्बन्धित जुया च्वंगु मदु, प्राकृतिक कारणं यानाः थुगु इले हे सुविधा जुइगु अनुभव जुयाः आःतकं अथे हे छचला च्वंगु दु । थर्थे हे ह्यपूजाया दिनयात नं प्राकृतिक कारणं याना हे न्हूदँया ह्लापांगु दिन धकाः यक्व ह्लापांनिसें मानय् यानाः वयाच्वंगु खः । लिपा शंखधर साख्वाः नं फुक्क नेपाः मिपिनिगु त्यासा पुला विइ धुंकाः ह्लापांनिसें न्हूदँया ह्लापांगु दिन धकाः छचला तःगु ह्यपूजाया दिन हे आरम्भ जुइगु

यानाः नेपाल संबत् छचलेगु याःगु खः । थुगु तालं ह्यपूजा न्हूदँया
आरम्भ जुइगु दिन जुयाच्चंगु खः । उकिं साख्वाःनं नेपाल संबत्
छचले न्हयः नं ह्यपूजा खुनु न्हूदँया ह्यापांगु दिन धकाः भितुना छानाः
ह्यपूजा यायेगु चलन छचला च्वंगु दु धकाः धाये फु ।

अनंलि आर्थिक दृष्टि स्वये बले नं जनतातय् न्हूदँ मानय्
यायेगु दिन थुखुन्हु हे याना तःगु खने दु । न्हूगु वाबालि दुकयाः लछि-
पूजा खुन्हु दँया दक्वले लिपागु दिन भाःपिया धुकू पुज्याइ । अथे हे
दच्छिया ध्यवाया कालबिल नं उखुन्हु हे क्वचायेका सालतमाम याइ ।
अले कन्हेखुन्हु न्हूदँ मानय् यानाः दच्छितकया मुंके फुगु संपत्तिया
अधिकारी थःत भाःपिया ह्य पुज्याइ । थुगु तालं आर्थिक प्राकृतिक आदि
कारणं न्हूदँ मानय् याना तःगुलि उकिसं तनाः साख्वाः नं नेपाल संबत्
नापं छचला थकूगुलि स्वन्ति नखःया महत्त्व इन् अप्वः दया वंगु
खः ।

यमपञ्चक धकाः स्वन्ति नखः न्यान्हु मानय् यायेगु खःसां
नं वास्तवय् स्वन्हुजक मूःगु नखः जुया च्वंगु दु । उकीसं नं नेपाःमि-
तय्सं दक्वले मूःनखः धकाः ह्यपूजायात कयातःगु दु । खय्तला स्वन्ति
नखः लछिपूजा खुन्हु निसें आरम्भ जुइगु जुगुलि मुख्यगु नखः लछिपूजा
हे जुइमाः थें च्वं । मनूतय् जीवनय् ध्यवाया महत्त्व गुलितक दु धयागु
खँ सकसिनं सिउगु हे खः । उज्वःगु ध्यवायात छः भाःपियाः संपत्तिया
छः लक्ष्मीयात आवाहन यानाः पूजा यायेगु दिन जूगुलि लछिपूजाया
दिनयात चीधंगु महत्त्व दुगु धाये मजिउ । अथे जूसां नं भतिचा दुने
थ्यंक वाला स्वत थाःसा छु सीदया वइ धाःसा लछिपूजा धयागु ह्यपू-
जाया पूर्वाङ्ग खः । च्वय् नं उल्लेख जुइ धुकूगु खँ खः, सकल जनताया
धेवाया कालबिल सिधयेका मुक्कं थःगु जूवःगु धेवा स्वथनाः ल्याः चाः
क्वचायेकेगु दिन लछिपूजा जुगुलि वखुन्हु थःगु संपत्ति स्थिर जुइमा
धकाः भितुना यानाः छेँछखां मत च्याकाः चाकः पूजा धकाः पिनेनिसें

लुखापत्तिकं व छेच्चंगु फुक्क वस्तुत पूजा यानाः, लछिद्यः आवाहन
यानाः धुकू पुज्यायेगु खः । वयां कन्हे ह्यपूजा खुन्हु ह्यिगः खुन्हु लछि-
द्यःयात आवाहन यानाः धुकू पूजा याना तःगु सिधयेकेत समाप्ति पूजा
जुइ, अले मेगु दँया कार्यक्षेत्रय् न्हयज्यायेत अनेःगु शुभकामना न्हयथनाः
म्हपूजा यायेगु ज्या जुइ । वया नं कन्हेखुन्हु तताकेहेपिनि पाखें नं
भितुना बिइकेया लागि किजापूजा याकेगु ज्या जुइ । अथेजूगुलि ह्यपूजा
मुख्यगु नखःया दिन जुल, अले लछिपूजा व किजापूजा उकिया सहायक
नखः खः धकाः धाये फु ।

ह्यपूजाखुन्हु परिवारया छह्य छह्य सदस्यया न्हयःने चिकं-
यागु व उकी छःने प्वताय्चू तयाः न्याचाः दुगु मन्दः च्वइ, अले उकिइ
न्यापुचः वा तयाः खयलु इता च्याकाः पूजा याइ । थ्वया न्हयः गनेद्यः
या रूपय् सुकुन्दा, ब्रह्माया रूपय् तुफि, यमराजया रूपय् सि (फल)
छगः अले कलश छगः नं स्वनाः पुज्याइ । थते मनूया जन्म, मृत्यु व
जीवनय् वये फुगु बिघ्नबाधालिसे सम्बन्धित छःतय्त पूजा यानाः थःके
शक्ति प्राप्त यायेगु ज्या याइ । वास्तवय् नेपाः देःया संस्कृतिया सिद्धा-
न्तकथं छः पुज्यायेगु धयागु हे शक्ति प्रतिष्ठा यायेगु खः । थते छः तय्गु
पूजा सिधयेकाः सकसियां धौसगं कयाः भितुना याइ । अले लिपा
ख्येसगं कायेगु ज्या जुइ । थुकिं मनूतय्के शक्ति उत्तेजित जुइ अले
जीवनय् वयेफुगु संकट त लिसे त्वानाः त्याके फइगु क्षमता दया
च्चनि, अथे हे ह्यपूजाया कन्हेखुन्हु नं तताकेहेपिसं ह्यपूजायागु हे विधि-
कथं किजापूजा याइ । थुकिया उद्देश्य नं शक्ति उत्तेजित यायेगु हे
खः ।

थुपि बाहेकं लोकय् चिकंया मन्दः, ग्वय्स्वां, ख्वःसिं, तःसि
आदि स्वन्तिनखः न्यायेकेत मदयेकं मगाःगु वस्तुतय् बारे न्हयइपुसे
च्चंगु थी थी किंवदन्ती त बाखें थे कनेगु याना तःगु दु । थ्व किंवदन्ती-

❁ 'ख्येसगं' च्वसुई स्वयादिसं ।

तय्के वास्तविकता दुला कि महु धकाः अथेवा मन्दः, ग्वय्स्वां, ख्वःसिं,
तःसितय्गु झीगु जीवनलिसे छु सम्बन्ध दु धयागु खँया अनुसन्धान
यायेमाःगु ज्या ला द हे दनि, तर व खँतय्गु रहस्य थुइके मफुतले थ्व
थिति त मस्यंकुसे अथे हे छयला च्वनेमाः । अःपुकेया लागि बजारं
थासा त न्यानाहयाः परंपराकथं गुज्वःगु मन्दः च्वयेमाःगु खः, उज्वःगु
मच्चसे मेगु हे मन्दः च्वयेगु, परंपरानिसे वःगु नेपालय् हे सःगु ख्वःसिं
मतसे मेगु हे संख्वःसिं तय्गु अले तःसिया पलेसा नैक्याः ग्वः तयाः
अभिप्रायया विचाः हे मयासे आधुनिकीकरण यायेगु बाँलाःगु ज्या
ग्यनिमखु । थौं कन्हेला झं हे पालचाय् चिकंमततयाः च्याकेगु पलेसा
सीमत (मैतवत्ती) च्याकेगु अले झीगु संस्कृतिलिसे भ्याःहे त्वः मजूगु
भुइचम्पा च्याकेगु थुज्वःगु ज्या त यक्व हे खने दया वयाच्चंगु दु । थ्व
ज्या तय्त झीसं झीगु संस्कृतिइ गुवलें हे दुथ्याके फइमखु, दुथ्याके नं
मजिउ ।

तिवः सफूत

१. वुंगद्यः नेपाले हःगु खँ— आशाकाजी बज्राचार्य
२. देवी भागवत

सीकाःभू △

संस्कृति धयागु मानवसभ्यताया चीं खः धाइ । उकिं सुं जातिया थःगु हे धायेगु संस्कृति मन्त धाःसा उगु जातियात सभ्यगु जाति नं धाइमखु । छाया धाःसा मनूतय्सं बौद्धिक सामाजिक आदि विकास यायां यक्व च्वय् थ्यंका तिनि थःगु सभ्यताया परिचय विइया लागि गावक विचाः यानाः थःगु हे तालगु रहस्यं जाःगु थिति त संस्कृतिया रूप्य् दयेकाः छ्यलाथकिगु खः । अथे जूगुलिं मनूतय्गु समाजय् संस्कृतिया तःधंगु महत्त्व दुगु खः ।

थन नेपाःगाले च्वंपि नेवाः तय्गु संस्कृति नं उलि हे च्वथ्यं । इमिगु भवय् नयेगु बारेया खँजक स्वत धाःसा नं गुलि च्वन्ह्याःगु संस्कृति खः धयागु सौदइ । जाभू, छवय्लाभू, सीकाःभू आदि भवय् नयेगुया प्रकार त हे गुलि ठु गुलि । भवय्या रूपं जा नयेगुयात जाभू, छवय्ला तथाः सहाय् नयेगु यात छवय्लाभू, अथे हे छःयाथाय् स्यानाह्य बाहाँया छयंया सी कायेत नयेगु भवय् सीकाःभू, अले मे मेगु इले व्यले नयेगु भवय् त नं अथे हे त्वःगु नामं छ्यला तःगु दु । आःथन सीकाःभूया बारे न्ह्यब्वयेगु ज्या याये ।

अहिंसा परम धर्मं धकाः हिंसायात पाप धयातःसां नं

नेपालय् द्यःतय्त पशु बलि बिइगु ज्यायात पाप मधासैं धर्म हे भाःपि-
यातःगु दु । तान्त्रिकता प्रधान जुया च्वंगु नेपाःदेशय् शक्ति व सिद्धि
प्राप्त यायेगुया लागि तन्त्रया विधि बलिपूजा यायेमाः । अले द्यःपूजा
याःबले फयातःगु मोहनीया सिह्लः व बलि बिउह्य बाहाँया हिसिह्लः
तिनाः हचाउँगु क्वखा क्वखानाः सह्यय् नेयेधुंकाः बहनी भ्वय् नयेबले
सी कयाः सीकाःभू यायेमाः । थ्व भ्वय्यात मूःभ्वय् नं धाः । थ्व
दक्वले तःजिगु भ्वय् खः ।

द्यःयात पुज्यानाः बाँहाँ स्यात धाय्वं ज्ञीगु धितिकथं बाँहाँ-
या छ्यंया सी मकासे हे मगाः । मफयाः लासाय् च्वत्यना च्वंसां नं
सी मकाये मत्यः धकाः सीकाःभूया भ्वय्ले इवः छुके हइ । छुं खँय्
तापाः लँय् वना च्वंसां नं सी बिइमाः धकाः तापाः लँय् वना च्वंह्य-
सिया नामं सी छेवे तयाः क्वँय्जक जूसां नं धलिच्चय् खानातये माः ।
सी भाग तनाः सी काये मखन धाःसा मभि धाइ । गुथिइ सीया खँय्
ला ततःसकं हे ल्वापु थलाः छ्यंहे तःतःज्याक्कतक नं ल्वापुयाइपि
गुथियार भाजु पि दु । छुं जुयाः सी भाग तन धाःसा मेह्य बाँहाँ स्याके
बियाः सी कया हे त्वःति । उकिं सी कायेगु गुलिजक तःधं भाःपिया-
तःगु दु । धार्मिक दृष्टिकोणंजक मखु सामाजिक दृष्टिकोणं नं थुकिया
यक्व हे महत्त्व दु । छुं खँय् ल्वापु जुयाः बाया च्वंपि दाजुकिजा फुकी
बाकी त नापं सी मकाये मत्यः धकाः नापं व्हं वयाः सीकाःभू याः वया
च्वनि । उकियानाः ल्वापु जुयाः तंम्बयेका च्वंपिनि तं तनावनाः हानं
मिलय् चलय् जुया वना च्वनि । दाजुकिजा फुकी बाकी त माः धयागु
ग्यां दयेकाः ल्वापुछ्यापु यायेगु त्वःतिगु भावना सृजना जुइगु थुकिया
छगु तःधंगु महत्त्वया खँ खः ।

प्राणीतय्गु शरीरय् ज्ञान काइगु अंग न्यागु दु, उकियात
पञ्चज्ञानेन्द्रिय धाइ । मिखा, न्हाय्पं, न्हाय्, मे, छ्यंगु, थिपि पञ्चज्ञा-
नेन्द्रिय त खः । छुं वस्तुयाबारे मिखां स्वयाः, न्हाय्पं नं न्यनाः, ह्लासं

नंतुनाः, में सवाः कयाः, छचंगुलि थियाः ज्ञान कायेगु ज्या याइ ।
 थ्व न्याता ज्ञानेन्द्रिय मध्ये मिखा निगः, न्हाय्पं निपा, थुना (ह्वाय्)
 छगु, मे छपु अले थिइगु इन्द्रियया प्रतीकय् वाकधी निगु यानाः च्यागुसी
 थकार्लि निसे च्याह्वाय्सिनं कायेगु याइ । पञ्च ज्ञानेन्द्रियया दक्वले तःधंगु
 ग्यां काइगु मिखां खः उकियात दक्वले तःजिगु सीया ल्याखय् कयाः
 दक्वले थकालियात जवगु मिखाया सी बिइ । अले न्वकूयात देपागु
 मिखा, स्वकूयात जवगु ह्वाय्पं, प्यकूयात देपाह्वाय्पं, न्याकूयात थुना,
 खुकूयात मे, ह्वाय्कूयात जवगु वाकधी, अले च्यकूयात देपागु वाकधी
 यानाः क्रम मिलय् यानाः सी विइ । सी काइपि मिजं त च्याम्ह मदु
 पिनि मिसातय् नं सी थ्याकि । अनं नं सी ल्यन धाःसा ल्ये दनिगु सी
 फुककं थकालियात हे विया छवइ । थ्व मनूतय् थः थःगु कुलया चलन
 कथं याइ । आगंया पूजाय् गुरुयात दक्वले च्वय् तयाः जवगु मिखाया
 सी गुरुयात हे विइमाः । दिगुपूजाय्, गुथिइ आचाजुं, जोशीं, द्यः
 पुज्यात धाःसा इमित थुनाया सी विइगु याना च्वंगु दु, मेगु सीत
 थकार्लिनिसे च्वय् धयाथे क्रमं विइ । म्येछचंया सी धाःसा मकाइपि नं
 दु । हे, खातय्गु छचंया सी भाग इनेम्वाः, छचं छगलं थकालियात
 हे विया छवइ । हे, खातय्गु छचं छगः जक सी वियाः मगाःपिनि
 पपु निपा व तुति निपु यानाः न्यासी थकार्लिनिसे न्याह्वाय्सित च्वय्
 धयाथे क्रमं विइ । छचं छगः जग सी कायेगु याना तःपिनि पपु व
 तुति या सी कया च्वने स्वाय्क हे, खा तय् त स्यायेबले हे पपु व तुति
 छकु छकु पाला द्यः यात तुं छाया छवइ ।

सीकाःभू यायेगु दक्वले लिपा नयेगु भ्वय् खः । थ्व तन्त्रया विधि
 विधानं नये माःगु भ्वय् जूगुलि थुकिइ तन्त्रया नियम पूः वंकाः भ्वय्
 नयाः अन्त्ये सी काये धुंकाः भ्वय् ववचायेके माः । तन्त्रोक्त भ्वय् नयेगु
 नियम धकाः द्यः वाज्या पिनिगु छगु हस्तलिखित सफुलि थते उल्लेख
 जुया च्वंगु दु-

“ ॥ प्रथम भोजनया नियम ॥ ह्लापां वैथिला झोलाक्क
फयेतुके । १. लपते लाये । २. व्वो घासा तये । ३. बजि तये । ४. खु-
नागु ला तये । ५. वाउँचा तये । ६. बलि विया चिप थिये । ७.
छ्वय्ला तये । ८. फसि तये । ९. भुति तये । इति प्रथम भोजन ॥

॥ द्वितीय भोजनया नियम ॥ १. बजि तये । २. सियागु
ला तये । ३. सिमि तये । ४. कय्गु तये । ५. चाना तये । इति
द्वितीय भोजन ।

॥ तृतीय भोजनया नियम ॥ १. बजि तये । २. पाउँ तये ।
इति तृतीय भोजन ।

॥ चतुर्थ भोजनया नियम ॥ १. बजि तये । २. धौ तये ।
३. साख तये । ४. सिसाफल तये । ५. खौका तये । ६. बाता तये ।
७. नुसी हायेके । ८. चिप काये । कलंक पूजायाये । कलंक छ्वये ।
जल प्रसाद विये । ग्वा, ग्वे विये । मतविये बिदा पवने । थः थः थासय्
वने । १ ”

धौबजि नयेधुंका च्वय् उल्लेखं जूगु ल्याखं सी बिइगु खः ।
भनं लिपा सिसा फुसा तयाः खौका (सिन्का) तयाः नुसि हायेकेगु खः ।

भ्वय् नयेगु नियम दु थें भ्वय्लप्ते सुइगुया नं नियम दु ।
छपाः लप्तेहः तःले तयाः द्यःने निपाः मेगु लप्तेहः तयाः सुयाः मेगु
खुपाः लप्ते हलं छचाः खेरं जवं स्वकाः खौकां भ्वय् लप्ते सुइमाः ।
तःले छपाः लप्ते हः मतसें सूगु भ्वय्लप्ते तयाः भ्वय् नये मत्यः ।
थुज्वःगु लप्तेयात यकसरा लप्ते थाइ । भूत प्रेततय्त बौ वाकेछ्वये
माःसाजक यकसरा लप्ते तइ । छ्वासे बौ तयाः वाये हइगुलि लप्ते,
दोनात यकसरा हे जुइ । छपाः लप्तेहः तःले तयाः मेगु च्यापाः हलं
भ्वय् लप्ते सुइगुया अर्थ थौं कल्लेया ल्याखं भण्टमातृका द्यःतय्गु रूप
खः धकाः धयातःगु दु । तःले छपाः लप्तेहः तःगु द्यःतय्गु आसन खः
धाइ ।

व्वघासा व्वयेगुलि नं थःथःगु नियम दु । न्याता, च्याता,
 झिनिता व्वघासा त तयाः भ्वय्वय् व्वयेगु याःगु खने दु । न्याता
 घासा व्वइपिनि पञ्चबुद्धया प्रतीक धकाः तइ, थौं कन्हे च्याता घासा
 व्वइपिनि अष्टमातृकाद्यः तय्गु प्रतीक धकाः, अथे हे झिनिता व्वघासा
 व्वइपिनि गनेद्यः, भैलःद्यः, सिगिनी, व्यांगिनी प्यम्ह व च्याम्ह अष्ट-
 मातृका धकाः झिनिम्ह गंछि द्यःया प्रतीकय् तइ । पञ्च बुद्धया प्रतीकय्
 न्याता व्वघासा तइपिनि न्याम्ह बुद्ध त वैरोचन, अक्षोभ्य, रत्नसंभव,
 अभिताम्भ व अमोघसिद्धि खः । अले च्याता व्वघासा व्वइपिनि
 माय्ओः ब्रह्मायणी, सकिमना रुद्रायणी, कंधासा कुमारी, वाउँचा
 वैष्णवी, नलिघासा वाराही, गुलिघासा इन्द्रायणी, खय्पि चामुण्डा,
 लैं भुजरि महालक्ष्मी धकाः अष्टमातृकाद्यःतय् प्रतीक याना तइ । थ
 च्याता व्वघासाया नियम सत्याति दैसिकं पुलांगु छगु भिन्द्यःया
 सीगुथिया लिधंसा कयाः थन उल्लेख यानागु खः । अथे हे झीथाय्
 देः दयेका तःगुयावारे स्वयेबले नं कान्तिपुर देःया छचाखेरं अष्टमातृका
 धयातःपि अजिमा द्यःत स्थापना याना तःगु दु । ★ यल, ख्वपदेशय् नं
 छचाखेरं अष्टमातृका द्यःत स्थापना याना तःगु दु । न्यतमरु अजिमाया
 गंछि द्यःप्याखं, लुमरि अजिमाया, पचलि भैलःद्यःया गंछि द्यःप्याखं-
 तय् अष्टमातृका द्यःत गुज्वःगु क्रमं च्वनिगु खः, उज्वःगु क्रमं नं व्वघासा
 व्वयेगु याः । थःथःगु थासय् छु अजिमा द्यःत दु वयागु हे क्रमं व्वयेगु
 नं याः । न्ह्यागु हे ल्याखं व्वःसा नं बा न्ह्यागु हे वस्तुत तयेगु याःसां नं
 व्वघासा धयागु द्यःतय्गु रूप खः । थौं कन्हे विधि विधान पूःवंका-
 सीकाःभू याये मफये धुं कल । तन्त्रया विधिविधान मसियाः लाःलाःथे
 याना सीकाःभू याना च्वंगु दु । पुलां पुलांगु छगुनिगु सीगुथिइ, द्यःप्याखं
 खलःतय् गनं गनं जक तन्त्रोक्तविधि सीकाःभू याना च्वंगु खने दनि थें
 च्वं । थते यानाः सीकाये सिधल कि भ्वय् क्वचाइ ।

★ “खड्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ स्वयादिसँ ।

तन्त्रया विधि पुज्यानाः बाहां स्यानाः सीकाःभू यायेमाः ।
 यते स्याःम्ह बाहां पशुजन्मं मुक्त जुयाः स्वर्गलोक्य वनि धयागु खं दु ।
 पूजापद्धतिइ यते उल्लेख जुयाच्वंगु दु-

पूर्वजन्मकृतं कर्म पशुजन्म च जायते ।

सर्वपाप विनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ॥२

बाहां स्यायेत पुजारीं बाहांयात थ्व सिलः ब्वनाः न्यंकाः
 पुज्याइ । थ्व सिलःया अर्थ “न्हापागु जन्मया कर्म पशुजन्म काल,
 आः फुक्कं पापं मुक्त जुयाः स्वर्गलोक्य वनि ।” धयागु खः । सिलः
 ब्वनाः ज्ञान बियाः बाहांयागु जवगु न्हाय्पने छागगायत्री धयागु मन्त्र
 न्यंकि । उगु मन्त्रया अर्थ छु दु धाःसा “छाग (दुगु) या छ्यं ध्यनेत
 ध्यान याना, उकिं बाहां (छाग) प्रेरित जुइमा ।” अले लिपा छ्यने
 लःहायेका संकल्प याइ । अनंलि पशुजन्मं मुक्त जुइगु ज्ञान थुइकाः
 बाहां सिइत मञ्जूर यानाः मूःहाल कि वयात स्याये जिइ । उकिं
 बाहां स्यायेत मूःहायेके हे माःगु खः । मूः महाःम्ह फै, दुगु, हें, खा स्याये
 मत्यः । बाहां मूःमहालकि चर्बां सां नं स्यायेमाः धकाः छ्ये छागः
 छःयाथाय् छाया तयेगु याना च्वंगु दु ।

अनंलि बाहां स्याइगु नं आजुद्यः नं हे खः । छायाधःसा छः
 प्याखने प्वःसः काइबले आजुद्यः (भैलःछः) नं हे फै, दुगुया गः कियाः
 हित्वना च्वंगु दु । व हे कथं आगमे पुजारी जुया च्वंम्ह, गुरुं बाहां
 स्यायेमाःसा नं तन्त्रया विधि आजुद्यःया प्रतीक स्याचुपि स्वनाः
 पुज्यानाः आजुद्यःयाके आज्ञा कयातिनि बाहां स्याइ । स्याचुपि भागि-
 याना गः किइबले चुपि बाहांया कक्कुइ रुद्र घण्टीइ लाकाः किइमाः ।
 थुकिइ यते धया तःगु दु ।

सृका कृक्का द्वयोर्मध्ये छुरिका चनिवेदयेत् ।

थुफिया धापू छु धाःसा सृका व कृक्का धयागु निकु

❁ “खड्ग सुरक्षाया प्रतीक” च्वसुइ स्वया दिसं ।

क्वय्या दधुइ वा स्वापुति चुपि दिकेगु खः । थते आजुद्यः नं बांहाँ स्याइगु
याना च्वंगु जुयाः द्यःनं स्याःम्ह बांहाँ अथे स्वर्ग वनिगु हे जुल धकाः
विश्वास याना च्वंगु दु । उलिजक मखु बांहाँ स्यानाः द्यःयात हिम्हुके
धुंकाः बांहाँयात स्वर्ग छ्वयेगु बा द्यःयाके हे लीन याना छ्वयेगु धकाः
बांहाँया छ्यं द्यःया न्ह्यःने तयाः पुज्यानाः बांहाँया आत्मा स्वरूप अन्त-
ज्योति व बहिज्योति छगु रूप यायेगु उद्देश्यं कपूः च्याकाः द्यःयात मत
बियाः बांहाँया छ्यने तयाः अय्लाखं लुइ । थुकिया अभिप्राय नं बांहाँया
आत्मारूप कपूःया ज्योतिइ अय्लाः लुनाः मत तप्वाक्क च्याकाः बांहाँया
आत्मा द्यःयाके समावेश यायेगु खः ।

थुगुकथं पूजा सिधयेकाः वयाः थःखलः त फुक्कं इवः छुनाः
बहनी सीकाःभू यायेमाः । अनं लिपा सीकयाः भ्वय् नये सिधल कि
चिप फुक्क मुनाः मत तया कलं वायेगु धकाः न्वः मवासे चिप दुगु
बाता ज्वना वनाः दुवातय् घाये यंकि । थुकिया बारे “मल्लकालीन
गं प्याखँ” धयागु सफुलि थते च्वया तःगु दु-

“नृत्यगणपि सकलया ह्तिने स्नान माय् धुंका पंचताल
नायया छें भोजन वांलाक जुइ । नृत्येश्वर यात छागबलि बियागु
पूजाया प्रसाद (दुगुचिया मांसछ्यों भाग थलाः) ज्ञान थ्वीका सीकाभू-
पंचबाजा खलसहित च्वना सिधेकी । नयां बाकि दुगु चिपक्वे कोनिसें
मुना हया थले तया च्वे गुरुया न्ह्योने तइ । गुरुं हिंसा यानागु पाप
मदेकेगु विधान सीका, दुगुचा हानं पशु जुया जन्म का वय् म्वालेमा
भापा भिगु चिन्तना याना उग्रचण्डी स्वरूप पूजा याना क्वे च्वना
भोजन याम्ह व्याघ्रिणी नं चिपथल ज्वना छ्वास अजिमा, थासे शेष-
बलि धका कलं वाके छोइ ।^३”

तन्त्रया विधानं सीकाःभू यायेगुया अभिप्राय तन्त्रोक्त
मांसाहुति होम यायेगु खः । मांसाहुति होम धयागु मिइ ला दुयाः होम
यायेगु खः । अथे हे सीकाःभू यायेबले नं शरीरय् दुने च्वंगु अग्नि

कुण्डय् होम यायेगु रूपं तान्त्रिकविधिं मांसं भोजनं याइ । सीकाः भू
यायेगुया विधानं व होमया विधानं वहे खः । होम याइबले अग्नि
कुण्डय् बीबः ह्वलाः द्यः तय् नां काकां दुइगु द्यः तय् नकिगु खः । गुम्ह
द्यः या नां कयाः स्वाहा धकाः अग्निइ बीबः ह्वःगु खः, वहे द्य. तय्गु म्हु-
तुइ लाः वनिगु खः । उकिं संस्कृत भाषां अग्नियात देवमुखं धाइ, होम
याइबले द्यः तय्गु नां कयाः अग्निइ स्वाहा धकाः बीबः दुइथे सीकाः भू
यायेतनं बी विइ धुंकाः झीगु म्हय् दुने च्वं पि वायु देवता त न्याम्हय्
सिगु नां कयाः स्वाहा धकाः न्याप्यः नयेगु याइ, बु-हा पतीं व अंगु पती
नं छप्यः कयाः 'प्राणाय स्वाहा' धकाः, बु-हा पतीं व सिका पतीं नं
'अपानाय स्वाहा' धकाः, बु-हा व दथुपतीं नं 'व्यानाय स्वाहा' धकाः,
बु-हा व च्वला पतीं नं 'उदानाय स्वाहा' धकाः, अले न्यापती नं छप्यः
कयाः समानाय स्वाहा' धकाः नइ । थते नयेगु यात पञ्चग्रास कायेगु
धाइ । थुलि सिधयेकाः लः त्वने धुंका तिनि भवय् नयेगु याई । उकिं
श्व फुक्कं होम हे खः धाये माः ।

होम नं तःताजिगु दु । बांहाँया ला दुयाः होम यायेमाःगु होम
त न दु । दक्ष प्रजापति बृहस्पतिसत्त धयागु होम याःबले महाद्यः या
हेला जुयाः दक्षप्रजापतिया छयं त्वाःल्हानाः होमय् दुयाबिउगुलि
लिपा होमय् हि खुइत तयातःह्य दुगुचिया छयं छुनाः दक्षप्रजापतियात
म्वाकूगु खँ स्वस्यानी बाखने दु । अथे हे अश्वमेध यज्ञय् सलया हि
खुयाः ला दुयाः हे होम यायेमाः । थुज्वःगु अश्वमेध यज्ञ रामचन्द्रं,
पञ्चपाण्डवपिसं याना वंगु खँ पुराणय् उल्लेख जुया च्वंगु दु । आः नं
कंग अजिमा द्यः या थाय् पाहाँ चःह्लेया पूजाय् म्ये स्यानाः छयं दुयाः
होम याना च्वंगु दु । बाला चःह्लेबले लुति अजिमा द्यः या थाय् सर्प,
चखुं, बखुं दुयाः होम यायेमाः । पचलिद्यः या जात्रा जुइखुन्ह सुथे
मन्दिरय् होम यायेबले दुगुचा स्यानाः ला होम यानाः होम सिधयेकेत
छयं नापं दुयाः मांसाहुति होम यायेमाः । सुं मनू सिनाः बुधवाः

खुन्हु घःसु लात धाःसा हि खुइमाः धकाः हेँचा स्यानाः ला, छचं
दुयाः होम यायेमाः । थते होमय् स्याःह्य बाँहाँया छचं होमय् हे दुया
छवइ, सी काइ मखु । झीगु प्वाः नं अग्निकुण्ड जूगुलिं द्यःया थाय्
स्याःह्य बाँहाँयागु ला व छचं सीकाःभू यायेबले जठराग्निइ होम यायेगु
ल्याखं नयेगु याइ ।

अथे हे झीसं प्यं थयेगु याना च्वनागु नं छगु किसिमया
यज्ञ खः । थय्यात पितृयाग धाइ । अग्निइ द्यःतय्त स्वाहा धकाः बीबः
दुइ, प्यं थयेबले पितृतय्त स्वधा धका पिण्ड बिइ । झीगु तन्त्रया विधा-
नं प्यंथयेत मांस मदयेकं हे मगाः । प्यंथयेबले गेंडाम्येंया ला दुने तयाः
पिण्ड बिइमाः । अनंलि आगंव्व धकाः भ्वय्व्व हे पिण्डय् छायेमाः ।
गुलि सियां पाकश्चाद्ध धकाः प्यंथयेबले बाँहाँया हि खुयाः पात्रय् च्वंपि
पुरोहित पित छचंया सी बियाः छसी पिण्डय् हे तइ । मे मेबले
प्यंथयेगु इले निसलाः छगु जूसां पुरोहित यात बिइगु याना तःगु दु ।
गुलि सियां प्यं थइखुन्हु हि खुइमाः धकाः गनेद्यः पुज्यानाः बाँहाँ स्यानाः
उकिया ला छकु पिण्डय् दुने तयाः पिण्ड थयेमाः । उकिं प्यंथइ खुन्हु
गनं द्यःयाथाय् बाँहाँ स्याःगु दुसां नं चिःला तयाः पिण्ड बिइगु अति भिगु
यज्ञ खः धकाः याना च्वंपि दु । प्यंथये सिधयेके त क्वय् च्वंगु सिलः
व्वनाः सुर्द्यः पुज्यायेमाः—

पितृयागो मया देव, कृतः सर्वार्थसाधक ।

अस्य यज्ञस्य कर्ता त्वं, भोक्ता त्वं परमेश्वर^४ ॥

“ थन पितृयाग धयागु यज्ञया कर्ता व भोक्ता परमेश्वर खः ” धकाः
धयातःगु खं प्यंथयेगु यज्ञः खः धकाः सीकेफु ।

सीकाःभू यायेगु शेषबलि भोजन यायेगु खः । फुक्क भ्वय्
नये सिधयेकाः ल्यं दनिगु छचंया सी ल्हाते फया कयाः स्वकः यानाः
वान्यानाः नयेमाः । यज्ञ याइबले नं सिधयेके त्यय्काः ल्यं दनिगु बीबः
फुक्क सी स्वकः वान्याना नःथें यानाः स्वपासः याना हे दुया छथयेमाः ।

अले होम याःगु लहा चिप जूगु ल्याखं बाताय् लहाः सिलाः नसला कयाः
न्यास यायेमाः । अथे हे तन्त्रया विधानं सीकाःभू यायेवले नं नुसिले
सिधयेकाः न्यास यायेमाः ।

यज्ञ याइबले अष्टमातृका द्यःत आवाहन यांनाः स्थापना
यायेमाः थें सीकाःभू यायेत नं भव्यब्बय् अष्टमातृका द्यःतय्गु प्रतीक
ब्वघासा ब्वयेमाः । उकिं ततःधंगु यज्ञ त यांनागुया पुण्यं मनू त स्वर्ग-
लोकय् वनि धयार्थें तन्त्रया विधि पुज्यानाः स्याःगु बांहांया छ्यंया
तन्त्रोक्त विधानं हे सीकाःभू याये फुगु घरी नं अथे हे तः तः धंगु फलं
अष्टसिद्धि प्राप्त यांनाः द्यः जुया वने फइ । थते द्यः जुया वंप्पि तान्त्रिक
त नेपालय् यक्व दु ।

झीसं भव्य नःगु खनाः भव्य नयेगुया अर्थं मथूपिं मनूत
झीत रोगं थी मधाइ पिं सुं नं दइमखु । अथे हे छहा विदेशया डाक्टरं
झीसं भव्य नःगु खनाः नेपाः देशय् च्वन धाःसा यक्व ध्यबा कमय्
याये फइ धयागु बिचाः यांनाः थन च्वंवःबले लिपा झीसं नयेगु भव्य-
या वैज्ञानिकता खनाः हिस्स जुयाः बिसिउं वन हं धकाः धाःगु खं
न्यना तइगु दु । ख नं खः जाकि थुज्वःगु बजि, मुस्या, पालु, हाकु-
छ्वय्ला, कचिला, जैला, भालुवाला, चत्तामरि, माय्ओः, कय्गु,
भुति, तःखा, संन्याखुना त स्वये हे ह्यचिक मिनिगु वस्तुत तयाः
मिच्याःगु अय्लाः त्वनाः भव्य नयेगु यांना नं झीत छूं हं मजूसे
पचय्जुया च्वंगु दु । छाय् धाःसा झीसं भव्य नयेगुलि तान्त्रिकता दु ।
तान्त्रिक मतं झीसं भव्य नयेगु प्वाःया अग्नि कुण्डय् दुइगु खः । उकिं
अग्नियात उत्तेजित यांनाः तान्त्रिक विधानया क्रमय् भव्य नयेगु यांना
वया च्वनागुलि प्वाथे दुने च्वंगु अग्निया प्रभावं पचय् जुया च्वन ।
अथे जूगुलि झीसं अभिप्राय थुइकाः तन्त्रया विधिविधानकथं सीकाःभू
यायेमाः । थुकिया फल नं दइ धयागु विश्वास नं यायेमाः । थ्व नेवाः

तय्गु तःधंगु महत्त्वं जाया च्वंगु संस्कृति खः । थुक्रियात तंका छ्वये
मजिउ ।

तिवः सफूत

१. तन्त्रोक्त भोजन, (हस्तलिखित सफू)
२. पूजा पद्धति,
३. मल्लकालीन गंप्याखं— आशाकाजी बज्राचार्य
४. श्राद्ध पद्धति,

